

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta právnická

Diplomová práce
Oddlužení plněním splátkového kalendáře

Kateřina Soukupová

Plzeň, 2013

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta právnická

Katedra obchodního práva

Magisterský studijní program

Obor Právo

Diplomová práce

Oddlužení plnění splátkového kalendáře

Zpracovala: **Kateřina Soukupová**

Vedoucí diplomové práce: **Mgr. Michaela Sigmundová, Ph. D.**

Katedra obchodního práva

V Plzni 2013

Prohlášení

„Prohlašuji, že jsem tuto Diplomovou práci zpracovala samostatně a že jsem vyznačila prameny, z nichž jsem pro svou práci čerpala způsobem ve vědecké práci obvyklým.“

V Plzni 14.3.2013

.....

Poděkování

Děkuji paní Mgr. Michaelae Sigmundové, Ph. D. za její odborné vedení při zpracovávání mé diplomové práce, za její cenné rady a připomínky a za její vstřícný přístup při jednotlivých konzultacích. Dále děkuji mému zaměstnavateli, panu JUDr. Jaromíru Malému, advokátovi, za to, že mi umožnil získat praktické zkušenosti v mnou zpracovávaném tématu, jakož i za to, že mi předal řadu svých praktických zkušeností.

Obsah

1 Úvod	1
2 Vývoj úpadkového práva	2
2.1 Zákon o konkurzu a vyrovnání.....	3
2.2 Nový insolvenční zákon	4
2.3 Oddlužení jako nový způsob řešení úpadku.....	6
3 Úpadek jako základní podmínka řešení životní situace v insolvenčním řízení	8
4 Zahájení insolvenčního řízení	10
4.1 Insolvenční návrh	11
4.2 Přílohy insolvenčního návrhu.....	14
4.3 Návrh na povolení oddlužení.....	17
4.4 Zahájení insolvenčního řízení a účinky s ním spojené.....	23
5 Projednání insolvenčního návrhu a rozhodnutí o něm	25
5.1 Úkony insolvenčního soudu do rozhodnutí o úpadku	25
5.2 Rozhodnutí o návrhu	27
5.2.1 Odmítnutí návrhu.....	27
5.2.2 Zastavení řízení	29
5.2.3 Zamítnutí návrhu.....	30
5.2.4 Rozhodnutí o úpadku	32
6 Postup po rozhodnutí o úpadku	34
6.1 Úkony věřitelů.....	35
6.1.1 Přihlašování pohledávek	35
6.1.2 Přezkumné jednání	36
6.1.3 Schůze věřitelů.....	37
6.2 Úkony insolvenčního správce.....	38
6.2.1 Správa majetku dlužníka	38
6.2.2 Přezkum přihlášek insolvenčním správcem	39
6.2.3 Podávání zpráv insolvenčnímu soudu.....	40
6.2.4 Komunikace s dlužníkem.....	41
6.3 Úkony insolvenčního soudu	41
7 Rozhodnutí o návrhu na povolení oddlužení	42

7.1 Neschválení oddlužení	45
7.2 Schválení oddlužení	46
7.3 Účinky schváleného oddlužení.....	47
8 Průběh oddlužení	48
8.1 Povinnosti dlužníka v průběhu oddlužení	48
8.2 Povinnosti insolvenčního správce v průběhu oddlužení	50
9 Ukončení oddlužení.....	50
9.1 Zrušení schváleného oddlužení	51
9.2 Rozhodnutí o splnění oddlužení	52
10 Osvobození dlužníka od placení pohledávek.....	52
10.1 Návrh dlužníka na osvobození	53
10.2 Rozhodnutí o osvobození dlužníka	53
10.3 Odejmutí osvobození dlužníka	54
11 Specifika společného oddlužení manželů	55
12 Srovnání právní úpravy v ČR a na Slovensku – stručný exkurs	61
13 Závěr.....	64
14 Resume	66
15 Použité prameny.....	67
Knižní prameny:	67
Periodika a odborné články:	68
Internetové zdroje:.....	69
Právní předpisy:.....	69
Ostatní:	70
Judikatura:	70
Přílohy:	73

1 Úvod

Vývoj naší společnosti v období posledních dvou desítek let ukazuje na stále větší odklon od tradičního způsobu hospodaření s rodinnými financemi, který byl založen především na vytváření úspor pro budoucnost a naopak na stále větší obrát společnosti k momentální spotřebě. Existuje čím dál širší skupina obyvatel, která není buď ochotna anebo schopna odložit svou spotřebu na období, kdy bude moci zboží, které chce či potřebuje, zakoupit z vlastních prostředků a v zájmu rychlého uspokojení svých potřeb je ochotna využít k financování těchto potřeb zdrojů cizích. S tímto způsobem chování spotřebitelů jsou však spojena značná rizika, která se stále častěji a zřetelněji projevují neschopností dlužníků dostát svým závazkům, což mnohem intenzivněji pocítujeme právě v období celosvětové hospodářské recese, jíž jsme v posledních několika letech svědky. Ještě na počátku roku 2008, shodou okolností v období prvních měsíců účinnosti zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), nic nenasvědčovalo tomu, že nový institut oddlužení, který byl tímto zákonem v našem právním řádu zakotven, bude mít tak široké a hojné uplatnění. Následující měsíce a roky však přinesly opakovaný a vytrvalý nárůst počtu těchto tzv. „osobních bankrotů“. Z tohoto hlediska se tedy, pořád ještě nový institut oddlužení, jeví jako jeden ze zcela klíčových přínosů nového insolvenčního zákona. Již výše zmiňovaná relativně krátká účinnost právní úpravy, jež zakotvila oddlužení jako novou formu řešení úpadku fyzické osoby nepodnikatele, poskytuje ideální příležitost pro podrobnější zpracování, a to zejména s ohledem na to, že rok 2013 je pro institut oddlužení, resp. pro oddlužení plněním splátkového kalendáře, rokem klíčovým. Právě od počátku tohoto kalendářního roku začínají příslušné insolvenční soudy řešit ukončení insolvenčních řízení zahájených na počátku účinnosti nového insolvenčního zákona v roce 2008 a trvajících celou zákonem předvídanou dobu pěti let. Výběr tématu mé diplomové práce vyplývá z mých praktických zkušeností, které jsem získala v rámci svého zaměstnání v advokátní kanceláři v Karlových Varech. Již od konce roku 2007 se na naši kancelář začali obracet první zájemci o oddlužení, kteří se z médií dozvídali o existenci jakéhosi „nového způsobu“ řešení jejich finančních potíží a platební neschopnosti. S prvními insolvenčními návrhy však byla spojena řada problémů, a to nejen na straně navrhovatelů, ale též na straně insolvenčních soudů.

V průběhu uplynulých pěti let sice již byly částečně zodpovězeny některé otázky, které ze samotného textu zákona jasně nevyplývají nebo připouští různé varianty výkladu, do

současné doby však zůstala zákonem nezodpovězena jedna z poměrně zásadních otázek oddlužení, kterou představuje společné oddlužení manželů. Je sice běžným jevem, že soudy svým výkladem vyplňují mezery v právních předpisech, avšak v případě oddlužení manželů jsme svědky zcela unikátní situace, kdy sám institut společného oddlužení manželů byl vytvořen až judikaturou soudů, a to především obou soudů vrchních.

Cílem mé diplomové práce je proto pokusit se odpovědět na otázku, zda k řešení společného oddlužení manželů postačí obecná úprava oddlužení obsažená v insolvenčním zákoně doplněná o závěry soudní praxe či zda by mělo dojít k novelizaci insolvenčního zákona o ustanovení, která se budou samostatně věnovat specifickým společného oddlužení manželů.

V úvodní části své práce, která je zaměřena na obecnou úpravu institutu oddlužení v insolvenčním zákoně, využiji především metodu deskriptivní. V části věnované specifickým oddlužení manželů pak využiji především metodu analytickou. Ostatní metody, jako např. komparativní či historická jsou s ohledem na významnou odlišnost právního prostředí či absenci dřívější úpravy institutu oddlužení v našem právním řádu hůře využitelné. Při svém výkladu budu postupovat od obecného ke konkrétnímu s tím, že v kapitole věnované společnému oddlužení manželů se pokusím shrnout dosud vyložená ustanovení insolvenčního zákona vztahující se k oddlužení jednotlivce a aplikovat je na právní poměry manželů řešících svůj úpadek prostřednictvím oddlužení. Závěrem bych pak ráda konstatovala, zda je současná úprava institutu oddlužení dostatečná či zda by bylo žádoucí provést výše zmiňované legislativní změny.

2 Vývoj úpadkového práva

Právní úprava úpadku a následné uspořádání majetkových vztahů dlužníka k osobám dlužníkovým úpadkem dotčeným má v našich zemích poměrně dlouhou tradici, neboť některé dílčí problémy související s platební neschopností byly upraveny již ve středověkém právu. Komplexní právní úpravu tohoto odvětví práva přinesl poprvé konkursní řád Josefa II. v roce 1781, který byl o více než 80 let později následován konkursním řádem č. 1/1869 ř. z. (z roku 1868). Ten se pak stal, ve znění své novely z roku 1914, součástí právního řádu Československé republiky. *„Od roku 1931 však platí zák. č. 64/1931 Sb., nazvaný „Řády konkursní, vyrovnací a odpůrčí“, který sjednotil úpravu v českých zemích a na Slovensku, a to tak, že převzal jejich pozitiva;*

*byl v evropském měřítku jednou z nejlepších úprav ve své době.*¹ Tento přirozený vývoj úpadkového práva byl však v následujícím období násilně přerušen. V letech 1948 – 1950 došlo v rámci tzv. právníkové dvouletky k přijetí celé řady zásadních právních předpisů, jež byly beze zbytku přizpůsobeny aktuální politické situaci. Od 01.01.1951 tak nabyl účinnosti zákon č. 142/1951Sb., zákon o konaní v občianskych súdnych veciach (občiansky súdny poriadok), který zrušil zákon z roku 1931, aniž by jej nahradil jinou právní úpravou. Důvodem byla především ta skutečnost, že v totalitním období plánovaného hospodářství a absolutně převažujícího státního a socialistického vlastnictví nebylo třeba institutů, které by sloužily k řešení úpadku obchodníků, živnostníků či podnikatelů. K obnově insolvenčního práva tak došlo až po pádu totalitního režimu, tedy po 40 letech absolutní stagnace, a to zákonem Federálního shromáždění České a Slovenské federativní republiky č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání, který nabyl účinnosti dnem 01.10.1991. Nedlouho po počátku aplikace tohoto zákona v praxi se však začaly objevovat problémy pramenící z přerušeni kontinuálního vývoje úpadkového práva, jakými byla zejména absence aplikační praxe, judikatury soudů a poznatků právní nauky. Výsledkem tak byly četné novelizace zákona o konkurzu a vyrovnání, které však spíše řešily dílčí detaily, než aby se pokusily o systematickou a komplexní úpravu. Tu proto přinesl až s účinností od 01.01.2008 zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon).

2.1 Zákon o konkurzu a vyrovnání

Jak již bylo zmíněno v předchozí kapitole, zákon o konkurzu a vyrovnání představoval právní úpravu, která nastoupila po čtyřicetileté odmlce v oblasti úpadkového práva. Typickými rysy této diskontinuity ve vývoji jsou nedokonalost a nedostatečnost právní úpravy, která nebyla schopna pružně reagovat na specifické ekonomické, sociální a společenské požadavky. Základním nedostatkem úpravy obsažené v zákoně o konkurzu a vyrovnání bylo především omezené množství variant řešení úpadku, když ten bylo v zásadě možné řešit pouze konkurzem či vyrovnáním s tím, že likvidační forma konkurzu zcela převládala nad vyrovnáním, jakožto sanační formou řešení platební neschopnosti dlužníka. Zákon o konkurzu a vyrovnání neposkytoval kromě vyrovnání žádnou jinou formu sanace, neumožňoval řešení úpadku nepodnikatelů – fyzických osob ani řešení úpadku např. bank či jiných finančních institucí. Zákon zároveň

¹ WINTEROVÁ A. a kol. Civilní právo procesní. 5. aktualizované vydání, doplněné o předpisy evropského práva. Praha: Linde, 2008. s. 626.

poskytoval věřitelům pouze omezenou možnost zasahovat do průběhu řízení, neboť zásadní pravomoci náležely soudu a správci konkurzní podstaty. Účast věřitelů na soudním řízení tak byla de facto omezena pouze na přihlášení jejich pohledávky za dlužníkem a na další méně závažná rozhodnutí. Kromě toho pak zákon zcela nedostatečně upravoval postavení správců konkurzní podstaty, jejich kvalifikační předpoklady či odměňování. Důsledkem všech shora uvedených problémů a nedostatků právní úpravy zákona o konkurzu a vyrovnání byly čím dál intenzivnější snahy o provedení zásadní legislativní změny vytvořením zcela nového právního předpisu, který by komplexně postihoval problematiku úpadkového práva. Cíle nové právní úpravy byly jasné: jednoznačné vymezení základních pojmů, odklon od převážně likvidačního charakteru řízení o úpadku a jeho orientace směrem k řešení sanačnímu, zrychlení, zlevnění a větší transparentnost insolvenčního řízení, vytvoření speciálního rejstříku zveřejňovaného způsobem umožňující dálkový přístup², posílení práv věřitelů a zlepšení jejich postavení v řízení a v neposlední řadě motivace dlužníka k tomu, aby své hospodářské a finanční problémy řešil včas prostřednictvím nástrojů, které mu k tomuto účelu nová úprava poskytne.

2.2 Nový insolvenční zákon

Dne 9. května 2006 byl ve Sbírce zákonů České republiky publikován zákon ze dne 30. března 2006 č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen „insolvenční zákon“ popř. „IZ“). Schválením tohoto zákona byla v České republice přijata právní úprava, která odpovídá standardu vyspělých západních ekonomik, především pak reflektuje úpravu evropskou, vycházející z Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. května 2000 o insolvenčním řízení.³ Původní účinnost insolvenčního zákona byla stanovena na 01.07.2007, zákonem č. 108/2007 Sb. ze dne 12. dubna 2007 však byla účinnost odložena na 01.01.2008.⁴

Mezi klíčové změny, které nový zákon přinesl, lze zařadit především zavedení nových způsobů řešení úpadku dlužníka, které dosud nebyly v právním řádu České republiky obsaženy. Při výběru těchto nových forem byl kladen důraz především na zavedení

² Tato veřejně přístupná databáze je označována jako insolvenční rejstřík a je dostupná z internetových stránek Ministerstva spravedlnosti [www.justice.cz](https://isir.justice.cz/isir/common/index.do) (<https://isir.justice.cz/isir/common/index.do>).

³ Nařízení nabylo účinnosti dne 31. května 2002 a s výjimkou Dánska je přímo použitelným předpisem ve všech členských zemích Evropské unie. Pro Českou republiku se stalo bezprostředně závazným dnem přistoupení ČR k EU, tj. dnem 1. května 2004.

⁴ Tímto zákonem byla posunuta účinnost jak zákona č. 182/2006 Sb. (insolvenční zákon), tak i účinnost zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích. Hlavním důvodem prodloužení legisvakantní lhůty bylo především zajištění technické podpory elektronického insolvenčního rejstříku.

takových opatření, která povedou ke zlepšení ekonomické situace dlužníka a jeho hospodaření a dlužník tak bude na místo své „likvidace“ schopen pokračovat v podnikatelské činnosti (v případě reorganizace), popř. bude po splnění poměrně přísných podmínek osvobozen od povinnosti zaplatit část svých závazků (v případě oddlužení). Do popředí se tak dostává sanační způsob řešení úpadku na rozdíl od předchozí úpravy, která byla silně orientována na likvidační způsob ve formě konkurzu. Druhou důležitou změnou, kterou nová právní úprava přinesla, byl převod veškeré agendy insolvenčních soudů do elektronické podoby. Od spuštění insolvenčního rejstříku tak lze z internetových stránek Ministerstva spravedlnosti zjistit veškeré informace o tom, zda byl na konkrétní osobu podán insolvenční návrh, zda soud rozhodl o jejím úpadku, jací konkrétní věřitelé své pohledávky přihlásili a v jaké výši, jakým způsobem bude úpadek dlužníka řešen apod. Zásadním přínosem zprovoznění insolvenčního rejstříku je bezesporu zpřehlednění a zpřístupnění insolvenčního řízení široké veřejnosti.

Dalším podstatným rysem nové úpravy je výrazné zrychlení celého řízení, a to především prostřednictvím pevně stanovených (a nutno podotknout, že v některých případech velice krátkých) lhůt. Jedná se např. o povinnost insolvenčního soudu oznámit zahájení insolvenčního řízení vyhláškou zveřejněnou v insolvenčním rejstříku nejpozději do 2 hodin poté, co návrh příslušnému soudu došel (§ 101 IZ), dále např. povinnost soudu rozhodnout o odmítnutí insolvenčního návrhu pro jeho nesrozumitelnost či neurčitost ve lhůtě nejdéle do 7 dnů ode dne doručení návrhu či povinnost navrhovatele doplnit chybějící přílohy insolvenčního návrhu ve lhůtě, kterou insolvenční soud určí, avšak tato lhůta opět nesmí přesáhnout 7 dní (§ 128 odst. 1 a 2 IZ).

Nově bylo dále upraveno postavení insolvenčních správců, zejména pak byly stanoveny předpoklady a podmínky pro udělení povolení k výkonu činnosti insolvenčního správce a zápisu seznamu správce do seznamu insolvenčních správců vedeného Ministerstvem spravedlnosti. V této souvislosti je poměrně významnou novinkou požadavek na dosažení vysokoškolského vzdělání magisterského typu či složení zkoušky odborné způsobilosti insolvenčního správce u Ministerstva spravedlnosti České republiky. Tyto požadavky představovaly zejména pro aktivně činné správce konkurzní podstaty zcela zásadní změnu, neboť podle úpravy obsažené v ZKV postačovala „přiměřená odborná způsobilost“ a správcem konkurzní podstaty tak mohla být ve své podstatě i osoba se

základním vzděláním.⁵ Kromě úpravy postavení insolvenčních správců zavedené insolvenčním zákonem se na právní poměry správců aplikuje též zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, jakož i vyhlášky Ministerstva spravedlnosti České republiky č. 312/2007 Sb., o obsahu a dalších náležitostech zkoušek insolvenčních správců, č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů a č. 314/2007 Sb. o minimálním limitu pojistného plnění a minimálních standardech pojistných smluv insolvenčních správců.

V neposlední řadě je třeba mezi významné změny, jež nová úprava přinesla, zařadit zvýšení práv věřitelů, které oproti původní úpravě doznalo zcela zásadních změn a které se kromě posílení role samotných věřitelů projevilo i posílení pozic věřitelských orgánů. Jednou z nejvýznamnějších dílčích změn je podle mého názoru vliv věřitelů na činnost konkrétního insolvenčního správce. Insolvenčnímu soudu sice byla ponechána pravomoc insolvenčního správce ustanovit, avšak věřitelům byla nově svěřena pravomoc tohoto správce odvolat a ustanovit nového, který by lépe vyhovoval jejich společným zájmům a potřebám. Celkově lze konstatovat, že postavení věřitelů částečně odpovídá původní úpravě v ZKV, částečně však bylo doplněno o zcela nové instituty jako např. prozatímní věřitelský výbor⁶, možnost věřitelů hlasovat písemnou formou⁷ či např. výslovný zákaz výkonu funkce člena věřitelského výboru či jeho náhradníka pro osoby, u nichž lze s ohledem na jejich vztahy k dlužníkovi pochybovat o jejich nepodjatosti⁸.

2.3 Oddlužení jako nový způsob řešení úpadku

Úpadek, eventuelně hrozící úpadek dlužníka, je možné dle insolvenčního zákona řešit v zásadě třemi způsoby. Prvním a zcela univerzálním způsobem řešení úpadku je konkurz, který lze využít prakticky u všech dlužníků, tzn. jak u podnikajících osob, tak u nepodnikatelů, jak u jednotlivců, tak u největších společností. Doplněk k tomuto univerzálnímu způsobu pak představují 2 speciální způsoby, kterými jsou reorganizace

⁵ Zákon o konkurzu a vyrovnání ve svém § 8 odst. 1 výslovně uvádí: *Správce podstaty (dále jen "správce") se zásadně vybírá ze seznamu správců, který vede soud příslušný k řízení. Do seznamu správců lze zapsat jen bezúhonnou fyzickou osobu, která je plně způsobilá k právním úkonům, má přiměřenou odbornou způsobilost a se zápisem souhlasí...*

⁶ § 61 a 62 IZ.

⁷ Pro tyto účely je na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti ČR dostupný formulář výslovně označený jako „hlasovací lístek“.

⁸ Demonstrativní výčet těchto osob poskytuje § 59 odst. 2 IZ a řadí sem např. osoby dlužníkovi blízké, vedoucí zaměstnance dlužníka, společníky dlužníka či osoby tvořící s dlužníkem koncern.

a oddlužení. Zatímco reorganizace se uplatňuje při řešení úpadku podnikatelů, a to zpravidla jen těch největších⁹, oddlužení lze využít pouze v případě řešení úpadku fyzické či právnické osoby – nepodnikatele.

Přesto, že bylo ve shora uvedeném textu oddlužení automaticky uvedeno jako jeden ze způsobů řešení úpadku, samotný text insolvenčního zákona si v tomto smyslu do jisté míry protiřečí. Ve svém § 1 insolvenční zákon stanoví, že tento zákon upravuje: za a) řešení úpadku a hrozícího úpadku dlužníka některým ze stanovených způsobů a za b) oddlužení dlužníka. Z tohoto členění § 1 lze velmi snadno dovodit, že IZ upravuje několik způsobů řešení úpadku a vedle nich pak upravuje oddlužení, které zřejmě nelze považovat za samostatný způsob řešení úpadku, ale jen za jakýsi doprovodný institut. Naproti tomu § 4 IZ pak již výslovně jako způsob řešení úpadku označuje: za a) konkurs, za b) reorganizaci, za c) oddlužení a za d) zvláštní způsoby řešení úpadku. Z tohoto členění však lze, na rozdíl od § 1 IZ, dovodit, že oddlužení je samostatným a zcela plnohodnotným způsobem řešení úpadku. Česká úprava přes poměrně nešťastnou definici obsaženou v § 1 IZ bez jakýchkoliv pochyb považuje oddlužení za jeden z více samostatných způsobů řešení úpadku, na rozdíl např. od úpravy slovenské, která oddlužení chápe pouze jako formu „odpuštění dluhů“, která však následuje až po zákonem předvídaném vyřešení úpadku konkurzem.

Institut oddlužení je upraven v hlavě páté IZ, konkrétně v §§ 389 – 418. Základním cílem oddlužení je poskytnout poctivému dlužníkovi (po splnění poměrně přísných podmínek) šanci „začít znovu“, tj. odpustit mu úhradu dluhů, které by často stejně nebyl schopen za svého života splatit, a to především s ohledem na skutečnost, že úroky z prodlení a náklady řízení se často zvyšují rychleji, než je dlužník schopen splácet. Oddlužení tak pro dlužníka představuje jakousi „druhou šanci“, která mu umožňuje zbavit se definitivně a zcela v mezích zákona jeho dřívějších závazků a zároveň tak odměňuje dlužníka za jeho poctivý přístup k řešení jeho finančních problémů. Oddlužení plněním splátkového kalendáře, jehož charakteristika a průběh je tématem

⁹ Dle § 316 IZ lze reorganizaci řešit výlučně úpadek dlužníka, který *je podnikatelem* ve smyslu § 2 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů a *reorganizace se týká jeho podniku, celkový obrát dlužníka* podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, *za poslední účetní období předcházející insolvenčnímu návrhu dosáhl alespoň částky 100 000 000 Kč* nebo zaměstnává alespoň 100 zaměstnanců v pracovním poměru. Jedinou výjimku z této specifikace přináší odst. 5 zmíněného paragrafu, podle nějž nemusí být splněny podmínky minimálního celkového obrátu dlužníka nebo zaměstnávání alespoň stovky zaměstnanců pokud dlužník společně s insolvenčním návrhem nebo nejpozději do 15 dnů po rozhodnutí o úpadku předloží insolvenčnímu soudu reorganizační plán přijatý alespoň polovinou všech zajištěných a alespoň polovinou všech nezajištěných věřitelů, počítanou podle výše jejich pohledávek.

mé diplomové práce, je jednou ze dvou forem oddlužení. Při oddlužení plněním splátkového kalendáře je dlužník povinen po dobu 5 let měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku ve stejném rozsahu, v jakém by mohla být tato částka použita k plnění dlužnických závazků v rámci nařízené exekuce či výkonu rozhodnutí. V případě, že dlužník v této lhůtě splatí každému z nezajištěných věřitelů alespoň 30 % jeho pohledávky, může po skončení insolvenčního řízení požádat soud, aby jej od placení zbytku pohledávek osvobodil.¹⁰

3 Úpadek jako základní podmínka řešení životní situace v insolvenčním řízení

Podle § 3 odst. 1 IZ se dlužník nachází v úpadku, jestliže má více věřitelů, peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a tyto závazky není schopen plnit, přičemž všechny tyto zákonem stanovené podmínky musí být splněny kumulativně. Co se týče dílčích podmínek a jejich splnění, lze k nim uvést následující:

Podmínka mnohosti věřitelů je splněna v případě, že dlužník má alespoň dva věřitele. V případě insolvenčního návrhu podávaného dlužníkem tato podmínka samozřejmě nečiní potíže, neboť každý dlužník si je vědom počtu svých závazků a jejich přibližné výše. Horší postavení má však v tomto případě věřitel, který má proti dlužníkovi splatnou pohledávku a hodlá proti němu podat věřitelský insolvenční návrh, neboť splnění této podmínky může věřiteli způsobit značné problémy. Věřitel totiž často nezná další věřitele dlužníka a i v případě, že se o jejich existenci dozví, není mu známa výše pohledávky tak, aby ji mohl ve svém návrhu řádně identifikovat¹¹. Platí totiž, že při podání insolvenčního návrhu je potřeba vyhovět požadavkům kladeným na obsah insolvenčního návrhu § 103 odst. 2 IZ, tedy *insolvenční návrhovač (věřitel) musí v návrhu uvést konkrétní údaje o dalším věřiteli (dalších věřitelích) se splatnou pohledávkou proti dlužníku*.¹² Pokud se totiž věřitel omezí na pouhé konstatování, že

¹⁰ I zde je však možná výjimka a osvobodit lze dlužníka i v případě, že zákonem stanoveného nebo s věřiteli sjednaného nižšího uspokojení věřitelů nebylo dosaženo v důsledku okolností, které dlužník svým jednáním nezavinil a zároveň částka, kterou věřitelé obdrželi není nižší než ta, které by se jim dostalo v rámci konkurzu. – viz. § 415 IZ.

¹¹ Je třeba řádně identifikovat další věřitele i jeho pohledávku, zejména pak je třeba uvést její výši, důvod vzniku, splatnost apod.

¹² Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.2.2009 sp. zn. 29 NSČR 7/2008, které vychází z výkladu podaného pod bodem VII. stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 17.6.1998 zn. Cpjn 19/98 uveřejněného pod číslem 52/1998 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek. Použitelnost tohoto závěru odpovídajícího předchozí právní úpravě byla soudem vysvětlena tak, že

dlužník má další věřitele, o jejichž existenci se dozvěděl např. z výpisu z katastru nemovitostí (např. zřízení soudcovského zástavního práva k zajištění pohledávky), není tím splněna povinnost vyličit v insolvenčním návrhu rozhodující skutečnosti, které osvědčují úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek, a to ani tehdy, pokud insolvenční návrhovaatel ohledně těchto skutečností odkáže na listinný důkaz, který připojí k insolvenčnímu návrhu jako přílohu.¹³ Přesto, že se může zdát striktní dodržování této podmínky u věřitelského návrhu nepřiměřeně přísné, domnívám se, že vzhledem k závažnosti dopadů, které je insolvenční návrh schopen vyvolat v poměrech dlužníka i jemu blízkých osob, není žádný důvod pro to, aby požadavky na kvalitu jednotlivých skutkových tvrzení byly u věřitele a dlužníka formulovány rozdílně.

S ohledem na tyto poměrně striktní požadavky kladené na věřitelský návrh, docházelo ještě za účinnosti ZKV k situacím, kdy si věřitelé snažili svou situaci usnadnit tím, že svou pohledávku účelově rozdělili mezi více věřitelů¹⁴. Současná úprava proto na tyto situace reaguje v § 143 odst. 2 IZ, podle nějž se za dalšího věřitele nepovažuje osoba, na kterou byla převedena některá z pohledávek insolvenčního návrhovaatele (nebo její část) proti dlužníku v době 6 měsíců před podáním insolvenčního návrhu nebo po zahájení insolvenčního řízení.

Podmínka existence peněžitých závazků po dobu delší 30 dnů po splatnosti je podmínkou, která nepůsobí v praxi zpravidla žádné problémy. Stanovením pevné 30-ti denní lhůty insolvenční zákon zároveň odstranil nepřesnou definici úpadku z předchozí úpravy, která bez dalšího stanovila, že dlužník je v úpadku, jestliže má více věřitelů a není schopen plnit své závazky po „delší dobu“.¹⁵ *„Lhůta 30 dnů nebyla vybrána náhodně; navazuje na ustanovení § 369a zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, které s obdobně konstruovanou lhůtou (ve vazbě na tam popsané skutečnosti) váže (v obchodně právních vztazích) vznik práva na zaplacení úroku z prodlení.“*¹⁶

požadavek formulovaný v ust. § 103 odst. 2 IZ je srovnatelný s požadavkem kladeným na obsah věřitelského návrhu na prohlášení konkursu v ust. § 4 odst. 2 věty první ZKV.

¹³ Viz. např. usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 21.12.2011 sp. zn. KSPL 56 INS 22709/2011.

¹⁴ Problematika rozdělení pohledávky byla za účinnosti ZKV několikrát řešena nejvyšším soudem, a to např. v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 31.07.2000 sp. zn. Cdo 1302/2000 nebo v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.06.2004 sp. zn. 29 Odo 365/2002.

¹⁵ § 1 odst. 2 ZKV.

¹⁶ Důvodová zpráva k návrhu insolvenčního zákona – oddíl B) – zvláštní část, část první (obecná), komentář k § 1 – 8 (Hlava I. Základní ustanovení).

Podmínka platební neschopnosti, tj. neschopnosti dlužníka plnit své peněžité závazky, je v § 3 odst. 2 IZ definována za pomoci 4 alternativních vyvratitelných domněnek dlužníkovy platební neschopnosti. Jedná se o situace, kdy:

- a) dlužník zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo že
- b) dlužník neplní po dobu delší tří měsíců po lhůtě jejich splatnosti podstatnou část svých peněžitých závazků, nebo že
- c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo že
- d) dlužník nepředložil seznamy svého majetku, svých závazků a svých zaměstnanců dle § 104 odst. 1 IZ, kterou mu uložil insolvenční soud.

Jak již bylo uvedeno výše, všechny zákonem stanovené domněnky platební neschopnosti jsou koncipovány jako domněnky vyvratitelné, tj. použijí se, dokud není prokázán opak. Důkazní břemeno při tom leží na dlužníkovi, neboť nevyvrátí-li dlužník v průběhu insolvenčního řízení o insolvenčním návrhu věřitele některou z těchto domněnek, je tím ve smyslu § 3 odst. 1 písm. c) IZ osvědčena dlužníková neschopnost plnit své splatné závazky.¹⁷ Povinnost vyvracet domněnku své platební neschopnosti se přitom vztahuje na všechny splatné závazky těch věřitelů, které má insolvenční soud pro účely rozhodnutí o věřitelském návrhu za osvědčené (doložené).¹⁸ Jinak řečeno, dlužník domněnku platební neschopnosti úspěšně vyvrátí, pokud prokáže, že je schopen uhradit veškeré splatné peněžité pohledávky věřitelů, které byly ve věřitelském insolvenčním návrhu uvedeny a řádně doloženy.

Podle § 3 odst. 3 je dlužník, který je právnickou nebo fyzickou osobou podnikající, v úpadku též tehdy, je-li předlužen. S ohledem na skutečnost, že tato diplomová práce je zaměřena na oddlužení, tedy na řešení úpadku osoby, která není podnikatelem, nebude dále o této formě úpadku detailněji pojednáno.

4 Zahájení insolvenčního řízení

Přesto, že je insolvenční řízení ovládáno procesní zásadou jednotnosti řízení, lze jej rozdělit do několika oddělených, avšak vzájemně úzce souvisejících, fází. Toto rozdělení je patrné nejen ze systematiky insolvenčního zákona, ale lze jej též pozorovat

¹⁷ K tomu např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.09.2012 sp. zn. 29 NSČR 17/2009.

¹⁸ Rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 01.03.2012, sp. zn. 29 NSČR 38/2010.

i v konstrukci insolvenčního rejstříku.¹⁹ Počáteční fáze insolvenčního řízení zahrnuje období od podání insolvenčního návrhu do vydání rozhodnutí o tom, zda byl zjištěn úpadek dlužníka či nikoliv, popř. do vyřízení věci jiným ze zákonem předvídaných způsobů, tedy odmítnutím návrhu dle § 128 IZ, zamítnutím návrhu dle § 143 IZ, zamítnutím návrhu pro nedostatek majetku dlužníka dle § 144 IZ či zastavením řízení např. pro nesplnění podmínek řízení nebo pro zpětvzetí návrhu. V průběhu tohoto období tedy dojde k podání insolvenčního návrhu včetně zákonných příloh, k následnému zveřejnění vyhlášky o zahájení insolvenčního řízení v insolvenčním rejstříku, v důsledku čehož nastanou účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení předpokládané § 109 IZ. Teprve poté začne insolvenční soud ověřovat, zda je dlužník v úpadku, resp. zda je jeho úpadek osvědčen a činit další nezbytné kroky směřující k rozhodnutí o úpadku.

Cílem kapitoly věnované zahájení insolvenčního řízení je proto vymezení náležitostí insolvenčního návrhu a vymezení příloh, které je nutno spolu s návrhem předložit, jakož i popis následků, které nedodržení zákonných požadavků vyvolá, a to včetně příkladů judikatury, která danou problematiku řeší.

4.1 Insolvenční návrh

Jak vyplývá z § 97 odst. 1 insolvenčního zákona, představuje podání insolvenčního návrhu základní podmínku, která musí být splněna k tomu, aby insolvenční řízení mohlo být zahájeno; k zahájení řízení pak dochází dnem, kdy je příslušný návrh doručen věcně příslušnému insolvenčnímu soudu²⁰. To znamená, že insolvenční řízení je řízení návrhové a nelze jej zahájit z úřední povinnosti na základě vlastních poznatků nebo na podnět fyzických či právnických osob, státních orgánů, soudů apod.

Insolvenční návrh lze podat v listinné podobě nebo elektronicky, a v závislosti na formě musí být opatřen buď úředně ověřeným podpisem, nebo zaručeným elektronickým

¹⁹ Ten je rozdělen na 2 základní oddíly: oddíl A zahrnující dokumenty vztahující se k řízení do prohlášení úpadku dlužníka a oddíl B, který zahrnuje řízení po úpadku. Zvláštní oddíly jsou pak věnovány přihláškám pohledávek a incidenčním sporům.

²⁰ Takovým soudem je v prvním stupni krajský soud. V případě, že by byl insolvenční návrh podán k soudu okresnímu, je třeba, aby okresní soud věc postoupil soudu krajskému, neboť insolvenční řízení je zahájeno až dnem, kdy je tento návrh doručen věcně příslušnému krajskému soudu. Toto prodloužení může v praxi působit problémy, neboť IZ nestanoví konkrétní lhůtu, ve které je nepřislušný soud povinen o postoupení věci rozhodnout. Naopak, je-li insolvenční návrh sice doručen věcně příslušnému krajskému soudu, který je však místně nepřislušný, dojde sice taktéž k postoupení věci soudu místně příslušnému, ale insolvenční řízení je zahájeno již dnem, kdy návrh došel místně nepřislušnému soudu.

podpisem osoby, která jej podala.²¹ „Na rozdíl od striktního znění komentovaného ustanovení zákona, kdy je jasně uvedeno, že k insolvenčnímu návrhu, který není opatřen úředně ověřeným podpisem osoby, která jej podala, se dosud známá judikatura kloní k názoru, že je-li vada návrhu odstranitelná a záleží jen ve formálním nedostatku, má soud učinit pokus o odstranění takovéto vady, a teprve když se to nepodaří, řízení zastavit.“²² Kromě požadavků kladených na podpis je třeba insolvenční návrh předložit též v potřebném počtu stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal u insolvenčního soudu a aby jeden stejnopis dostal každý, komu se dle IZ doručuje. V závislosti na typu návrhu je tak potřeba soudu předložit dva stejnopisy insolvenčního návrhu v případě, že se jedná o návrh věřitelský a jeden stejnopis návrhu, pokud se jedná o návrh dlužnický. Existence těchto dvou typů návrhů vychází z ustanovení § 97 odst. 3 IZ, podle nějž je insolvenční návrh oprávněn podat jak dlužník, tak jeho věřitel (s výjimkou hrozícího úpadku, kdy aktivní legitimace k podání návrhu náleží výhradně do rukou dlužníka). Tuto obecnou úpravu pak rozvíjí § 389 odst. 2 IZ, podle nějž může návrh na povolení oddlužení podat výlučně dlužník. V praxi tak může dojít ke dvěma situacím. Při první variantě je insolvenční návrh podáván přímo dlužníkem, přičemž ten musí s insolvenčním návrhem spojit návrh na povolení oddlužení²³ (samozřejmě pokud hodlá řešit svůj úpadek nebo hrozící úpadek tímto způsobem). Při druhé variantě je insolvenční návrh podáván věřitelem, který však způsob řešení úpadku nenavrhuje, neboť mu nejsou známy osobní, finanční ani majetkové poměry dlužníka. Aby na základě původního věřitelského insolvenčního návrhu mohlo dojít k řešení úpadku dlužníka formou oddlužení, je třeba, aby dlužník podal návrh na povolení oddlužení nejpozději do 30 dnů od doručení insolvenčního návrhu²⁴ (o této povinnosti musí být insolvenčním soudem poučen v rámci doručení věřitelského insolvenčního návrhu). Co se týče obsahových náležitostí insolvenčního návrhu, lze je rozdělit na obecné, (úprava zde odkazuje na obecné náležitosti podání dle ustanovení § 42 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění) a speciální, které jsou předepsány přímo insolvenčním zákonem v § 103 IZ, a to bez ohledu na to, zda se jedná o dlužnický či věřitelský insolvenční návrh.

²¹ Tyto zvláštní nároky kladené na podpis insolvenčního návrhu (na rozdíl např. od běžné žaloby) je třeba přičítat nutnosti ochrany před podvodnými návrhy, s jejichž podáním by byly do doby, než by byl podvod odhalen, spojeny účinky zahájení insolvenčního řízení.

²² KOTOUČOVÁ, J. a kol. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. s. 194.

²³ § 106 odst. 1 a 390 odst. 1 IZ.

²⁴ § 390 odst. 1 IZ.

K obecným náležitostem podání patří zejména požadavek na to, aby z něj bylo patrné, kterému soudu je určeno, kdo jej činí, které věci se týká a co sleduje. Kromě toho pak musí být podání datováno a podepsáno.²⁵

Co se týče náležitostí speciálních, vyžadovaných přímo insolvenčním zákonem, řadíme sem:

- a) Požadavek na označení insolvenčního navrhovatele (tím může být v případě oddlužení dlužník nebo věřitel) a označení dlužníka, jehož se návrh týká, popř. označení jejich zástupců. Fyzická osoba při tom musí být označena jménem, příjmením a bydlištěm (sídlem), v případě, že se jedná o fyzickou osobu podnikající též identifikačním číslem. Právníckou osobu je třeba označit obchodní firmou nebo názvem, sídlem a identifikačním číslem. Praxe se až na výjimky²⁶ s problémy v označení navrhovatele a dlužníka nesetkává.
- b) Požadavek na uvedení rozhodujících skutečností, které osvědčují úpadek (popř. hrozící úpadek) dlužníka. Povinnost uvést takové skutečnosti dopadá jak na dlužníka (v případě dlužnického návrhu), tak na věřitele (v případě návrhu věřitelského). Skutečnostmi, které osvědčují úpadek dlužníka, se pak rozumí zejména skutečnosti, které jsou upraveny v § 3 IZ, tj. že dlužník má více věřitelů, má peněžité závazky po době delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a tyto závazky není schopen plnit (v případě úpadku) nebo, že lze vzhledem ke všem okolnostem předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků (v případě hrozícího úpadku). Na tomto místě je nutné zdůraznit, že s ohledem na ustálenou judikaturu tento požadavek nebude splněn, pokud se navrhovatel omezí na pouhá konstatování, že „dlužník je v úpadku“, nebo že mu „úpadek hrozí“, „je v platební neschopnosti“ apod. Naopak je třeba, aby v návrhu byly vylíčeny konkrétní okolnosti, z nichž v případě, že je insolvenční soud shledá pravdivými, závěr o úpadku dlužníka nebo jeho hrozícím úpadku logicky vyplývá.²⁷ Kromě toho je pak nutné, aby navrhovatel náležitě popsal závazky dlužníka, tj. návrh musí obsahovat *„nejen konkrétní údaje o dalších věřitelích dlužníka, nýbrž i konkrétní údaje o pohledávkách takových věřitelů, včetně*

²⁵ Podpis na podání však není považován za obecnou náležitost, proto o něm bylo pojednáno výše, v rámci výkladu o formálních náležitostech návrhu.

²⁶ Např. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 27.05.2009 sp. zn. 2 VSPH 136/2009, které řešilo situaci, kdy byl v rámci insolvenčního návrhu užit dodatek označující právní formu společnosti jinak, než jak byl zapsán v obchodním rejstříku. Vrchní soud v Praze k tomu konstatoval, že tato odlišnost nepůsobuje neprojednatelnost návrhu na zahájení insolvenčního řízení, ani vadu soudního rozhodnutí.

²⁷ Viz. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.01.2010 sp. zn. 29 NSČR 1/2008 nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 20.05.2010, sp. zn. 29 NSČR 22/2009.

*konkrétních údajů o splatnosti těchto pohledávek a to v míře, která v případě, že tato tvrzení budou shledána pravdivými, dovolí insolvenčnímu soudu uzavřít, že dlužník je v úpadku.*²⁸. Tato povinnost doléhá zejména na věřitele a představuje tak další významné ztížení jeho pozice jako insolvenčního navrhovatele.

- c) Požadavek uvést skutečnosti, ze kterých vyplývá oprávnění podat insolvenční návrh. Tento požadavek se týká věřitelského insolvenčního návrhu a spočívá v povinnosti věřitele uvést v návrhu skutečnosti, ze kterých vyplývá, že má za dlužníkem splatnou pohledávku.
- d) Požadavek označit ke všem tvrzeným skutečnostem důkazy.
- a) Požadavek na petit insolvenčního návrhu. Obecně platí, že petit návrhu musí být úplný, určitý a srozumitelný. To však neznamená, že navrhovatel by byl povinen formulovat návrh ve znění, v jakém má být učiněno rozhodnutí ve věci samé (o konečné formulaci výroku rozhoduje soud a ten při svém rozhodování není návrhem vázán). Jinak řečeno, z obsahu návrhu musí být zřejmé, že se navrhovatel domáhá vydání rozhodnutí o úpadku ve smyslu ustanovení § 136 IZ; neznamená to však, že se musí domáhat vydání všech výroků (např. ustanovení konkrétního insolvenčního správce apod.).

4.2 Přílohy insolvenčního návrhu

Co se týče příloh insolvenčního návrhu, jsou zákonem předepsané přílohy upraveny v § 104 IZ, jedná-li se o návrh dlužnický a v § 105 IZ, jedná-li se o návrh věřitelský.

Pokud se jedná o dlužnický návrh, musí k němu dlužník přiložit: seznam svého majetku, seznam svých závazků, seznam svých zaměstnanců a listiny, které dokládají jeho úpadek nebo hrozící úpadek. Vzhledem k tomu, že insolvenční soudy poměrně striktně vyžadují, aby veškeré povinné přílohy byly předloženy kompletně a přehledně vypracované, předkládám níže přehled požadavků, které jsou na jednotlivé seznamy kladeny insolvenčním zákonem²⁹ a Vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona, v platném znění (dále též jen jako „Vyhláška MS č. 311/2007 Sb.“)³⁰.

²⁸ Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne ze dne 21. 12. 2011 sp. zn. 29 NSČR 14/2011. Obdobně pak např. též rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 12. 2011 sp. zn. 29 NSČR 45/2011 nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 31.01.2012 sp. zn. 29 NSČR 52/2011.

²⁹ § 104 a 392 IZ.

³⁰ § 23 a 24 vyhlášky.

Seznam majetku

V seznamu majetku dlužník jednotlivě uvede veškerý svůj movitý i nemovitý majetek s tím, že zvlášť bude uveden majetek, který je předmětem zajišťovacích práv sloužících k uspokojení věřitelů a zvlášť bude uveden majetek ostatní. U každé z položek seznamu dlužník uvede údaj o době, kdy byl majetek pořízen, údaj o jeho pořizovací ceně a odhad obvyklé ceny majetku ke dni pořízení seznamu. U majetku, který slouží k zajištění a u nemovitého majetku je nutné k jeho ocenění předložit znalecký posudek.

V seznamu dlužník dále uvede jednotlivě pohledávky za jeho dlužníky s tím, že u každé z nich přesně označí dlužníka³¹, stručně popíše důvody vzniku pohledávky, její výši a výslovně se vyjádří k jejich dobytosti. Pokud dlužník žádné vlastní dlužníky nemá, uvede to v seznamu taktéž výslovně³². V případě, že dlužník vlastní majetek či pohledávku, které jsou předmětem soudního či jiného řízení, nebo o kterých již bylo v takovém řízení rozhodnuto, je třeba, aby dlužník toto řízení, popř. rozhodnutí označil.

Seznam závazků

V seznamu závazků je dlužník povinen jednotlivě označit veškeré své závazky vůči věřitelům, přičemž zvlášť budou uvedeny závazky zajištěné, nezajištěné, vykonatelné a nevykonatelné. U jednotlivých závazků musí dlužník dostatečně identifikovat věřitele, výši závazku a jeho splatnost³³, neboť jen z takových informací lze osvědčit eventuelní úpadek dlužníka. Jako své věřitele je dlužník povinen označit všechny osoby, o kterých je mu známo, že vůči němu mají nebo již uplatňují pohledávky nebo jiná majetková práva.³⁴ Pokud došlo k situaci, že pohledávka věřitele byla postoupena na věřitele nového (to je typické např. u pohledávek z pokut za jízdu dopravním prostředkem městské hromadné dopravy bez platného cestovního dokladu), označí se v seznamu věřitel nový (jako osoba, která je věřitelem ke dni sepsání seznamu). Obdobně jako se v seznamu majetku uvádí odděleně majetek, který je předmětem zajištění a majetek ostatní, uvedou se v seznamu závazků odděleně od ostatních ti věřitelé, kteří mají vůči dlužníkovi právo na uspokojení ze zajištění (nebo jej uplatňují). U pohledávek těchto věřitelů je třeba uvést, u jakých věcí, práv, pohledávek nebo jiných majetkových hodnot se uplatňuje uspokojení ze zajištění, to vše spolu s údajem o tom, které movité věci se nacházejí v držení věřitele nebo třetí osoby. Kromě toho je třeba, aby dlužník řádně

³¹ K náležitostem označení dlužníka odkazují na kapitolu 4.1 věnovanou náležitostem insolvenčního návrhu.

³² § 104 odst. 4 IZ.

³³ K tomu blíže rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 01.03.2012 sp. zn. 29 NSČR 38/2010.

³⁴ K náležitostem označení dlužníka odkazují na kapitolu věnovanou náležitostem insolvenčního návrhu.

označil druh zajištění a důvod jeho vzniku a odkázal též na příslušnou položku ze seznamu majetku (tj. v případě, že dlužník vlastní bytovou jednotku, na níž vázne smluvní zástavní právo zřízené ve prospěch poskytovatele úvěru sloužícího k pořízení nemovitosti, je třeba, aby dlužník u pohledávky ze smlouvy o úvěru odkázal na položku seznamu majetku, pod níž nemovitost uvedl). U každé zajištěné pohledávky zároveň dlužník uvede, zda a v jakém rozsahu právo na uspokojení ze zajištění popírá a proč. Odděleně od ostatních pohledávek se kromě pohledávek zajištěných uvedou též pohledávky vykonatelné, a to spolu s označením příslušného rozhodnutí nebo notářského či exekutorského zápisu (označení orgánu, který jej vydal, spisová značka, popř. číslo jednací tohoto rozhodnutí, ev. datum vydání rozhodnutí), přičemž takové rozhodnutí je zároveň nutno k položce seznamu závazků přiložit³⁵. Závěrem dlužník stručně uvede, zda některou z pohledávek svých věřitelů popírá co do důvodu nebo co do výše a proč a v případě, že je některý z věřitelů osobou dlužníkovi blízkou nebo osobou tvořící s dlužníkem koncern, výslovně tyto skutečnosti uvede.

Seznam zaměstnanců

K seznamu zaměstnanců je třeba uvést, že v případě oddlužení by byla skutečnost, že dlužník má zaměstnance porušením základní podmínky stanovené zákonem pro možnost řešení úpadku dlužníka oddlužením, neboť zaměstnanec může mít jen fyzická či právnická osoba podnikající. V případě insolvenčního návrhu spojeného s návrhem na povolení oddlužení tak bude obsah seznamu zaměstnanců omezen na výslovné prohlášení dlužníka, že nemá zaměstnance.

Všechny výše uvedené seznamy musí obsahovat výslovné prohlášení dlužníka, že jsou úplné a správné a musí být dlužníkem podepsány. *„Dlužník, který předložený seznam majetku, seznam závazků a seznam zaměstnanců neopatří jím podepsaným prohlášením, že jde o seznam správný a úplný, povinnost předložit seznam spolu s insolvenčním návrhem řádně nesplnil.“*³⁶

Listiny, které dokládají úpadek nebo hrozící úpadek dlužníka

Ani insolvenční zákon, ani předpisy vydané k jeho provedení nestanoví, jakými listinami je třeba úpadek dlužníka doložit, a to především z toho důvodu, že závazkové vztahy jsou v tomto smyslu velmi rozmanité. Z tohoto důvodu dospěl např. Vrchní soud v Olomouci ve svém usnesení ze dne 31.08.2009 sp. zn. 2 VSOL 215/2009 k závěru, že:

³⁵ § 24 písm. c) Vyhlášky MS č. 311/2007 Sb.

³⁶ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 20.05.2010 sp. zn. 29 NSČR 22/2009; obdobně pak též Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 31.03.2011 sp. zn. 29 NSČR 13/2009.

„Je pravdou, že zákon ani jeho prováděcí předpisy nestanoví, jakými listinami je třeba dokládat úpadek dlužníka. Z definice úpadku v obou jeho formách (§ 3 odst. 1, § 3 IZ), pro kterou je zásadní pojem závazek, vyplývá, že vyčerpávající výčet listin, jimiž lze doložit úpadek (existenci závazků vůči více věřitelům, které jsou déle jak 30 dnů po splatnosti a které dlužník není schopen plnit, či souhrn závazků převyšujících hodnotu majetku dlužníka) ani nelze stanovit. Závazky vznikají na základě nejrůznějších právních skutečností, zejména právních či protiprávních úkonů, které mohou mít různou formu. Proto nelze stanovit taxativní výčet listin, kterými může být doložena jejich existence a tedy i stav úpadku. Doložit úpadek lze proto jakýmkoli listinami, bez ohledu na to, zda jejich obsah či formální náležitosti jsou upraveny právem či nikoli. Předložené listiny však musejí osvědčovat (dokládat) tvrzené skutečnosti, a proto jejich obsah musí být natolik konkrétní, aby z něj bylo možno dovodit existenci zcela určitých závazků dlužníka, jejich výši, případně splatnost, a posoudit tak stav tvrzeného úpadku. Mezi listiny dokládající úpadek dlužníka nebo hrozící úpadek tak typicky patří úvěrové smlouvy, zástavní smlouvy, směnky, výzvy k úhradě, žaloby, platební rozkazy, rozhodčí nálezy, platební výměry, popř. další rozhodnutí soudu či jiných příslušných orgánů apod.

Příhláška pohledávky

Pokud se jedná o insolvenční návrh věřitele je třeba, aby věřitel jednak v návrhu uvedl, že má vůči dlužníkovi splatnou pohledávku a tuto pohledávku řádně identifikoval, jednak aby k insolvenčnímu návrhu přiložil přihlášku této pohledávky na stanoveném formuláři spolu s listinami, které existenci věřiteli splatné pohledávky spolehlivě prokazují. V případě, že věřitel k insolvenčnímu návrhu přihlášku řádně nepřiloží a neučiní tak ani k výzvě soudu, insolvenční soud jeho návrh odmítne.³⁷ Podrobnosti o náležitostech přihlášky pohledávky jsou obdobně jako v případě dlužnických seznamů upraveny ve Vyhlášce Ministerstva spravedlnosti č. 311/2007 Sb., a to v jejích paragrafech 21 a 22. Vzhledem ke skutečnosti, že přihlášku pohledávky nelze řádně podat jinak, než na předepsaném formuláři (který již v sobě veškeré požadavky na náležitosti přihlášky zahrnuje), není třeba se těmito náležitostmi podrobněji zabírat.

4.3 Návrh na povolení oddlužení

Na rozdíl od insolvenčního návrhu, k jehož podání je oprávněn jak dlužník, tak jeho věřitel, je k podání návrhu na povolení oddlužení aktivně legitimován výlučně dlužník.

³⁷ Rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 31.03.2008 sp. zn. 1 VSPH 7/2008.

Mohou proto nastat dvě varianty. Za prvé, insolvenční návrh je podáván dlužníkem; v tom případě je dlužník (pokud hodlá svůj úpadek řešit oddlužením) povinen spojit s insolvenčním návrhem i návrh na povolení oddlužení³⁸ a jeho insolvenční návrh tak musí kromě náležitostí a příloh stanovených zákonem pro insolvenční návrh, obsahovat též náležitosti a přílohy předepsané pro návrh na povolení oddlužení. Za druhé, insolvenční návrh je podáván věřitelem; v tom případě je dlužník oprávněn podat návrh na povolení oddlužení nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy mu byl insolvenční návrh doručen³⁹ a jeho návrh tak musí splňovat pouze požadavky stanovené zákonem pro návrh na povolení oddlužení. Vzhledem k tomu, že o požadavcích kladených na insolvenční návrh bylo pojednáno v předchozích kapitolách, věnuje se tato kapitola výlučně specifickým požadavkům předepsaným pro návrh na povolení oddlužení.

Zcela zásadním požadavkem pro možnost podání návrhu na povolení oddlužení je skutečnost, že dlužník není podnikatelem.⁴⁰ Podnikatel se tedy nemůže domáhat řešení svého úpadku oddlužením, a pokud by byl takový návrh přesto podán, soud by jej musel odmítnout s tím, že byl podán osobou, která k tomu není oprávněna⁴¹. K tomu je ovšem nutné podotknout, že výklad pojmu „dlužník, který není podnikatelem“ se v průběhu uplynulých 5-ti let aplikace insolvenčního zákona významně změnil a původní striktní omezení byla postupně zmírněna.

Prvotní výklad vycházel z toho, že dlužník nesmí mít status podnikatele (tzn., nesmí být držitelem živnostenského oprávnění) a zároveň, že dlužník nesmí mít žádné dluhy ze svého podnikání⁴² ani žádné dluhy z podnikatelské činnosti, které by na sebe dobrovolně převzal. Toto pojetí vycházelo především z původní koncepce oddlužení, podle které byly jeho výhody určeny pouze osobám, které se z důvodu své neznalosti či nezkušenosti dostaly do situace, kdy již nejsou schopny zvládat úhradu svých závazků. Proti tomu u osob, které (byť v minulosti) podnikaly, se vycházelo z předpokladu

³⁸ § 106 odst. 1 IZ věta první a § 390 odst. 1 IZ věta první.

³⁹ § 390 odst. 1 IZ věta druhá.

⁴⁰ § 389 odst. 1 IZ výslovně stanoví, že: *Dlužník, který není podnikatelem, může insolvenčnímu soudu navrhnout, aby jeho úpadek nebo hrozící úpadek řešil oddlužením.*

⁴¹ Pojem podnikatele není insolvenčním zákonem nijak definován, je proto potřeba vycházet z ust. § 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění. Podnikatelem se tedy pro tyto účely rozumí:

- a) osoba, která je zapsaná v obchodním rejstříku
- b) osoba, která podniká na základě živnostenského oprávnění
- c) osoba, která podniká na základě jiného než živnostenského oprávnění, podle zvláštních předpisů
- d) osoba, která provozuje zemědělskou výrobu a je zapsána do evidence podle zvláštních právních předpisů.

⁴² Za závazky vzešlé z podnikání jsou přitom považovány nejen závazky vzniklé z obchodních závazkových vztahů, ale též nedoplatky na daních či sociálním a zdravotním pojištění, jakož i závazky, které jsou sice občanskoprávního původu, ale dlužník do nich vstupoval jako podnikatel.

profesionalitu vyžadované obchodním právem, která se projevuje jednak určitou mírou znalostí a schopností, jednak ochotou přijmout riziko případného neúspěchu svého podnikatelského záměru. Právě tato „profesionalita“ byla důvodem nepřipustnosti nuceného řešení dluhů z podnikání na úkor věřitelů. Tento názor byl ostatně potvrzován jak odbornými komentáři k dotčenému ustanovení, tak i judikaturou. Ke shora uvedenému lze jako příklad předložit rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 13.03.2008 sp. zn. 1 VSPH 3/2008, podle něž nelze úpadek či hrozící úpadek dlužníka řešit oddlužením v případě, že se na tohoto dlužníka podle norem hmotného práva stále pohlíží jako na podnikatele (např. § 2 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění), a to i kdyby v době podání návrhu na povolení oddlužení již fakticky nepodnikal ani neměl žádné dluhy z podnikání. Stejně tak je řešení úpadku formou oddlužení zapovězeno dlužníku, který již svou podnikatelskou činnost zrušil, avšak má dluhy z podnikání. Takovými dluhy však je dle názoru soudu třeba rozumět i závazky z podnikání, které dlužník nenabyl svou vlastní podnikatelskou činností, tzn., dlužník sám nepodniká, ani nikdy nepodnikal, ale má závazky z podnikání jiné osoby, do nichž dobrovolně vstoupil na základě svého dispozitivního právního úkonu. Jedinou výjimkou by v tomto případě mohla být situace, kdy dlužník nabyl závazky z podnikání děděním. Stávající judikatura však v mnoha ohledech od původní přísnosti ustoupila. V současnosti tak lze k pojmu „dlužník, který není podnikatelem“ konstatovat následující:

- Skutečnost, že dlužník je držitelem živnostenského oprávnění, není nutně překážkou povolení oddlužení, neboť z pouhého zápisu dlužníka v živnostenském rejstříku nelze vždy vyvodit závěr, že je dlužník podnikatelem.⁴³
- Oddlužení lze využít i v případě, že dlužník má menší množství starých dluhů z podnikání. Soud při svém posuzování přihlédne v konkrétní situaci především k době vzniku konkrétního dlužníkovy závazku z podnikání, k době, kdy dlužník své podnikání ukončil, k množství závazků z podnikání, resp. k jejich poměru k závazkům ostatním a v neposlední řadě k tomu, zda věřitel, o jehož pohledávku se jedná, je srozuměn s tím, že jeho pohledávka bude podrobena institutu oddlužení.⁴⁴
- Schválení oddlužení je možné i v případě, že dlužník (který již není podnikatelem) má sice dluh z podnikání a tento i řádně uvedl v seznamu závazků, avšak jeho věřitel nevyužil svého práva a tuto pohledávku do insolvenčního řízení řádně

⁴³ Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30.04.2009 sp. zn. 2 VSOL 117/2009.

⁴⁴ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 21.04.2009 sp. zn. 29 NSČR 3/2009.

nepřihlásil. Nastane tak totiž situace, že oddlužení se netýká, ani se již nemůže týkat dluhů z podnikání. Nad rámec výše uvedeného lze oddlužení schválit i tehdy, má-li dlužník dluh z podnikání, který řádně uvedl v seznamu závazků a jeho věřitel tuto svou pohledávku přihlásil, ale do insolvenčního řízení se včas nepřihlásil jiný dlužníkův věřitel, v důsledku čehož dojde oddlužením k plnému uspokojení přihlášených věřitelů.⁴⁵

- Dlužník, který ztratí zaměstnání v průběhu oddlužení probíhajícího pro závazky, které nepochází z podnikání, má možnost obstarat si příjem pro plnění podmínek oddlužení i tím, že začne vykonávat jinou výdělečnou činnost, tedy např. i podnikat.⁴⁶ Tento závěr podle mého názoru úzce souvisí s ustanovením § 412 odst. 1 písm. a) IZ, podle kterého *je dlužník po schválení oddlužení povinen vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost a v případě, že je nezaměstnaný, o získání příjmu usilovat; nesmí rovněž odmítat splnitelnou možnost si příjem obstarat.*

V případě, že je základní podmínka pro podání insolvenčního návrhu splněna, je možné přistoupit k vymezení dalších požadavků kladených na návrh na povolení oddlužení. Jako každé jiné podání účastníka jakéhokoli soudního řízení musí i návrh na povolení oddlužení splňovat obecné náležitosti podání předepsané § 42 odst. 4, občanského soudního řádu, v platném znění (dlužník je zejména povinen uvést, že se jedná o návrh na povolení oddlužení, je povinen se řádně označit, identifikovat soud, kterému je návrh určen, návrh datovat, podepsat atd.). Kromě toho však musí návrh obsahovat takové informace, z nichž budou věřitelé i insolvenční soud schopni posoudit, zda bude oddlužení představovat rozumný způsob řešení dlužníkova úpadku. Návrh na povolení oddlužení tak musí dále obsahovat:

- a) informace o jiných insolvenčních řízeních, která byla v průběhu předchozích pěti let před podáním návrhu u dlužníka vedena (v případě, že taková řízení proběhla, označí dlužník insolvenční soud, u kterého byla věc řešena, spisovou značku, pod kterou byla věc projednávána, způsob a datum skončení tohoto řízení),
- b) informace o předchozích pravomocných odsouzeních pro trestné činy majetkové povahy (v případě, že došlo k pravomocnému odsouzení, uvede se soud, který takové rozhodnutí vydal a spisová značka, pod kterou byla věc projednávána; bezúhonnost se v tomto případě dokládá výpisem z rejstříku trestů),

⁴⁵ Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 31.03.2011 sp. zn. 29 NSČR 20/2009.

⁴⁶ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 11.05.2010 sp. zn. 1 VSPH 280/2010.

- c) informace o veškerém majetku a závazcích dlužníka – rozsah informací odpovídá seznamům majetku a závazků dlužníka, o kterých bylo detailně pojednáno v kapitole 4.2,
- d) údaje o příjmech za poslední tři roky (k prokázání těchto skutečností slouží zejména potvrzení zaměstnavatele/zaměstnavatelů, výplatní pásky, oznámení příslušných státních orgánů o výši důchodu, invalidního důchodu, dávek státní sociální podpory apod.),
- e) odhad příjmů v následujících pěti letech (v tomto případě dlužníkovi nezbyvá než příjem odhadnout prostým vynásobením aktuálního příjmu a počtem měsíců, ledaže např. očekává obdržení nějakého peněžitého daru vyšší hodnoty),
- f) uvedení skutečností, ze kterých vyplývá, že hodnota plnění, které se v rámci oddlužení dostane nezajištěným věřitelům, bude vyšší než 30 % jejich pohledávek – tato skutečnost je jednou ze základních podmínek pro povolení oddlužení; dlužník zde vychází především z poměru výše jeho příjmů a očekávaných příjmů k celkové hodnotě jeho pohledávek, tj. pohledávek včetně jejich příslušenství; v případě způsobu oddlužení plněním splátkového kalendáře si tak dlužník musí „spočítat“, zda poté, co se z jeho příjmu odečte částka odpovídající výši životního minima jeho a jím vyživovaných členů rodiny a částka odpovídající normativním nákladům na bydlení, bude ze zbývajících částky, která je určena pro splátky, schopen uhradit alespoň 30 % hodnoty jeho závazků; v této souvislosti může dlužník též soudu předložit nabídku přistoupení třetí osoby k jeho závazkům, souhlas věřitelů s nižším než 30-ti procentním uspokojením jejich pohledávek či např. smlouvu o důchodu, kterou se třetí osoba zaváže poskytovat dlužníkovi v průběhu oddlužení pravidelné měsíční platby na plnění jeho závazků vyplývajících z oddlužení apod.
- g) označení osob, které jsou ochotny zavázat se jako spoludlužníci nebo jako ručitelé za dlužníkovy závazky,
- h) údaje o manželovi dlužníka, resp. souhlas tohoto manžela s oddlužením – co se týče problematiky souhlasu manžela s oddlužením či společného oddlužení manželů, pojednává o této problematice samostatná kapitola č. 11,
- i) označení navrhovaného způsobu oddlužení, tj. výslovné vyjádření dlužníka o tom, zda dlužník navrhuje způsob oddlužení zpeněžením majetkové podstaty nebo plněním splátkového kalendáře či zda dlužník způsob oddlužení nenavrhuje.

V neposlední řadě je třeba zdůraznit, že insolvenční zákon zakotvuje povinnost dlužníka podat návrh na povolení oddlužení na aktuálním předepsaném formuláři⁴⁷. Ten je dostupný na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti www.justice.cz, v oddílu „insolvenční rejstřík“, v sekci „formuláře ke stažení“, kde je zároveň k dispozici i vyplněný vzor. Osobně se však domnívám, že vzor, který je aktuálně na stránkách ke stažení by zřejmě insolvenčnímu soudu nestačil a vedl by k odmítnutí návrhu⁴⁸. Důvodem je podle mého názoru velmi povrchně konstruovaný bod 6 formuláře (dříve bod 21). Ten totiž ztělesňuje samotný insolvenční návrh a jako takový musí obsahovat jasné a podrobné vylíčení skutečností, které prokazují, že dlužník je v úpadku nebo že mu úpadek hrozí. Pokud tedy vzor formuláře obsahuje pouhé konstatování „*V současné době mám 4 peněžité závazky, které nejsem schopen splácet již po dobu delší než 3 měsíce. Z toho vyplývá, že jsem v úpadku.*“ považuji jej za zcela nedostatečný a domnívám se, že povede k odmítnutí návrhu bez předchozí výzvy dlužníkovi (na rozdíl od nedostatečného vyplnění jiných bodů návrhu, kde je soud povinen před odmítnutím návrhu vyzvat navrhovatele k odstranění vad a poskytnout mu k tomu lhůtu ne delší než 7 dní). K podpoře tohoto názoru odkazuji např. na usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 22.11.2010 č. j. KSPL 20 INS 13733/2010 podle něžž „*Co se týče rozhodujících skutečností osvědčujících úpadek dlužníka uvedl dlužník pod bodem 21 formuláře pouze tolik, že má 9 věřitelů s pohledávkami v objemu 1.206.647,- Kč, tyto pohledávky jsou již delší dobu po splatnosti, navyšují se o příslušenství a dlužník je ze svých příjmů není schopen v plném rozsahu uhradit. Dále dlužník uvedl, že na jeho mzdu je veden výkon rozhodnutí pro pohledávky některých jeho věřitelů a že součet splátek všech úvěrů převyšoval a převyšuje jeho mzdu. Takové tvrzení dlužníka však nesplňuje shora uvedené požadavky na obsah insolvenčního návrhu⁴⁹, neboť dlužník především neuvedl žádné konkrétní údaje ohledně splatnosti svých závazků, když bod 21 formuláře vyplnil*

⁴⁷ Náležitosti formuláře výslovně upravuje § 23 Vyhlášky MS č. 311/2007 Sb.

⁴⁸ K prokázání tohoto tvrzení předkládám v příloze I. vzor návrhu na povolení oddlužení z internetových stránek Ministerstva spravedlnosti www.justice.cz, umístěný na těchto stránkách ke dni 11.03.2013, dostupný z internetové adresy: <https://isir.justice.cz/isir/common/stat.do?kodStranky=FORMULAR>.

⁴⁹ K požadavkům na obsah insolvenčního návrhu se Krajský soud vyjádřil následovně: Je-li podání učiněno na formuláři „Návrh na povolení oddlužení“, je podle ustálené judikatury Vrchního soudu v Praze za insolvenční návrh považován pouze bod 21 formuláře. Pod bodem 21 formuláře musí proto dlužník v souladu s § 103 odst. 2 IZ

- uvést rozhodující skutečnosti, které osvědčují jeho úpadek nebo hrozící úpadek, tj. označit své věřitele, vyčíslit jejich pohledávky, označit důvod jejich vzniku, uvést datum jejich splatnosti a datum poslední splátky, tvrdit, že tyto závazky není schopen splácet, popsat příčinu své platební neschopnosti a vylíčit své majetkové poměry,
- označit důkazy, jichž se dovolává, tj. označit důkazy osvědčující jeho úpadek,
- výslovně uvést, že se domáhá rozhodnutí o úpadku.

v podstatě shodně jako ve svém předchozím insolvenčním návrhu vedeném pod sp. zn. KSPL 54 INS 11200/2010, aniž by se pokusil odstranit nedostatky, které byly důvodem pro jeho odmítnutí. Soud proto insolvenční návrh dlužníka dle § 128 odst. 1 IZ odmítl. “.

4.4 Zahájení insolvenčního řízení a účinky s ním spojené

Podle § 97 odst. 2 IZ je insolvenční řízení zahájeno dnem, kdy je věcně a místně příslušnému soudu doručen insolvenční návrh. Naproti tomu účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení nastávají až okamžikem zveřejnění vyhlášky o zahájení insolvenčního řízení v insolvenčním rejstříku dle § 101 IZ. K tomu musí dojít nejpozději do 2 hodin od zahájení insolvenčního řízení, tj. od okamžiku, kdy soud obdržel insolvenční návrh. V původně schváleném znění insolvenční zákon předpokládal bezpodmínečné užití tohoto ustanovení, které by se aplikovalo i za situace, kdy insolvenční návrh dojde příslušnému soudu elektronickou formou mimo rozvrženou pracovní dobu soudu. Za této situace by museli pracovníci insolvenčních úseků krajských soudů „držet pohotovost“ obdobně jako jejich kolegové z trestních či rodinných úseků soudů. Již před účinností IZ však došlo tzv. velkou novelou IZ – zákonem č. 296/2007 Sb. – ke změně přechodných ustanovení zákona (do IZ byl vložen § 432 odst. 2), a to tak, že v období od 01.01.2008 do 31.12.2008 byla povinnost soudu zveřejnit vyhlášku o zahájení insolvenčního řízení splněna i v případě, že soudu došel návrh na zahájení insolvenčního řízení mimo jeho rozvrženou dobu a soud vyhlášku o jeho zahájení zveřejní nejpozději do dvou hodin od zahájení takto rozvržené pracovní doby. K prozatím konečnému řešení situace došlo s účinností od 01.01.2009, kdy byla novelou IZ – zákonem č. 458/2008 Sb. – do 101 odst. 1 IZ vložena za větu první věta: *„Jestliže insolvenční návrh dojde insolvenčnímu soudu v době, kdy do skončení úředních hodin insolvenčního soudu zbývají méně než 2 hodiny, nebo ve dnech pracovního klidu, zveřejní insolvenční soud tuto vyhlášku nejpozději do 2 hodin po zahájení úředních hodin nejbližšího pracovního dne insolvenčního soudu.“*

Vyhláška o zahájení insolvenčního řízení musí obsahovat zákonem předepsané náležitosti, kterými jsou: označení insolvenčního soudu, dlužníka, navrhovatele (pokud se jedná o věřitelský návrh), údaj o okamžiku zveřejnění vyhlášky v insolvenčním rejstříku (časový údaj se zde uvádí s přesností na celé minuty, tzn. např. 13:46 hod.), jméno a příjmení vydávající osoby (tou je typicky vyšší soudní úředník) a den jejího vydání. Vyhláška se pak doručuje trojím způsobem podle okruhu osob, kterým je určena. Prvním způsobem doručení je zveřejnění na úřední desce soudu a

v insolvenčním rejstříku.⁵⁰ Tímto způsobem se vyhláška doručuje široké veřejnosti, zejména dalším potenciálním věřitelům dlužníka. Zvláštním způsobem se doručuje účastníkům řízení (dlužníku, insolvenčnímu navrhovateli, popř. orgánu, který vede obchodní či jiný rejstřík, v němž je dlužník zapsán). Kromě toho § 102 IZ ukládá insolvenčnímu soudu povinnost neprodleně informovat (tedy doručit vyhlášku o zahájení insolvenčního řízení) v něm uvedené státní orgány. Těmi jsou např. příslušný finanční úřad, celní úřad, krajská pobočka Úřadu práce, obecný soud dlužníka atp.

Se zahájením insolvenčního řízení zákon spojuje celou řadu účinků, které nastávají právě okamžikem zveřejnění vyhlášky o zahájení řízení v insolvenčním rejstříku. Jedním ze základních účinků, jehož cílem je ochrana dlužníka před novými žalobami, je skutečnost, že již není možné, aby byly pohledávky či jiná práva související s majetkovou podstatou uplatňována prostřednictvím žalob, ale lze jejich plnění vymáhat pouze řádně podanou přihláškou. Pokud by přesto věřitel takovou žalobu podal, příslušnému soudu by nezbylo, než řízení o ní zastavit.⁵¹ Dalšími zásadními účinky je pak skutečnost, že věřitel může uplatnit nebo nově nabýt právo na uspokojení ze zajištění (pokud náleží do majetku dlužníka nebo majetkové podstaty) jen způsobem uvedeným v insolvenčním zákoně či situace, kdy je sice možné nařídit po zahájení insolvenčního řízení výkon rozhodnutí či exekuci, ale nelze je provést. Cílem těchto účinků je pak především udržet co největší rozsah majetkové podstaty pro poměrné rozdělení mezi všechny věřitele dlužníka tak, aby nedošlo k upokojení „rychlejšího“ věřitele na úkor ostatních. Kromě těchto výslovně upravených účinků pak insolvenční zákon v § 109 IZ odkazuje na další účinky vyvolané zahájením řízení, které se prolínají celým zákonem (např. dlužník je povinen zdržet se takového nakládání s majetkem, které by vedlo k podstatným změnám v jeho skladbě či využití nebo jeho podstatnému zmenšení apod.). Závěrem je pak nutné již pouze zdůraznit, že veškeré účinky zanikají až pravomocným rozhodnutím, kterým se řízení končí. V případě oddlužení tak přichází v úvahu 2 možnosti, tedy k zániku účinků dochází buď právní mocí usnesení, kterým soud bere na vědomí schválení oddlužení nebo právní mocí rozhodnutí o zrušení

⁵⁰ § 71 IZ.

⁵¹ To samozřejmě neplatí v případě, že věřitel žalobu podal ještě před zahájením řízení, neboť v tomto případě nic nebrání tomu, aby žaloba byla projednána a bylo o ní řádně rozhodnuto. Výjimku by představovalo pouze prohlášení konkursu, kterým by řízení bylo přerušeno, v případě oddlužení však platí výše uvedené beze zbytku.

konkursu podle § 308 IZ⁵². Blíže o obou způsobech ukončení řízení pojednává kapitola 9.

5 Projednání insolvenčního návrhu a rozhodnutí o něm

Prvotní fáze insolvenčního řízení v sobě zahrnuje období od podání insolvenčního návrhu, přes zahájení řízení ve smyslu ustanovení § 101 IZ až po rozhodnutí o něm, přičemž cílem insolvenčního soudu je zjistit, zda je dlužník skutečně v úpadku, či zda mu úpadek hrozí a vydat v tomto smyslu příslušné rozhodnutí. Teprve poté přichází na řadu fáze, ve které se soud zabývá způsobem řešení úpadku. V našem případě tedy tím, zda jsou splněny podmínky pro schválení řešení dlužníkovy úpadku oddlužením a zda se bude jednat o oddlužení zpeněžením majetkové podstaty či o oddlužení plněním splátkového kalendáře. Právě požadavkem na samostatné rozhodnutí soudu, kterým je zodpovězena otázka, zda je dlužník v úpadku či mu úpadek hrozí, se současná úprava liší od původní, obsažené v zákoně o konkursu a vyrovnání. *„Tato základní otázka byla v zákoně o konkursu a vyrovnání z hlediska procesního výsledku řešena na úrovni předběžné otázky, o níž si soud činil úsudek v rámci věcného rozhodování o konkrétním způsobu řešení úpadku, tedy při rozhodování o prohlášení konkursu nebo povolení vyrovnání.“*⁵³

5.1 Úkony insolvenčního soudu do rozhodnutí o úpadku

Poté, co věcně a místně příslušný insolvenční soud obdrží insolvenční návrh a předepsaným způsobem zveřejní vyhlášku o zahájení insolvenčního řízení, začne ve věci činit úkony směřující k rozhodnutí, zda je dlužník v úpadku. Prvotním úkolem soudu v této fázi řízení je zjistit, zda insolvenční návrh obsahuje všechny předepsané náležitosti a přílohy, zda je srozumitelný a určitý. Teprve poté soud začne posuzovat věc meritorně, tedy posuzuje, zda je dlužníkův úpadek či hrozící úpadek zjištěn

⁵² K tomu dojde v případě, pokud i přesto, že dlužník navrhl řešení svého úpadku oddlužením, bylo soudem rozhodnuto o řešení úpadku konkursem. V zásadě se tak může stát ze dvou důvodů. Za první; není-li návrhu na povolení oddlužení vyhověno (tzn. návrh je odmítnut, zamítnut nebo soud vzal na vědomí jeho zpětvzetí) rozhodne soud současně o prohlášení konkursu na majetek dlužníka (musí být ovšem splněna podmínka, že soud zjistil dlužníkův úpadek, tzn., k prohlášení konkursu nedojde např. v případě odmítnutí návrhu pro jeho nesrozumitelnost, neurčitost atd.) Za druhé; soud zrušil schválené oddlužení plněním splátkového kalendáře a rozhodl o řešení úpadku dlužníka konkursem (k tomu dochází, pokud dlužník neplnil své povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, vyjde najevo, že nebude schopen dodržet podstatnou část splátkového kalendáře, v důsledku zaviněného jednání mu vznikl po schválení plánu oddlužení další peněžitý závazek po dobu delší než 30 dnů po lhůtě splatnosti nebo pokud to dlužník sám navrhl).

⁵³ KOTOUČOVÁ, J. a kol. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. s. 256.

(osvědčen). Pojem „osvědčení“ je třeba chápat v souladu s teorií práva jako slabší formu zjištění, resp. prokazování skutkového stavu.⁵⁴ „Pro vydání rozhodnutí o úpadku proto postačí pouze pravděpodobnost rozhodných zjištění a nemusí být zachován pravidelný postup stanovený pro jednotlivé důkazní prostředky při zjišťování skutkového stavu v klasickém sporném (nalézacím) řízení.“⁵⁵ Osvědčování úpadku dlužníka, který je zároveň insolvenčním navrhovatelem, je v praxi poměrně snadnou záležitostí, a to především s ohledem na ustanovení § 132 odst. 1 IZ, podle něž u takového návrhu postačí, jsou-li rozhodné skutečnosti osvědčeny údaji insolvenčního návrhu a jeho přílohami. Jinak řečeno, v případě, že dlužníkův návrh splňuje veškeré požadavky kladené na něj ustanovením § 103 IZ a 391 IZ a zároveň jsou k němu doloženy veškeré přílohy vyžadované ustanovením § 104 IZ a 392 IZ, lze již na základě těchto podkladů rozhodnout o úpadku dlužníka. Insolvenční zákon tak zde konstruuje vyvratitelnou domněnku úpadku dlužníka. V poměrně složitější situaci se však jako insolvenční navrhovatel ocitá věřitel dlužníka. Ten se totiž může domáhat rozhodnutí o dlužníkově úpadku, jen pokud doloží, že je k návrhu aktivně legitimován (tzn. je věřitelem dlužníka a má proti němu splatnou pohledávku) a následně pak soudu poskytne dostatečná tvrzení o dlužníkově úpadku (o dalších věřitelích, jejich splatných pohledávkách a platební neschopnosti dlužníka). Ke shora uvedeným otázkám se vyjádřil Nejvyšší soud České republiky ve svém usnesení ze dne 21. 12. 2011 sp. zn. 29 NSČR 14/2011, které bylo ostatně zmiňováno již v kapitole 4.1 věnované náležitostem insolvenčního návrhu. K otázce splnění povinnosti tvrzení zde Nejvyšší soud konstatoval, že „*jak dlužnický, tak i věřitelský insolvenční návrh musí ve smyslu ustanovení § 103 odst. 2 obsahovat jako součást vylíčení okolností, které osvědčují úpadek dlužníka, nejen konkrétní údaje o dalších věřitelích dlužníka nýbrž i konkrétní údaje o pohledávkách takových věřitelů*“. Co se pak týče tvrzení o platební neschopnosti dlužníka, věřitelé v tomto smyslu odkazují na naplnění některé z vyvratitelných právních domněnek, jež pro tyto účely konstruuje § 3 odst. 2 IZ. Je-li pak dána (v insolvenčním řízení osvědčena nebo prokázána) některá ze skutkových podstat popsanych v § 3 odst. 2 IZ, zakládající vyvratitelnou domněnku dlužníkovy neschopnosti platit své splatné závazky, pak na dlužníka (po dobu, po kterou domněnka trvá) přechází povinnost tvrzení a důkazní

⁵⁴ KOTOUČOVÁ, J. a kol. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. s. 249.

⁵⁵ MARŠÍKOVÁ J. a kol. *Insolvenční zákon s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy*. 1. vyd. Praha: Leges, 2011. s. 209.

povinnost ohledně skutečnosti, že k úhradě svých splatných závazků schopen je.⁵⁶ K vyvrácení domněnky dlužníkovi platební neschopnosti je třeba, aby prokázal, že je schopen uhradit všechny splatné závazky všech věřitelů, které byly v insolvenčním řízení řádně doloženy. K tomu je nutno uvést, že dlužník pro tyto účely může schopnost úhrady prokázat např. existencí pohledávek za svými dlužníky, musí se však jednat o pohledávky právně i fakticky vymahatelné, neboť sama existence dlužníkovy pohledávky za jeho dlužníkem neznamena, že by tato pohledávka mohla být využita k úhradě dlužníkových závazků⁵⁷.

5.2 Rozhodnutí o návrhu

Podle insolvenčního zákona může insolvenční soud rozhodnout o insolvenčním návrhu čtyřmi způsoby⁵⁸. První dva – odmítnutí návrhu a zastavení řízení – představují rozhodnutí procesní, zatímco další dvojice – rozhodnutí o úpadku a zamítnutí návrhu – představuje rozhodnutí v meritu věci. Právní úprava jednotlivých druhů rozhodnutí není obsažena komplexně v samostatném oddílu insolvenčního zákona, ale prolíná se celým jeho textem. Tak například úprava odmítnutí návrhu pro jeho vady je obsažena v § 128 IZ, úpravu zamítnutí návrhu pro nesplnění zákonem stanovených požadavků nalezneme v § 143 IZ a o rozhodnutí o úpadku a jeho náležitostech je pak pojednáno v § 136 IZ. Ještě složitější situace pak nastává v případě rozhodnutí o zastavení řízení, neboť zde musí právní úprava respektovat jak obecnou úpravu zastavení řízení v občanském soudním řádu, tak úpravu speciální, obsaženou v insolvenčním zákoně. Detailněji bude o možnosti zastavení řízení pojednáno v kapitole 5.2.2., která je tomuto tématu věnována.

5.2.1 Odmítnutí návrhu

Jak už bylo řečeno výše, odmítnutí insolvenčního návrhu představuje procesní rozhodnutí, které soud vydává v důsledku vad insolvenčního návrhu. Na rozdíl od vad návrhu na povolení oddlužení nemůže soud návrhatele v případě, že insolvenční návrh neobsahuje všechny náležitosti nebo je nesrozumitelný či neurčitý, vyzvat, aby vadný návrh opravil nebo doplnil. Insolvenční návrh, který vykazuje výše uvedené vady

⁵⁶ ŘEHÁČEK O. Úpadek a jeho osvědčení. *Bulletin advokacie*. Praha: Česká advokátní komora v Praze roč. 2012, č. 9. s. 21.

⁵⁷ Viz. např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 02.12.2010 sp. zn. 29 NSČR 10/2009.

⁵⁸ Předvidá je § 136 IZ (rozhodnutí o úpadku) a § 142 IZ, který poskytuje výčet jiných způsobů rozhodnutí o insolvenčním návrhu. Pro účely oddlužení se však neužije zamítnutí návrhu pro nedostatek majetku dle § 142 písm. d) IZ, neboť tento způsob rozhodnutí je určen výlučně pro obchodní společnosti v likvidaci zrušené rozhodnutím soudu.

insolvenční soud bez dalšího odmítne⁵⁹, a to ve lhůtě nejpozději do sedmi dnů ode dne, kdy mu byl takový návrh doručen. Zákon v této souvislosti zdůrazňuje, že ustanovení § 43 občanského soudního řádu se nepoužije. Tohoto výslovného vyjádření je třeba především s ohledem na ustanovení § 7 IZ, který pro insolvenční řízení připouští přiměřené použití ustanovení občanského soudního řádu a tedy bez výslovného vyloučení užití § 43 o. s. ř. by byl soud povinen vyzvat navrhovatele k doplnění nebo opravě návrhu, stanovit mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučit jej o tom, jak třeba opravu či doplnění provést. Pouze pro úplnost je třeba uvést, že navrhovatel může sám insolvenční návrh opravit či doplnit, avšak pouze do doby než soud vydá usnesení o odmítnutí návrhu, a proto na jakákoliv doplnění či opravy insolvenčního návrhu, které navrhovatel učiní až po vydání rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo v rámci případného odvolání do něj, nebude brán zřetel.⁶⁰

Zcela odlišná situace však nastává v případě, že k insolvenčnímu návrhu nejsou přiloženy zákonem požadované přílohy nebo pokud nemají stanovené náležitosti. Insolvenční soud má pro tento případ naopak povinnost vyzvat navrhovatele k doplnění návrhu podle ustanovení § 43 o. s. ř. Zároveň mu k tomu poskytne lhůtu, která nesmí být delší než 7 dní. Teprve v případě, že insolvenční navrhovatel ve stanovené lhůtě výzvě soudu nevyhoví a nedoplní v naznačeném směru přílohy insolvenčního návrhu, soud návrh odmítne⁶¹. K poměrně krátké „sedmidenní“ lhůtě lze konstatovat, že záměrem zákonodárce při jejím určení bylo co možná nejrychlejší rozhodnutí o eventuelním úpadku dlužníka, a to jak v zájmu rychlého objektivního zjištění platební schopnosti, resp. neschopnosti dlužníka (s ohledem např. na tzv. šikanózní návrhy), tak i v zájmu hospodárnosti insolvenčního řízení. V praxi jsem se však již setkala se situací, kdy takto přísně určené lhůty působí spíše kontraproduktivně. Typickým příkladem, se kterým jsem se v praxi opakovaně setkala, je situace, kdy dlužník, který není právně zastoupen, podá podle vzorů, které jsou volně dostupné na internetu návrh, který splňuje zákonem stanovené požadavky i náležitosti příloh ovšem s jedinou výjimkou – nedoloží znalecký posudek k ocenění nemovitosti, kterou má ve vlastnictví. Soud takového navrhovatele sice vyzve k doplnění této přílohy, avšak dlužník ve většině případů není objektivně schopen v takto krátké lhůtě výzvě soudu vyhovět. Nelze proto než opakovaně konstatovat, že vzhledem k závažnosti dopadů podaného insolvenčního

⁵⁹ § 128 IZ.

⁶⁰ Viz. např. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 17.03.2008 sp. zn. 1 VSPH 5/2008 nebo rozhodnutí téhož soudu ze dne 18.12.2008 sp. zn. 1 VSPH 290/2008.

⁶¹ Viz. např. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 31.03.2008 sp. zn. 1 VSPH7/2008.

návrhu je nezbytné, aby o něm bylo rozhodnuto v co nejkratší možné lhůtě. Z tohoto důvodu jsou také jak na obsah, tak na přílohy insolvenčního návrhu kladeny zvýšené nároky a odmítnutí návrhu tak lze zabránit pouze kvalifikovaným a pečlivě zpracovaným insolvenčním návrhem, podloženým znalostí insolvenční soudní praxe.

5.2.2 Zastavení řízení

Stejně jako rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu, představuje i usnesení o zastavení řízení rozhodnutí procesní, nikoliv tedy rozhodnutí ve věci samé.⁶² V úvahu tak připadá kromě zastavení řízení dle § 108 IZ (pro nezaplacení zálohy na náklady insolvenčního řízení) a § 130 IZ (pro zpětvzetí návrhu insolvenčním návrhovatelem) i možnost zastavení řízení pro nedostatek dalších podmínek řízení, kterou insolvenčnímu soudu poskytují ustanovení § 103 a 104 občanského soudního řádu.

Co se týče zálohy na náklady insolvenčního řízení v případě úpadku nepodnikatele, je třeba konstatovat, že ačkoli na počátku účinnosti insolvenčního zákona soudy o povinnosti k úhradě zálohy rozhodovaly a její neuhrazení tak vedlo k zastavení řízení, je současná praxe spíše taková, že soudy povinnost k úhradě zálohy vůbec neuloží⁶³. Ještě před tím, než insolvenční soudy od této praxe upustily, byla řešena celá řada sporů o přiměřenou výši zálohy, neboť ta je ponechána zcela na uvážení soudu a je upravena pouze horním limitem představujícím částku 50.000,00 Kč⁶⁴. Jak např. konstatoval Vrchní soud v Olomouci ve svém rozhodnutí ze dne 30.09.2008 sp. zn. 2 VSOL 119/2008 je v případě, že je v insolvenčním řízení rozhodováno o insolvenčním návrhu dlužníka spojeného s návrhem na povolení oddlužení, třeba přihlížet při stanovení výše zálohy k tomu, zda poměry dlužníka naznačují, že by jeho úpadek mohl být řešen oddlužením plněním splátkového kalendáře. Pokud takovému postupu poměry dlužníka skutečně nasvědčují, je v těchto případech záloha na náklady insolvenčního řízení ve výši 20.000,00 Kč nepřiměřeně vysoká, a to především s ohledem na skutečnost, že odměna a hotové výdaje správce jsou již součástí pravidelných měsíčních splátek. Za přiměřenou zálohu tak byla postupně považována částka dosahující jednotek tisíc korun.

Dalším, zákonem předvídaným důvodem pro zastavení insolvenčního řízení, je zpětvzetí insolvenčního návrhu. Toto dispoziční oprávnění insolvenčního návrhovatele

⁶² Jak potvrdil Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení ze dne 30.11.2011 sp. zn. 29 NSČR 62/2011.

⁶³ K tomuto závěru sděluji, že vycházím pouze z vlastních praktických zkušeností a toto tvrzení samozřejmě neplatí bezvýhradně, když každý insolvenční soud rozhoduje o uložení povinnosti k úhradě zálohy na náklady insolvenčního řízení jakož i o její výši výlučně na základě vlastního uvážení v mezích, které mu k tomu stanovuje § 108 IZ.

⁶⁴ § 108 odst. 2 IZ.

(jak dlužníka, tak věřitele) vyplývá z obecných zásad soukromého práva charakteristických pro sporná řízení. Navrhovatel však může své právo vzít svůj insolvenční návrh zpět uplatnit nejpozději do okamžiku vydání rozhodnutí o úpadku. Kromě toho je třeba zdůraznit, že v případě, že dojde ke zpětvzetí návrhu podaného věřitelem, je tento oprávněn podat pro tutéž pohledávku další insolvenční návrh až po uplynutí šesti měsíců ode dne zpětvzetí původního návrhu a stejné omezení platí i pro osobu, které od věřitele pohledávku nabyla⁶⁵. Základním cílem tohoto ustanovení je především zabránit opakujícím se návrhům ze strany věřitele, které by vždy po podání každého jednotlivého návrhu vyvolaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení a omezily tak dlužníka v nakládání s jeho majetkem, avšak před projednáním úpadku a rozhodnutím o něm by byly vzaty zpět. Z výše uvedeného tedy logicky vyplývá, že sám dlužník v podání nového insolvenčního návrhu po zpětvzetí návrhu původního nijak omezen není.

Kromě shora uvedených speciálních důvodů pro zastavení insolvenčního řízení, které jsou specifikovány samotným insolvenčním zákonem, může insolvenční soud zastavit řízení i z důvodů, které vyplývají z obecné úpravy poskytované ustanoveními § 103 a 104 o. s. ř. „*I v insolvenčním řízení, jako specifickém druhu civilního soudního řízení, musí soud zkoumat splnění všech podmínek řízení, aby mohl rozhodnout ve věci samé. Mezi tyto podmínky patří vedle pravomoci a příslušnosti soudu i způsobilost účastníků řízení. Pokud jde o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví bez dalšího. Pokud by šlo o nedostatek v zásadě odstranitelný, musí se soud nejprve pokusit tento nedostatek odstranit. K zastavení řízení může přistoupit až tehdy, když se pokus o odstranění ukáže marným.*“⁶⁶

5.2.3 Zamítnutí návrhu

Na rozdíl od dvou shora uvedených forem rozhodnutí o insolvenčním návrhu, představuje zamítnutí insolvenčního návrhu jednu ze dvou variant meritorního rozhodnutí o něm. § 143 IZ tedy upravuje situace, kdy insolvenční návrh sice splňuje všechny formální náležitosti, avšak z dosavadního průběhu insolvenčního řízení nelze

⁶⁵ 129 odst. 2 IZ.

⁶⁶ KOTOUČOVÁ, J. a kol. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. s. 292.

osvědčit, že dlužník se nachází v úpadku⁶⁷. Podle ustanovení § 143 odst. 2 – 4 IZ tato situace nastane tehdy:

- a) pokud nebylo osvědčeno, že věřitel a alespoň jedna další osoba má za dlužníkem splatnou pohledávku,
- b) osvědčí-li dlužník, že jeho platební neschopnost vznikla v důsledku protiprávního jednání třetí osoby a s ohledem ke všem okolnostem lze předpokládat, že svou platební neschopnost dlužník odvrátí ve lhůtě do 3 měsíců po splatnosti jeho peněžitých závazků nebo
- c) je-li dlužníkem právnická osoba a stát nebo vyšší územní samosprávný celek převezme po zahájení insolvenčního řízení veškeré její dluhy nebo se za ně zaručí.

Ad a) Právní úprava tohoto odstavce reaguje na základní podmínky stanovené § 3 IZ pro dlužníkovův úpadek, tedy mnohost věřitelů a jejich splatné pohledávky za dlužníkem. Nebude-li tedy dostatečným způsobem osvědčena existence splatné pohledávky alespoň dvou věřitelů, bude insolvenční návrh zamítnut. Zde je na místě opět zdůraznit, že nebezpečí zamítnutí návrhu dopadá spíše na věřitele, kterým se často nepodaří řádně prokázat splatnou pohledávku dalších věřitelů za dlužníkem tak, jak o tom již bylo pojednáno v kapitole 3 věnované úpadku a jeho podmínkám. Kromě toho, úspěch věřitele při podání insolvenčního návrhu nezávisí pouze na tom, zda bude schopen řádně osvědčit úpadek dlužníka, ale též na prokázání vlastní aktivní legitimace k podání tohoto návrhu. Pokud se věřiteli oprávnění podat insolvenční návrh nepodaří prokázat, insolvenční soud jeho návrh zamítne.⁶⁸ Pouze pro úplnost uvádím, že v praxi často dochází k využití tohoto ustanovení v případě, že dlužník má pouze drobné a nikterak četné závazky po splatnosti, které je (byť např. za finančního příspěví rodiny) schopen uhradit v podstatě neprodleně poté, co se dozví, že na něj byl insolvenční návrh některým z věřitelů podán. Dlužník tak může tímto způsobem zabránit vydání rozhodnutí o úpadku již v průběhu insolvenčního řízení.

Co se týče úpravy věty druhé tohoto odstavce § 143, odkazuji taktéž na pasáž, která této problematice byla věnována v kapitole 3 věnované úpadku.

Ad b) Toto ustanovení poskytuje dlužníkovi alespoň dočasnou ochranu před prohlášením jeho úpadku v případě, že jeho platební neschopnost (označovaná jako

⁶⁷ Insolvenční zákon tuto skutečnost označuje v § 1 citovaného ustanovení jako „nesplnění zákonem stanovených předpokladů pro vydání rozhodnutí o úpadku“.

⁶⁸ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 16.02.2009 sp. zn. 2 VSPH 230/2008.

druhotná) nebyla způsobena jeho zaviněným chováním, ale vznikla jako následek protiprávního jednání třetí osoby. „Půjde zejména o protiprávní jednání v podobě nezaplacení splatné pohledávky dlužníka, ale mohou sem patřit i jiné typy jednání, které obvykle za druhotnou platební neschopnost neoznačujeme (např. krádež peněz, ublížení na zdraví s následkem dočasné neschopnosti výdělečné činnosti).“⁶⁹ Podmínkou pro zastavení řízení je tu však skutečnost, že lze důvodně předpokládat, že dlužník je svou aktuálně špatnou finanční situací – dočasnou platební neschopnost – schopen vyřešit do 3 měsíců po splatnosti svých peněžitých pohledávek.

Ad c) „Pokud jde o zamítnutí insolvenčního návrhu proto, že dlužníkem je (jakákoliv) právnická osoba, za niž stát (ČR) nebo vyšší územně samosprávný celek (tedy kraj) po zahájení insolvenčního řízení převzal všechny její dluhy nebo se za ně zaručil, nelze ani u takového dlužníka rozhodnout o jeho úpadku jinak, než zamítnutím insolvenčního návrhu.“⁷⁰ Zde se v podstatě jedná o období chování dlužníka, které jsem popsala v komentáři k bodu a)⁷¹. Oba postupy, tedy jak neprodlená úhrada všech v daném okamžiku přihlášených pohledávek dlužníkem samotným, tak k tomuto bodu zmiňovaná úhrada pohledávek státem či krajem za dlužníka (nebo jejich pouhá záruka), povedou shodně k zamítnutí insolvenčního návrhu.

Pouze pro úplnost uvádím, že vedle shora uvedených důvodů pro zamítnutí insolvenčního návrhu upravuje § 144 IZ i další specifický způsob – zamítnutí návrhu pro nedostatek majetku. O tomto způsobu rozhodnutí však, s ohledem na zaměření mé diplomové práce, nebude pojednáno.

5.2.4 Rozhodnutí o úpadku

Rozhodnutí o úpadku je druhou variantou meritorního rozhodnutí o insolvenčním návrhu a zároveň cílem, ke kterému každý insolvenční návrh směřuje. Význam tohoto rozhodnutí spočívá zejména v tom, že je základní podmínkou pro další fáze řízení. Co se týče povinných náležitostí rozhodnutí o úpadku, jsou uvedeny níže tak, jak jejich přehled poskytuje § 136 IZ. Kromě toho jsou některé body doplněny komentářem, popř. je uveden příklad jejich konkrétního vyjádření v usnesení o úpadku.

⁶⁹ KOTOUČOVÁ, J. a kol. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. s. 295.

⁷⁰ MARŠÍKOVÁ J. a kol. *Insolvenční zákon s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy*. 1. vyd. Praha: Leges, 2011. s. 231.

⁷¹ Tj. dlužník uhradí veškeré pohledávky, které jsou v daném okamžiku součástí insolvenčního řízení, čímž nedojde k naplnění základní podmínky pro prohlášení úpadku, tedy mnohost věřitelů a splatnost jejich pohledávek.

Rozhodnutí o úpadku musí obsahovat:

1. Výrok o tom, že se zjišťuje úpadek dlužníka (eventuelně dlužníků, v případě že se jedná o společné oddlužení manželů),
2. Výrok, kterým soud ustanovuje insolvenčního správce – Insolvenční soud zde ze seznamu insolvenčních správců vybere buď fyzickou osobu, nebo veřejnou obchodní společnost, přičemž při výběru správce přihlíží ke konkrétním okolnostem případu. Typické je, že vybírá správce, který vykonává svou činnost co nejbližší bydliště dlužníka tak, aby nedocházelo ke zbytečnému navyšování nákladů řízení.⁷²
3. Údaj o tom, kdy nastávají účinky rozhodnutí o úpadku – Účinky rozhodnutí jsou zásadně spojeny s okamžikem zveřejnění usnesení v insolvenčním rejstříku.
4. Výzvu věřitelům k podání přihlášek jejich pohledávek ve stanovené lhůtě – Věřitel musí svou pohledávku přihlásit výlučně prostřednictvím k tomu určeného formuláře, a to ve lhůtě, kterou určí insolvenční soud. Tato lhůta přitom nesmí být kratší než 30 dnů a delší než 2 měsíce. Výjimku z tohoto pravidla pak představuje případ, kdy je s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení⁷³, neboť v tomto případě činí lhůta k přihlášení pohledávek 30 dnů. Kromě uvedení lhůty pro přihlášení pohledávek má soud zároveň povinnost věřitele poučit o způsobu, jakým mají být přihlášeny a o následcích zmeškání lhůty.
5. Výzvu, aby osoby, které mají závazky vůči dlužníkovi, napříště neposkytovaly plnění dlužníkovi, ale insolvenčnímu správci.
6. Výzvu, aby věřitelé insolvenčnímu správci neprodleně sdělili, jaká zajišťovací práva budou uplatňovat na majetku dlužníka. Soud je přitom povinen věřitele poučit o tom, že pokud tak neučiní, má se za to, že právo na uspokojení přihlašované pohledávky ze zajištění v insolvenčním řízení uplatněno nebylo.
7. Výrok, kterým soud určí termín a místo konání schůze věřitelů a přezkumného jednání. Insolvenční soud určí den, místo a čas konání přezkumného jednání a zároveň svolá schůzi věřitelů, která se koná bezprostředně po skončení přezkumu. Soud zároveň v tomto výroku zveřejní program schůze věřitelů.

⁷² K tomu doplňuji, že dne 27.02.2013 byla na jednání vlády schválena novela insolvenčního zákona, která v případě jejího schválení v parlamentu zavede jiný způsob vybírání insolvenčních správců. Nově by měl být při výběru insolvenčních správců použit systém tzv. „kolečka“, tzn., insolvenční správce bude ustanoven podle přesně daných pravidel (např. podle obvodu působnosti a příjmení), což by mělo zamezit eventuelnímu zvýhodňování toho či onoho správce.

⁷³ Tato situace nastane v případě, že insolvenční návrh podával dlužník a zároveň s ním spojil návrh na povolení oddlužení. V takovém případě po prvním výroku usnesení, kterým se zjišťuje úpadek dlužníka, následuje výrok „Soud povoluje řešení úpadku dlužníka oddlužením“.

8. Výrok, jímž se uloží dlužníku, který tak dosud neučinil, aby ve stanovené lhůtě odevzdal insolvenčnímu správci seznamy svého majetku a závazků a aby v nich uvedl své dlužníky a věřitele.
9. Označení hromadných sdělovacích prostředků, ve kterých bude soud zveřejňovat svá rozhodnutí. Tento způsob zveřejnění je doplňkový k řádnému zveřejnění vyhláškou v insolvenčním rejstříku a na úřední desce insolvenčního soudu.

Kromě těchto zákonem výslovně předpokládaných náležitostí, může usnesení o úpadku obsahovat řadu dalších výroků, např. soud může výrokem usnesení uložit dlužníkovi povinnost kontaktovat insolvenčního správce, insolvenčnímu správci pak např. může uložit povinnost podat ještě před konáním přezkumného jednání zprávu o své dosavadní činnosti.

V případě, že usnesením o úpadku bylo rozhodnuto o insolvenčním návrhu dlužníka, není proti žádnému z výroků usnesení o úpadku přípustné odvolání, pouze s výjimkou výroku, kterým je ustanoven insolvenční správce.⁷⁴ Pokud bylo usnesením o úpadku rozhodováno o insolvenčním návrhu věřitele, může se proti tomuto usnesení odvolat pouze dlužník.⁷⁵

6 Postup po rozhodnutí o úpadku

Pro další průběh řízení poté, co bylo vydáno usnesení o úpadku, jsou charakteristické následující rysy. Za prvé, v souladu s usnesením o úpadku běží věřitelům lhůta k řádnému přihlášení pohledávek. Po uplynutí této lhůty insolvenční soud předá přihlášky ustanovenému insolvenčnímu správci, který přihlášené pohledávky přezkoumá a vytvoří seznam přihlášených pohledávek, který předloží insolvenčnímu soudu tak, aby insolvenční soud mohl tento seznam zveřejnit v insolvenčním rejstříku ve lhůtách vyžadovaných ustanovením § 189 odst. 3 IZ. Následně se v termínu určeném v usnesení o úpadku koná přezkumné jednání a schůze věřitelů, na níž věřitelé hlasují o způsobu oddlužení dlužníka. V následujících kapitolách jsou jednotlivé klíčové instituty a okamžiky tříděny podle subjektu, od kterého vychází, z tohoto důvodu na sebe některé dílčí kapitoly zcela přesně „časově“ nenavazují a vzájemně se prolínají.

⁷⁴ I v tomto případě však lze v odvolání namítat pouze skutečnost, že ustanovený insolvenční správce nesplňuje podmínky pro ustanovení nebo že tento správce je podjatý.

⁷⁵ I zde jsou však důvody pro podání odvolání striktně omezeny, když v něm lze namítat pouze to, že úpadek nebyl osvědčen nebo že vydání rozhodnutí o úpadku brání překážka stanovená insolvenčním zákonem.

6.1 Úkony věřitelů

6.1.1 Přihlašování pohledávek

Není-li věřitel insolvenčním navrhovatelem, představuje podání přihlášky pohledávky první procesní úkon věřitele v insolvenčním řízení. Obdobně jako návrh na povolení oddlužení, má i přihláška pohledávky formulářovou podobu a k jejímu úspěšnému uplatnění je tak potřeba dodržet nejen lhůtu, stanovenou pro podání přihlášek usnesením o úpadku, ale musí být zároveň podána na předepsaném formuláři⁷⁶. Za tímto účelem je možné přihlášku podat výhradně za použití formuláře, který je k dispozici na stránkách Ministerstva spravedlnosti. *Proto s přihláškou pohledávky, jež není podána na předepsaném formuláři, nejsou spojeny žádné účinky a takové podání není způsobilé založit účastenství věřitele v insolvenčním řízení.*⁷⁷ Kromě předepsané formy přihlášky musí věřitel dodržet i lhůtu k jejímu podání. Tu stanoví insolvenční soud v usnesení o úpadku, avšak fakticky počíná běžet již zahájením insolvenčního řízení. Lhůta pro přihlášení pohledávek stanovená v usnesení o úpadku nesmí být kratší než 30 dní a delší než 2 měsíce a počíná běžet dnem zveřejnění usnesení o úpadku v insolvenčním rejstříku. Pokud však insolvenční soud v usnesení o úpadku rozhoduje zároveň o povolení oddlužení, není již stanovení lhůty ponecháno na uvážení soudu (v mezích zákonem stanovených hranic) a pohledávky lze přihlašovat striktně ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění usnesení o úpadku⁷⁸. Jen pro úplnost doplňuji, že pro zachování lhůty postačuje, pokud je přihláška pohledávky předána poslední den lhůty poskytovateli poštovních služeb, který má povinnost ji doručit,⁷⁹ popř. doručena e-mailem či faxem s jejím následným doložením v písemné podobě ve lhůtě do 3 dnů.⁸⁰ K opožděně podaným přihláškám se v insolvenčním řízení nepřihlíží, tzn., daná pohledávka nemůže být v insolvenčním řízení projednána ani, byť částečně, uspokojena. Na rozdíl od případného konkursu, kde by věřiteli takové „nepřihlášené“ pohledávky nadále zůstala

⁷⁶ Formulář je dostupný na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti www.justice.cz, v oddílu „insolvenční rejstřík“, v sekci „formuláře ke stažení“, kde je zároveň k dispozici i vyplněný vzor. Formulář v sobě zahrnuje veškeré požadavky kladené na náležitosti přihlášky ustanovením § 174 IZ a §§ 21 a 22 Vyhlášky MS 311/2007 Sb.

⁷⁷ ZELENKA, J. a kol. *Insolvenční zákon*. 2. aktualizované vydání. Praha: Linde Praha, a.s., 2008, s. 285.

⁷⁸ V obou případech se pro počítání času, resp. pro určení posledního dne lhůty užijí ustanovení § 57 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁹ Zde odkazují především na skutečnost, že při využívání poštovních služeb prostřednictvím vhození obálky do poštovní schránky, je třeba zkoumat údaje na poštovní schránce o tom, kdy bude obsah schránky vyzvednut a reálně tak vznikne povinnost pošty k přepravě. Podle rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30.09.2010 sp. zn. 3 VSOL 322/2010 totiž vhození pošty doručované zásilkou do poštovní schránky, jestliže pošta neměla povinnost (podle údaje na poštovní schránce) téhož dne zahájit přepravu zásilkou, nepostačuje k dodržení lhůty k řádnému podání přihlášky pohledávky.

⁸⁰ Viz. např. rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 14.09.2010 sp. zn. 3 VSPH 636/2010.

možnost jejího uplatnění např. po skončení konkursu⁸¹, v případě schváleného oddlužení jsou věřitelé vystaveni riziku, že pokud dlužník splní řádně a včas všechny své povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, promine mu insolvenční soud nejen úhradu zbytku dosud neuhrazených pohledávek, ale osvobodí jej též od úhrady pohledávek, k nimž se v rámci insolvenčního řízení nepřihlíželo nebo nebyly vůbec přihlášeny, ač tak jejich věřitelé měli učinit. Z tohoto důvodu především bankovní ústavy a úvěrové společnosti disponují pro účely včasného přihlášení pohledávky softwarovými programy, které porovnávají databázi klientů těchto společností s údaji zveřejněnými v insolvenčním rejstříku a při jakékoliv změně stavu na tuto skutečnost upozorní.

6.1.2 Přezkumné jednání

Základní náležitostí vyžadovanou zákonem pro rozhodnutí o úpadku je určení konání přezkumného jednání a schůze věřitelů. Přezkumné jednání musí být soudem nařízeno tak, aby se konalo nejdříve po 7 dnech a nejpozději do 2 měsíců ode dne, kdy uplyne lhůta pro přihlášení pohledávek. Obdobně jako v případě lhůty pro podání přihlášek i zde se uplatňuje přísnější lhůta pro případ, že s usnesením o úpadku bylo spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, kdy přezkumné jednání musí být konáno nejpozději do 15 dnů po uplynutí lhůty k podání přihlášek⁸². Na takto svolaném jednání se pak jednotlivé pohledávky přezkoumávají, a to na základě seznamu přihlášených pohledávek. Ty mohou být popřeny jak insolvenčním správcem, tak dlužníkem, věřitelé toto právo nemají. Co se týče popírání pohledávky dlužníkem, obsahuje § 410 IZ speciální úpravu oproti úpravě obecné, zakotvené v § 200 IZ. Podle obecného pravidla totiž popření pohledávky dlužníkem zásadně nemá vliv na její zjištění a toto popření se projeví jen v tom, že upravený seznam pohledávek se nemůže stát exekučním titulem pro takto popřenou pohledávku. V oddlužení však platí výjimka v tom smyslu, že pokud dojde ke schválení oddlužení, má popření pohledávky dlužníkem stejné účinky, jako by ji popřel sám správce. Takovou pohledávku tedy nelze považovat za zjištěnou až do doby, kdy o ní bude rozhodnuto v žalobě o určení popřené pohledávky podané věřitelem nebo insolvenčním správcem a nepochybně i poté, kdy marně uplyne lhůta k podání takové žaloby.

⁸¹ Typicky např. za situace, kdy bude promlčecí doba prodloužena pomocí institutu uznání dluhu.

⁸² Tato lhůta nemůže být na rozdíl od předchozí prodloužena.

6.1.3 Schůze věřitelů

Schůze věřitelů je v usnesení o úpadku svolána vždy tak, aby bezprostředně navazovala na konání přezkumného jednání.⁸³ Zatímco o povolení oddlužení rozhoduje insolvenční soud sám, na základě vlastního zhodnocení dlužnickových poměrů, je rozhodnutí o způsobu oddlužení naopak zcela v rukách věřitelů. V rámci schůze tak věřitelé rozhodují o tom, zda bude oddlužení dlužníka řešeno zpeněžením majetkové podstaty nebo plněním splátkového kalendáře. Na schůzi věřitelů je povinen účastnit se jak insolvenční správce, tak dlužník. Úkolem insolvenčního správce je poskytnout věřitelům informace, které by mohly být důležité pro jejich následné hlasování o způsobu oddlužení, kromě toho má i povinnost informovat je o skutečnostech, které odůvodňují zamítnutí návrhu na povolení oddlužení.⁸⁴ „*Dlužník zde má obhájit realnost navrženého oddlužení. Jeho povinností je zodpovídat případné dotazy přítomných věřitelů. Kromě toho jej může soud v rámci opatření potřebných pro zajištění účelu řízení vyzvat např. k tomu, aby předem doložil písemné vyjádření a zdůvodnění zamýšleného způsobu oddlužení.*“⁸⁵

Poté, co jsou na schůzi projednány shora uvedené skutečnosti a je rozhodnuto o hlasovacím právu jednotlivých věřitelů (mají jej jen nezajištění věřitelé, nejde-li o osoby dlužníkovy blízké nebo osoby tvořící s dlužníkem koncern) přistoupí se k hlasování o způsobu oddlužení dlužníka. Rozhoduje se prostou většinou hlasů počítanou podle výše pohledávek nezajištěných věřitelů. Z vlastní zkušenosti ovšem musím konstatovat, že zejména v případech oddlužení fyzických osob se přezkumného jednání často účastní pouze insolvenční správce, dlužník a soud; věřitelé tím zcela rezignují na svá práva, která jim insolvenční zákon poskytuje. Pouze pro doplnění uvádím, že pokud dojde k situaci, že se k přezkumnému jednání, tedy i na schůzi věřitelů, nedostaví žádný z věřitelů, vypořádá se insolvenční soud se vzniklou situací tak, že vydá usnesení o tom, že schůzi s ohledem na absenci věřitelů nelze konat. Následně pak rozhodnutí věřitelů o způsobu oddlužení nahradí rozhodnutím vlastním.

⁸³ Zákon sice připouští, aby se první schůze věřitelů konala ještě před přezkumným jednáním, ale další schůze však již musí být nařízena na den, kdy se má konat přezkumné jednání a to opět tak, aby se konala bezprostředně po jeho skončení. Konání první schůze věřitelů ještě před přezkumným jednáním není pro oddlužení typické.

⁸⁴ K tomu blíže kapitola 6.2.3.

⁸⁵ KOTOUČOVÁ, J. a kol. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. s. 973.

6.2 Úkony insolvenčního správce

6.2.1 Správa majetku dlužníka

Co se týče majetku dlužníka a dispozičních oprávnění k majetkové podstatě, uplatňuje se ustanovení § 229 IZ odst. 3 písm. a), podle něž do doby rozhodnutí o úpadku má oprávnění disponovat s majetkovou podstatou sám dlužník. Při tom však dlužník musí respektovat omezení, která mu zakazují nakládat s majetkem takovým způsobem, který by měl za následek podstatné změny v jeho skladbě, využití nebo určení nebo jeho nikoliv zanedbatelné zmenšení. V době od povolení oddlužení má (dle písm. d) citovaného paragrafu) dispoziční oprávnění k majetkové podstatě rovněž dlužník. Otázkou však zůstává, kdo je oprávněn disponovat s majetkovou podstatou v mezidobí od usnesení o úpadku do povolení oddlužení, neboť pro tuto část řízení (byť nemusí nastat⁸⁶) insolvenční zákon právní úpravu neposkytuje. Podle T. Richtera „v období mezi rozhodnutím o úpadku a rozhodnutím o způsobu řešení úpadku má dispoziční oprávnění dlužník, s výjimkou úkonů vymezených v § 111 odst. 1 InsZ nebo v omezujících předběžných opatřeních soudu“⁸⁷.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že v průběhu celého insolvenčního řízení spravuje svůj majetek dlužník sám. Přesto insolvenční správce ve vztahu k majetkové podstatě činí některé specifické úkony. Tak např. po rozhodnutí o úpadku jsou dlužníci dlužníka povinni poskytovat své plnění nikoliv ve prospěch dlužníka, nýbrž ve prospěch insolvenčního správce. O tom jsou vyrozuměni výzvou insolvenčního soudu, která je nutnou součástí usnesení o úpadku. Nesplněním této výzvy se dlužník dlužníka vystavuje riziku, že v případě, že se takto přímo dlužníkovi poskytnuté plnění nedostane do majetkové podstaty, nebude svého závazku zproštěn. Dalším příkladem je výpočet měsíčních srážek a jejich následný rozvrh mezi nezajištěné věřitele. Původním zněním insolvenčního zákona byla sice tato povinnost svěřena přímo dlužníkovi, avšak praxe ukázala, že většina dlužníků není schopna tuto svou povinnost řádně plnit. Zákonem č. 217/2009 Sb. ze dne 17.06.2009 proto byla do § 398 odst. 3 za slova „rozvrhne dlužník“ vložena slova „prostřednictvím insolvenčního správce“, čímž byla administrativní zátěž spojená s rozdělováním splátek nezajištěným věřitelům přenesena na insolvenčního správce.

⁸⁶ Pokud dlužník podá insolvenční návrh sám a spojí jej s návrhem na povolení oddlužení, spojí soud s usnesením o úpadku rozhodnutí o povolení oddlužení, a tedy obě zákonná ustanovení na sebe budou bezprostředně navazovat.

⁸⁷ RICHTER, T. *Insolvenční právo*. 1. vydání. Praha: ASPI, Wolters Kluwer, 2008. s. 154

6.2.2 Přezkum přihlášek insolvenčním správcem

Přezkoumání přihlášených pohledávek insolvenčním správcem je jednou z klíčových částí celého insolvenčního řízení. Po uplynutí lhůty k podání přihlášek stanovené v rozhodnutí o úpadku, předá insolvenční soud veškeré přihlášky včetně jejich příloh insolvenčnímu správci, za účelem vytvoření seznamu pohledávek⁸⁸, který je následně projednán v rámci přezkumného jednání. Při přezkumu pohledávek se insolvenční správce nejprve zaměří na to, zda byla přihláška podána ve formě požadované zákonem (tj. na předepsaném formuláři), zda je úplná, tedy zda obsahuje všechny náležitosti vyžadované zákonem a vyhláškou 311/2007 Sb. a zda jsou k ní přiloženy doklady, prokazující v ní uváděné skutečnosti. V případě, že správce zjistí, že přihláška je neúplná nebo vadná, vyzve věřitele k jejímu doplnění či opravě. Za tím účelem mu poskytne lhůtu dle svého uvážení, která však nesmí být kratší než 15 dní a zároveň ho poučí, že pokud neodstraní vady, kterými přihláška trpí, předloží ji soudu k eventuelnímu rozhodnutí o jejím odmítnutí.⁸⁹ I kdyby věřitel doplnil přihlášku v mezidobí od marného uplynutí lhůty stanovené insolvenčním správcem do rozhodnutí soudu o tom, že se k přihlášce pohledávky nepřihlíží a jako taková se odmítá, nemá to na řádné uplatnění pohledávky vliv, neboť k takové přihlášce se nepřihlíží ode dne, kdy marně uplynula správce stanovená lhůta.⁹⁰ Kromě těchto obecných náležitostí zkoumá správce zejména pravost, výši a pořadí přihlášených pohledávek. Na základě tohoto svého vlastního šetření vytvoří insolvenční správce seznam pohledávek, který bude sloužit jako podklad pro rozhodování v rámci přezkumného jednání. U každé pohledávky, kterou správce popírá, je povinen uvést to v seznamu výslovně. Naopak, v seznamu neuvede pohledávky, k nimž se v důsledku jejich nedoplnění nepřihlíží a pohledávky, které jsou z uspokojení v rámci insolvenčního řízení vyloučeny⁹¹. Obdobně jako v seznamu závazků, které pro účely oddlužení předkládá dlužník, i v seznamu přihlášek pohledávek jsou odděleně uvedeny pohledávky zajištěné a nezajištěné, vykonatelné a nevykonatelné. Seznam pohledávek je pak insolvenční správce povinen předložit soudu s takovým předstihem před konáním přezkumného jednání, aby insolvenční soud mohl vyhovět zákonnému požadavku formulovanému v § 189 odst. 3, tj. že: „Seznam přihlášených pohledávek zveřejní insolvenční soud v insolvenčním rejstříku nejpozději 15 dnů přede dnem, kdy se o nich má konat přezkumné jednání, a

⁸⁸ Náležitosti seznamu pohledávek jsou upraveny v § 189 IZ a v § 11 Vyhlášky MS č. 311/2007 Sb.

⁸⁹ § 188 odst. 2 IZ.

⁹⁰ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 16.07.2008 sp. zn. 1 VSPH 103/2008.

⁹¹ Viz. § 170 IZ.

má-li se přezkumné jednání konat do 15 dnů po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek, nejpozději 3 dny přede dnem, kdy se o nich má konat přezkumné jednání.“

6.2.3 Podávání zpráv insolvenčnímu soudu

O výsledcích své činnosti poskytuje správce insolvenčnímu soudu průběžné zprávy. Ve fázi řízení před konáním přezkumného jednání a schůze věřitelů tvoří obsah těchto zpráv především informace:

- a) o majetkové podstatě dlužníka – při tom insolvenční správce vychází nejen z insolvenčního návrhu (pokud je podán dlužníkem) či příslušných seznamů majetku a závazků (pokud je návrh podán věřitelem), ale též provádí vlastní šetření, např. prohlídkou domácnosti dlužníka⁹², dotazy na katastrální úřad, registr vozidel či na vybrané finanční instituce⁹³,
- b) o prověření existence neplatných či neúčinných úkonů – při tom insolvenční správce především prověřuje, zda v období bezprostředně předcházejícím zahájení insolvenčního řízení nedocházelo k transferům dlužníkovy majetku v neprospěch věřitelů (např. převody nemovitostí darovací smlouvou na rodinné příslušníky apod.)⁹⁴
- c) o příjmech a závazcích dlužníka – insolvenční správce zde nejčastěji konstatuje výši výdělku dlužníka, počet jeho vyživovacích povinností (manžel/ka, děti), výši závazků apod. a na základě těchto podkladů dovozuje, zda poté, co bude z jeho příjmu oddělena částka, která dlužníkovi musí být s ohledem na životní minimum jeho a jím vyživovaných osob ponechána, bude zbývající část určená pro splátky věřitelů postačovat k tomu, aby byl naplněn základní požadavek oddlužení, tj., aby dlužník po pěti letech splácení uhradil každému z nezajištěných věřitelů alespoň 30 % z jeho pohledávky,
- d) o názoru insolvenčního správce na způsob oddlužení – insolvenční správce se vyjadřuje k dlužníkem navrhovanému způsobu oddlužení a posuzuje jeho reálnost⁹⁵

⁹² § 212 odst. 1 výslovně stanoví, že „Dlužník musí umožnit insolvenčnímu správci přístup na všechna místa, kde má umístěn majetek náležející do majetkové podstaty.“

⁹³ Tyto informace jsou poskytovány příslušnými orgány na základě tzv. povinnosti součinnosti správci dle § 43 a 44 IZ.

⁹⁴ Skutečnost, že by takové úkony dlužníka byly insolvenčním správcem zjištěny, by měla za následek zamítnutí návrhu na povolení oddlužení, neboť jak uvádí např. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21.01.2010 č. j. 3 VSOL 396/2009 „převodl-li dlužník bezplatně před podáním insolvenčního návrhu spojeného s návrhem na povolení oddlužení veškerý svůj nemovitý majetek na osobu blízkou, zkrátit zásadním způsobem možnost uspokojení svých věřitelů, v čemž odvolací soud shodně se soudem prvního stupně spatřuje nepoctivý záměr dlužníka sledovaný návrhem na povolení oddlužení“.

⁹⁵ Přesto, že názor správce není závazný, měli by k němu věřitelé při hlasování o způsobu oddlužení ve vlastním zájmu přihlídnout.

e) a eventuelní další obdobné informace, které se vztahují k dlužníkovi, majetkové podstatě atd.

Je zřejmé, že v průběhu shora popsaných činností se insolvenční správce detailně seznámí jak se skutečnostmi, které se týkají jak majetkové podstaty a jejího rozsahu, tak i osobních, výdělkových a majetkových poměrů dlužníka. Z tohoto insolvenční správce může učinit závěry ohledně poctivosti záměru dlužníka návrhu na povolení oddlužení, o dosažitelnosti zákonem minimálně vyžadované kvóty plnění z oddlužení, o přístupu dlužníka k jeho povinnostem v insolvenčním řízení apod. Ustanovení § 403 IZ mu v tomto smyslu ukládá informační povinnost spočívající v povinnosti uvědomit insolvenční soud i věřitele, zjistí-li skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly zamítnutí návrhu na povolení oddlužení. Koná-li se schůze věřitelů, informuje insolvenční správce věřitele o existenci takových skutečností před započítáním hlasování o způsobu oddlužení; nekoná-li se schůze věřitelů z důvodu, že všichni věřitelé hlasovali písemně mimo schůzi, podává insolvenční správce upozornění do 3 dnů od zveřejnění výsledků hlasování v insolvenčním rejstříku. Nic však samozřejmě nebrání tomu, aby o skutečnostech odůvodňujících zamítnutí návrhu informoval bezprostředně poté, co se o nich dozví.

6.2.4 Komunikace s dlužníkem

V okamžiku vydání usnesení o úpadku dochází zároveň k ustanovení insolvenčního správce, který následně provází dlužníka celým procesem oddlužení. V této počáteční fázi řízení se insolvenční správce především bezodkladně spojí s dlužníkem a dostaví se do místa jeho bydliště, kde zjistí jeho aktuální majetkovou situaci. Kromě toho správce vyzve dlužníka, aby se vyjádřil k přihlášeným pohledávkám, a to i přesto, že je tak dlužník povinen učinit již v rámci předkládaného seznamu závazků⁹⁶. Kromě toho pak insolvenční správce běžně vyžaduje od dlužníka doplnění dokladů i další spolupráci za účelem úspěšného provedení a řádného ukončení insolvenčního řízení.

6.3 Úkony insolvenčního soudu

Fáze insolvenčního řízení, která nastává po vydání usnesení o úpadku, nepřináší insolvenčnímu soudu velké množství povinností, neboť hlavní těžiště činnosti je přesunuto na insolvenčního správce. Po vydání usnesení o úpadku a jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku vyčká insolvenční soud uplynutí lhůty k podání přihlášek

⁹⁶ § 104 odst. 3 IZ věta třetí: „Dlužník v seznamu závazků stručně uvede, které z pohledávek svých věřitelů popírá co do důvodu nebo co do výše a proč.“

pohledávek. Ty pak společně se všemi jejich přílohami zašle k rukám ustanoveného správce spolu s výzvou k předložení seznamu přihlášených pohledávek tak, aby jej soud mohl zveřejnit v insolvenčním rejstříku ve lhůtách dle § 189 odst. 3 IZ. Kromě těchto úkonů pak soud činí běžné úkony související se zveřejňováním jemu doručovaných zpráv, návrhů a dokladů.

7 Rozhodnutí o návrhu na povolení oddlužení

Rozhodování o způsobu řešení úpadku dlužníka je v případě oddlužení rozděleno do dvou fází. V první fázi o „povolení oddlužení“ rozhoduje insolvenční soud sám, a to bez toho, aby se k tomu mohli vyjádřit zainteresovaní věřitelé. Ti se do rozhodování zapojují až v následující fázi o „schválení oddlužení“, kde je to naopak insolvenční soud, který je závislý na rozhodnutí věřitelů. V této fázi totiž věřitelé hlasují a usnášejí se o způsobu, jakým bude oddlužení provedeno (zpeněžením majetkové podstaty nebo plněním splátkového kalendáře) a teprve poté může soud přistoupit ke schválení oddlužení. Teprve rozhodnutím o schválení oddlužení některým z výše uvedených způsobů, pro naše potřeby pak teprve rozhodnutím o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře, je o úpadku dlužníka rozhodnuto s konečnou platností.

V první fázi rozhodování o řešení dlužníkového úpadku oddlužením rozhoduje soud o povolení oddlužení, a to na základě návrhu na povolení oddlužení, k jehož podání je aktivně legitimován pouze dlužník. Lhůta pro podání takového návrhu je v zákoně stanovena dvojnásobným způsobem. V případě, že dlužník podává insolvenční návrh s úmyslem řešit svůj úpadek oddlužením je nezbytné, aby návrh na povolení oddlužení byl spojen s tímto insolvenčním návrhem. Pokud dlužník zmešká tuto lhůtu, tj. podá insolvenční návrh aniž spolu s ním navrhl řešení svého úpadku oddlužením, nebude možné toto zmeškání lhůty dlužníkovi prominout a insolvenční soud bude muset návrh na povolení oddlužení odmítnout a řešit dlužníkům úpadek konkurzem, popř. nepatrným konkurzem. V praxi však toto „spojení“ obou návrhů nečiní větší potíže, neboť zákon dlužníkovi ukládá povinnost podat návrh na povolení oddlužení na předepsaném formuláři, jehož nedílnou součástí je i samotný insolvenční návrh (viz. bod 6 formuláře, dříve bod 21). Co se týče lhůty pro vydání rozhodnutí o úpadku, platí, že v tomto případě musí insolvenční soud spojit rozhodnutí o způsobu řešení úpadku již se samotným rozhodnutím o úpadku. V případě, že insolvenční návrh podal dlužníkům věřitel, je dlužník oprávněn podat k příslušnému insolvenčnímu soudu návrh na

povolení oddlužení nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy mu byl návrh věřitele doručen⁹⁷. O takovém návrhu je pak insolvenční soud povinen rozhodnout ve lhůtě do 30 dnů od rozhodnutí o úpadku. I zde platí, že zmeškání zákonem stanovené lhůty k podání návrhu na povolení oddlužení bude mít za následek nepřípustnost řešení úpadku dlužníka oddlužením a následné užití příslušných ustanovení o konkursu či nepatrném konkursu.

*„Při posuzování návrhu na povolení oddlužení soud logicky nejprve zkoumá, jsou-li tu vůbec podmínky pro meritorní rozhodování o něm. Jestliže soud neshledá okolnosti pro to, aby návrh na povolení oddlužení odmítl, popř. vzal na vědomí jeho zpětvzetí, posoudí jej věcně.“*⁹⁸ Při rozhodování o povolení oddlužení, popř. o zamítnutí návrhu na povolení oddlužení, se přitom opírá především o vymezení důvodů pro zamítnutí návrhu obsažených v § 395 IZ. Podle tohoto ustanovení insolvenční soud oddlužení nepovolí a návrh zamítne, jestliže lze se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že:

- a) návrhem na povolení oddlužení je sledován nepoctivý záměr,
- b) nezajištění věřitelé by při oddlužení obdrželi méně než 30 % hodnoty svých pohledávek,
- c) jej znovu podala osoba, o jejímž návrhu na povolení oddlužení již bylo dříve rozhodnuto nebo
- d) z dosavadních výsledků insolvenčního řízení je zřejmý lehkomyšlný nebo nedbalý přístup dlužníka k plnění jeho povinností.

Ad a)

Poctivost návrhu dlužníka, který žádá o povolení oddlužení je základní otázkou, kterou si insolvenční soud při posuzování návrhu dlužníka musí položit. Pro výklad tohoto značně neurčitěho pojmu slouží ustanovení odstavce 3 paragrafu 395 IZ, který poskytuje alespoň demonstrativní výčet konkrétních případů. Nepoctivost záměru dlužníka má tak osvědčit především pravomocné odsouzení za hospodářský nebo majetkový trestný čin, ke kterému došlo v posledních pěti letech před podáním insolvenčního návrhu nebo skutečnost, že ve stejné lhůtě (tj. 5 let) probíhalo jiné insolvenční řízení nebo jiné řízení řešící úpadek dlužníka (typicky dle zákona o konkursu a vyrovnání). Nutno zdůraznit, že soudu k učinění závěru o nepoctivosti návrhu nemůže postačit pouhá skutečnost, že insolvenční či jemu obdobné řízení bylo

⁹⁷ O této lhůtě, jakož o následcích jejího zmeškání, musí být dlužník insolvenčním soudem poučen.

⁹⁸ KOTOUČOVÁ, J. a kol. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. s. 950.

vedeno, ale je nutné přihlížet k výsledku takového řízení⁹⁹. Ve vztahu k oběma demonstrativně uvedeným případům nepoctivého záměru dlužníka je ještě třeba doplnit, že se nevztahují pouze na osobu dlužníka, ale pokud se jedná o fyzickou osobu, též na jejího zákonného zástupce, v případě právnické osoby pak na její statutární orgán nebo člena jejího kolektivního statutárního orgánu. Pouze pro úplnost zdůrazňuji, že shora uvedené případy jsou svojí povahou pouhými právními domněnkami a jako takové tedy mohou být v průběhu řízení vyvráceny.¹⁰⁰

Ad b)

V tomto případě soud vlastní úvahou (tj. vlastním výpočtem) ověřuje, zda je s ohledem na rozsah majetku dlužníka a jeho současné i očekávané příjmy ve vztahu k jeho zjištěným závazkům (řádně přihlášeným a doloženým) reálné, že při schválení oddlužení bude skutečně minimální míra uspokojení nezajištěných věřitelů činit alespoň 30 % jejich pohledávek. Soud v tomto případě samozřejmě neuvažuje různé neočekávané situace, které mohou v průběhu oddlužení nastat (např. dlouhodobá nemoc dlužníka, ztráta zaměstnání a neschopnost dlužníka zajistit si jiný zdroj k úhradě splátek apod.).

Ad c)

„Zákon vylučuje možnost povolit oddlužení v případech, kdy je dlužníkem podán znovu návrh na povolení jeho oddlužení. Oddlužení má být způsobem řešení úpadku, kterým se má dlužníkovi dostat mimořádná šance nového začátku při oproštění se od zbytku jeho závazků. Mimořádnost této šance může odrážet právě podmínka zakotvená v § 395 odst. 2 písm. a), podle níž má soud návrh na povolení oddlužení zamítnout, pokud zjistí, že jde o návrh dlužníka, který již dříve návrh na povolení podal, a o tomto bylo rozhodnuto.“¹⁰¹

Ad d)

Vzhledem k tomu, že insolvenční soud vskutku nemá příliš možností jak se o dlužníkově „lehkomyslnosti“ a „nedbalosti“ dozvědět, vychází při posuzování této

⁹⁹ § 395 odst. 3 písm. a) IZ.

¹⁰⁰ Viz. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 06.02.2009 sp. zn. 1 VSPH 53/2009, podle nějž: „Insolvenční soud při zkoumání podmínek, za nichž lze oddlužení povolit, sleduje především poctivost záměru dlužníka a míru navrženého uspokojení věřitelů. Posuzování prvé z podmínek, jež je kategorií ryze subjektivní, zákonem soudu usnadňuje (jeho úsudku v tom směru napomáhá) stanovením domněnek nepoctivého záměru v § 395 odst. 3 IZ. Ani při naplnění některé z těchto domněnek však nemusí být závěr o nepoctivém záměru dlužníka nezvratným. Insolvenční soud má totiž při zkoumání zákonné podmínky poctivého záměru vždy nejen právo, ale i povinnost úvahy a posouzení všech významných okolností věci.“

¹⁰¹ KOTOUČOVÁ, J. a kol. Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. s. 953.

otázky z chování dlužníka, které je mu známo z průběhu insolvenčního řízení. Důvodem k zamítnutí návrhu je tak i nedbalý přístup dlužníka k plnění svých povinností v rámci insolvenčního řízení, spočívající např. v opakovaných marných pokusech insolvenčního soudu o to, aby dlužník předložil a doplnil požadované doklady potřebné pro rozhodnutí soudu.¹⁰²

Závěrem je třeba doplnit, že ve všech shora uvedených případech insolvenční soud rozhodne o zamítnutí návrhu na povolení oddlužení a současně s tím rozhodne o řešení dlužníkovy úpadku konkurzem¹⁰³. Naopak, nedojde-li ke zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení ani k jeho odmítnutí nebo zamítnutí, insolvenční soud oddlužení povolí. Rozhodnutí o povolení oddlužení je buď přímo součástí rozhodnutí o zjištění úpadku (v případě dlužnického insolvenčního návrhu, kdy musí být návrh na povolení oddlužení podán současně s návrhem insolvenčním) nebo je oddlužení povoleno ve lhůtě do 30 dnů ode dne rozhodnutí o úpadku (v případě věřitelského insolvenčního návrhu, kdy je návrh na povolení oddlužení podáván dlužníkem ve lhůtě do 30 dnů poté, co mu byl insolvenční návrh doručen). Proti rozhodnutí o povolení oddlužení není odvolání přípustné.

Po rozhodnutí soudu o úpadku dlužníka a po rozhodnutí, kterým soud povolí řešení jeho úpadku oddlužením, začíná druhá fáze rozhodování – rozhodování o způsobu oddlužení. Během ní věřitelé přihláškami uplatňují své pohledávky za dlužníkem, probíhá přezkum přihlášených pohledávek a na následné schůzi věřitelů pak věřitelé hlasují o způsobu oddlužení, tedy hlasují a usnášejí se o tom, zda k oddlužení dojde zpeněžením majetkové podstaty dlužníka nebo plněním splátkového kalendáře.

7.1 Neschválení oddlužení

Ve druhé fázi rozhodování o řešení dlužníkovy úpadku oddlužením dochází ze strany soudu k opětovnému posouzení podmínek pro povolení oddlužení. Při vydání rozhodnutí o tom, zda se oddlužení schvaluje, se soud musí zabývat mimo jiné právě tím, zda jsou splněny podmínky pro povolení oddlužení. *„Při tomto sice vychází ze svého už vydaného rozhodnutí o povolení oddlužení, avšak nikoliv pouze z něho. Musí totiž přihlédnout ke skutečnostem, které vyšly najevo v průběhu insolvenčního řízení po*

¹⁰² K tomu blíže např. usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 26.10.2010 sp. zn. 29 NSČR 16/2010.

¹⁰³ § 396 odst. 1 IZ.

*povolení oddlužení a které by jinak mohly mít na povolení oddlužení vliv.*¹⁰⁴ Insolvenční soud se v tomto případě nespolehá pouze na informace, které jsou mu známy z jeho vlastní činnosti, ale vychází též z informací, které mu pro účely rozhodnutí o schválení oddlužení mohou poskytnout insolvenční správce, případně sami věřitelé, tak jak jim to umožňuje ustanovení § 403 IZ. Co se týče insolvenčního správce, bylo o jeho povinnosti informovat věřitelský výbor o existenci překážek, které brání oddlužení, pojednáno v kapitole 6.2.3. Zbývá proto věnovat se možnosti samotných věřitelů namítat existenci skutečností, které brání schválení oddlužení. Předně je třeba uvést, že k námitkám jsou legitimováni výlučně oprávnění věřitelé, kteří hlasují na schůzi věřitelů právě o přijetí způsobu oddlužení. Kromě toho je pak nutné, aby tito věřitelé vznesli své námitky ve lhůtě k tomu určené, tj. v případě, že se za účelem hlasování konala schůze věřitelů, nejpozději do skončení této schůze a v případě, že se schůze nekonala z důvodu, že všichni věřitelé hlasovali písemně, končí lhůta pro podání námitek 10 dní po zveřejnění výsledků hlasování v insolvenčním rejstříku. K projednání námitek věřitelů soud nařídí jednání, kde by měly být projednány a vyjasněny všechny významné okolnosti. Teprve po takovém projednání soud může přistoupit ke konečnému rozhodnutí. Pokud na základě některé ze shora uvedených skutečností dojde insolvenční soud k závěru, že zde skutečně existují překážky, které brání schválení oddlužení, vydá rozhodnutí o neschválení oddlužení a v souladu s ustanovením § 405 rozhodne o způsobu řešení dlužníkovy úpadku konkursem.

7.2 Schválení oddlužení

Neshledá-li insolvenční soud některý z důvodů, které by představovaly překážku schválení odhlasovaného způsobu oddlužení, vydá rozhodnutí, kterým oddlužení schválí. Soud v něm vymezí jednak konkrétní způsob provedení oddlužení a rovněž v něm stanoví povinnosti dlužníka i insolvenčního správce ve vztahu k řádné realizaci oddlužení. Typickými výroky usnesení o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře jsou zejména:

- a) Výrok, kterým soud schvaluje oddlužení dlužníka plněním splátkového kalendáře.
- b) Výrok, kterým soud ukládá dlužníkovi, aby po dobu následujících pěti let od první splátky (eventuelně do úplného zaplacení všech pohledávek pokud k této situaci dojde před uplynutím zákonné pětileté lhůty) prostřednictvím ustanoveného

¹⁰⁴ KOTOUČOVÁ, J. a kol. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. s. 983.

insolvenčního správce pravidelně měsíčně platil ze všech svých příjmů částku ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky. Dále soud uloží insolvenčnímu správci, aby takto hrazenou částku rozvrhnul mezi nezajištěné věřitele v poměru, který je taktéž součástí tohoto usnesení.

- c) Výrok, kterým soud přiznává měsíčně insolvenčnímu správci zálohu na odměnu ve výši 750,00 Kč¹⁰⁵ + DPH dle platných předpisů a náhradu hotových výdajů ve výši 150,00 Kč¹⁰⁶ + DPH (tj. aktuálně částku v celkové výši 1.089,00 Kč měsíčně, v případě, že je insolvenční správce plátcem DPH) a zároveň rozhodne o přiznání odměny a náhrady hotových výdajů za předcházející období.
- d) Výrok, kterým soud přikazuje všem plátcům mzdy provádět stanovené měsíční srážky a vyplácet je insolvenčnímu správci.
- e) Výroky, kterými soud ukládá insolvenčnímu správci a dlužníku povinnosti, které jsou blíže popsány v následující kapitole.
- f) Výrok, kterým uloží všem nezajištěním věřitelům, aby ve stanovené lhůtě sdělili insolvenčnímu správci bankovní spojení k zasílání plateb k úhradě jejich pohledávek.

Usnesení o schválení oddlužení může být doplněno i o další výroky podle aktuální situace v insolvenčním řízení. Úplný přehled náležitostí usnesení o schválení oddlužení poskytuje § 406 IZ. Soud doručuje rozhodnutí zvláště dlužníkovi, věřitelskému výboru a insolvenčnímu správci. Kromě toho je třeba rozhodnutí doručit do vlastních rukou zaměstnavatele dlužníka nebo plátcí jiného příjmu dlužníka (např. ČSSZ).

7.3 Účinky schváleného oddlužení

*„Účinky schválení oddlužení nastávají již okamžikem zveřejnění rozhodnutí o schválení oddlužení v insolvenčním rejstříku; veškerá (zbylá) omezení dlužníka v jeho dispozičních oprávněních, k nimž došlo v průběhu insolvenčního řízení ze zákona (např. § 111 IZ) nebo rozhodnutím insolvenčního soudu (§ 112 a 113 IZ) se ruší až s právní mocí usnesení o schválení oddlužení.“*¹⁰⁷ Toto zrušení ovšem neznamená, že dlužník je

¹⁰⁵ § 3 písm. b) ev. c) vyhlášky č. 313/2007 Sb. o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů, v platném znění.

¹⁰⁶ § 7 odst. 4 vyhlášky č. 313/2007 Sb. o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů, v platném znění.

¹⁰⁷ MARŠÍKOVÁ J. a kol. *Insolvenční zákon s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy*. 1. vyd. Praha: Leges, 2011. s. 672.

oprávněn nakládat se svým majetkem výlučně dle svého oprávnění, neboť právě v usnesení o schválení oddlužení mu insolvenční soud ukládá další povinnosti a omezení v souvislosti s jeho příjmy, eventuelními příjmy i výdaji.

8 Průběh oddlužení

„Oddlužení je způsobem řešení úpadku, který může dlužníka zbavit povinnosti hradit zbytek jeho dluhů. K dosažení tohoto benefícia musí ovšem dlužník splnit podmínky uložené zákonem, zejména musí řádně a včas splnit všechny povinnosti, které pro něj vyplývají ze schváleného způsobu oddlužení.“¹⁰⁸ Těmto povinnostem dlužníka pak odpovídá především dohledová povinnost insolvenčního správce, ale i další povinnosti, které jsou mu uloženy jak zákonem, tak rozhodnutím o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře.

8.1 Povinnosti dlužníka v průběhu oddlužení

Dlužník, u nějž insolvenční soud schválil oddlužení plněním splátkového kalendáře, má především následující povinnosti:

- a) Po celou dobu plnění splátkového kalendáře je dlužník povinen platit svým nezajištěným věřitelům měsíční splátky v poměru určeném rozhodnutím o úpadku. – Tuto svou povinnost dlužník vykonává prostřednictvím insolvenčního správce.
- b) Za účelem řádné úhrady splátek je dlužník povinen vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost a v případě, že je nezaměstnaný, o získání příjmu usilovat. Kromě toho pak dlužník nesmí odmítnout splnitelnou možnost si příjem obstarat. – Ve vztahu k této povinnosti byla v minulosti řešena otázka, zda v případě, kdy dlužník v průběhu plnění splátkového kalendáře přijde o zaměstnání a s ohledem na poslední „krizová“ léta si není schopen práci obstarat, může zahájit podnikatelskou činnost k řádnému plnění svých závazků vyplývajících ze schváleného způsobu oddlužení, aniž by tím porušil základní podmínku vyplývající z institutu oddlužení, tj. že je určen výlučně pro nepodnikatele. Tuto otázku vyřešil Vrchní soud v Praze ve svém usnesení ze dne 11.05.2010 sp. zn. 1 VSPH 280/2010, ve kterém konstatoval, že dlužník, který ztratí zaměstnání v průběhu oddlužení probíhajícího pro závazky, které nepocházejí z podnikání, má možnost obstarat si příjem pro plnění

¹⁰⁸ KOTOUČOVÁ, J. a kol. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. s. 1031.

podmínek oddlužení i tím, že začne vykonávat jinou výdělečnou činnost tedy např. i podnikat.

- c) Dlužník má povinnost veškeré mimořádné příjmy, které získá v průběhu plnění oddlužení použít na úhradu splátek nad rámec stanovený usnesením o schválení oddlužení - Typicky se bude jednat o aktiva získaná dědictvím, darem, ale např. i výhrou v loterii. V případě, že takto získaná aktiva nemají formu peněžních prostředků, je dlužník povinen takový majetek zpeněžit¹⁰⁹ a výtěžek rozdělit mezi věřitele ve stanoveném poměru. Pokud by dlužník hodlal dědictví nebo dar odmítnout, musí o takovém úkonu informovat insolvenčního správce, v opačném případě by byl takový úkon neplatný.
- d) Za účelem řádného průběhu oddlužení je dlužník povinen neprodleně oznamovat soudu, věřitelskému výboru i insolvenčnímu správci každou změnu ve svých poměrech (změnu bydliště, zaměstnavatele apod.)
- e) Co se týče dlužnických příjmů v průběhu oddlužení, je povinen o nich informovat soud, věřitelský výbor i insolvenčního správce každých 6 měsíců¹¹⁰, na jejich žádost předložit k nahlédnutí svá daňová přiznání za období trvání oddlužení a nezatajovat žádný ze svých příjmů.
- f) Kromě toho je v průběhu oddlužení dlužníkovi zakázáno poskytovat jakémukoli věřiteli zvláštní výhody, přijímat na sebe nové závazky, které by nebyl schopen v době jejich splatnosti splnit.
- g) Dlužníkovi je dále zakázáno, aby jakýmkoli způsobem nakládal s majetkem, který slouží k zajištění pohledávek věřitele. Tento majetek totiž má být insolvenčním správcem na žádost zajištěného věřitele zpeněžen¹¹¹. Typické je, že takto zajištěným majetkem je nemovitost, kterou si dlužník pořídil na úvěr zajištěný zástavním právem váznoucím na této nemovitosti, proto se řada dlužníků zdráhá řešit svůj úpadek s obavou, že jejich nemovitost bude v insolvenčním řízení prodána a oni se budou muset vystěhovat. Z dosavadní praxe mi však není známo, že by k takovému řešení došlo a zajištěný věřitel (byť není uspokojován v rámci splátkového kalendáře) nežádá po domluvě s dlužníkem zpeněžení zajištěného majetku, ale

¹⁰⁹ Zákon zde neukládá povinnost informovat o způsobu zpeněžení insolvenčního správce, což podle mě může vést k následným sporům o možnou výši výtěžku získaného prodejem takového majetku.

¹¹⁰ Dlužník je povinen předložit k 15. lednu a 15. červnu každého kalendářního roku insolvenčnímu soudu, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru přehled svých příjmů za uplynulých 6 kalendářních měsíců.

¹¹¹ Při tom insolvenční správce postupuje v souladu s ustanoveními pro zpeněžování majetkové podstaty v rámci konkurzu.

dlužník dál splácí úvěr z finančních prostředků, které jsou mu ponechány pro jeho životní potřeby.

8.2 Povinnosti insolvenčního správce v průběhu oddlužení

Hlavní povinností insolvenčního správce v průběhu oddlužení je rozdělování finančních prostředků mezi nezajištěné věřitele, jakož i výkon dohledu nad činností dlužníka, spolu s podáváním průběžných zpráv o dosavadním průběhu oddlužení, a to jak insolvenčnímu soudu, tak věřitelskému výboru. Co se týče první povinnosti rozvrhovat jednotlivé splátky podle poměru pohledávek, souvisí s ní řada dílčích povinností, jakými jsou např. povinnost:

- a) zřídit u některého peněžního ústavu účet pro platby související s touto insolvenční věcí a zveřejnit bez zbytečného odkladu tyto informace s uvedením čísla účtu v insolvenčním rejstříku;
- b) vyplácet věřitelům jim určené částky bez zbytečného odkladu poté, co jsou srazeny ze mzdy či jiných dlužníkových příjmů;
- c) přepočítat a upravit splátkový kalendář v poměrech pohledávek nezajištěných věřitelů v případě, že dojde ke změně oproti schválenému stavu (např. dojde k naplnění podmínky u podmíněné pohledávky nebo zpětvzetí pohledávky některého z věřitelů) a následně postupovat podle nově upraveného splátkového kalendáře¹¹².

Co se týče jeho dohledu nad řádným průběhem oddlužení, je jeho povinností zejména podávat insolvenčnímu soudu a věřitelskému výboru pravidelné zprávy o stavu insolvenčního řízení¹¹³, zpeněžit majetek sloužící k zajištění zajištěných pohledávek apod.

9 Ukončení oddlužení

„Dodrží-li dlužník schválené oddlužení, je tím oddlužení splněno. Pokud dlužník v průběhu insolvenčního řízení neplní podstatné povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení nebo se ukáže, že podstatnou část splátkového kalendáře nelze splnit, je to

¹¹² O těchto skutečnostech je povinen bez zbytečného odkladu informovat soud.

¹¹³ Co se týče četnosti podávání těchto zpráv, nestanoví IZ žádnou závaznou lhůtu, proto nestanoví-li soud v rozhodnutí o schválení oddlužení konkrétní lhůtu (např. každé 3 měsíce), podává správce zpravidla tyto zprávy jedenkrát za 6 měsíců.

naopak důvodem pro zrušení schváleného oddlužení a pro prohlášení konkursu na majetek dlužníka. ¹¹⁴

9.1 Zrušení schváleného oddlužení

Aby dlužník mohl využít veškerých výhod, které mu oddlužení jako způsob řešení jeho úpadku poskytuje, je třeba, aby dlužník svědomitě plnil veškeré povinnosti, které mu byly uloženy usnesením o schválení oddlužení. Za situace, kdy je kdykoliv v průběhu realizace schváleného oddlužení zjištěno, že podmínky řešení úpadku dlužníka nejsou nebo nemohou být naplněny, nemá již další pokračování tohoto procesu význam pro žádnou ze stran. Z tohoto důvodu § 418 IZ poskytuje insolvenčnímu soudu možnost, resp. povinnost zrušit schválené oddlužení kdykoliv v průběhu jeho realizace (tj. kdykoliv od jeho schválení až do vydání rozhodnutí, kterým soud bere na vědomí jeho splnění) a zároveň rozhodnout o způsobu řešení dlužníkova úpadku konkurzem.

Za důvody pro předčasné ukončení oddlužení insolvenční zákon přitom považuje:

- a) neplnění podstatných povinností dlužníka ve schváleném způsobu oddlužení – Za podstatné povinnosti jsou přitom považovány především provádění pravidelných splátek z dlužnickových příjmů a dále povinnosti vyplývající především z ustanovení § 412 IZ.
- b) nemožnost splnění podstatné části splátkového kalendáře – Jestliže v průběhu oddlužení dlužník např. onemocní nebo přijde o zaměstnání, v důsledku čehož dojde k výpadku jeho příjmů a tudíž i výpadku ve splátkách dle splátkového kalendáře, neznamená to, že by na základě této skutečnosti soud přistoupil k okamžitému zrušení schváleného oddlužení. Je však třeba uvážit, že jakýkoliv výpadek v příjmech v průběhu oddlužení bude znamenat, že dlužníkovi příjmy se budou muset v následujícím období úměrně zvýšit, aby i při takovém výpadku došlo po pěti letech k minimálnímu 30% uspokojení nezajištěných věřitelů (příp. k předem dohodnutému nižšímu uspokojení). Pokud je tedy s ohledem na situaci zřejmé, že dlužník již nebude moci splátkový kalendář splnit, je na místě, aby soud schválené oddlužení zrušil.¹¹⁵
- c) vznik závazku dlužníka po schválení oddlužení s tím, že dlužník je v prodlení s jeho úhradou více než 30 dnů po splatnosti – Zákon zde pro usnadnění výslovně stanoví domněnku, podle níž je takovým závazkem nový závazek

¹¹⁴ MARŠÍKOVÁ J. a kol. *Insolvenční zákon s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy*. 1. vyd. Praha: Leges, 2011. s. 680.

¹¹⁵ Viz. např. rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30.09.2010 sp. zn. 3 VSOL 343/2010.

dlužníka, který je vymáhán exekučně či výkonem rozhodnutí (resp. s ohledem na účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení, jsou-li exekuce či výkon rozhodnutí nařízeny).

- d) návrh dlužníka na zrušení oddlužení – Jedná se o logický důvod pro nepokračování v oddlužení, neboť dlužník je ten, kdo musí mít na oddlužení zájem a bez jeho vůle tedy další realizace oddlužení postrádá smysl.

K rozhodnutí o zrušení schváleného oddlužení musí insolvenční soud vždy nařídít jednání a k němu předvolat všechny zúčastněné, tj. dlužníka, věřitelský výbor a insolvenčního správce. Teprve po řádném projednání a poskytnutí možnosti vyjádření všem subjektům, může soud rozhodnutí o zrušení oddlužení vydat.

9.2 Rozhodnutí o splnění oddlužení

Jestliže naopak žádné důvody k předčasnému ukončení oddlužení nenastanou, dlužník splní řádně všechny své povinnosti, které pro oddlužení plněním splátkového kalendáře vyplývají jak ze zákona, tak z rozhodnutí o schválení oddlužení, vydá soud usnesení, kterým vezme na vědomí splnění oddlužení. Nezbytnou součástí takového rozhodnutí je zároveň zproštění insolvenčního správce výkonu jeho funkce a rozhodnutí o jeho odměně a nákladech¹¹⁶. Právní mocí tohoto usnesení se insolvenční řízení končí. To však stále neznamena, že dlužník dosáhl cíle, ke kterému zřejmě v průběhu celých pěti let směřoval, tedy jeho reálné a faktické „oddlužení“. O tom, jestli bude dlužník od úhrady zbytku svých dluhů osvobozen, totiž soud rozhoduje samostatným rozhodnutím a na návrh dlužníka.

10 Osvobození dlužníka od placení pohledávek

Rozhodnutím insolvenčního soudu o splnění oddlužení se sice insolvenční řízení končí, jedná se však spíše o rozhodnutí formální povahy, které pouze konstatuje, že podmínky stanovené rozhodnutím o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře byly naplněny. V žádném případě však tímto rozhodnutím není dosaženo cíle, k němuž dlužník od počátku směřuje, tedy „odpuštění zbytku jeho dluhů“. O osvobození dlužníka od placení pohledávek totiž rozhoduje insolvenční soud svým rozhodnutím

¹¹⁶ Fakticky však budou tyto náklady již uhrazeny, neboť insolvenční správce si částku odpovídající odměně a náhradě hotových výdajů strhává z pravidelných měsíčních splátek v celém průběhu realizace oddlužení.

pouze v případě, že jej dlužník o to svým návrhem požádá a zároveň pokud dojde k závěru, že jsou splněny i další podmínky pro přiznání osvobození.

10.1 Návrh dlužníka na osvobození

Jak již bylo řečeno výše, k osvobození dlužníka od placení jeho zbylých pohledávek nedochází automaticky, avšak je třeba, aby dlužník podal insolvenčnímu soudu příslušný návrh. Lhůty pro podání takového návrhu nejsou zákonem výslovně stanoveny, ovšem nejdříve může být podán v případě, že došlo k řádnému splnění všech podmínek stanovených v rozhodnutí o schválení oddlužení.¹¹⁷ Ani o nejzazším termínu podání tohoto návrhu se insolvenční zákon nezmiňuje, ale lze předpokládat, že dlužník ve vlastním zájmu nebude s podáním tohoto návrhu otálet. Je totiž nutné zdůraznit, že právní mocí rozhodnutí, kterým soud vezme na vědomí splnění oddlužení, končí insolvenční řízení spolu se všemi jeho účinky. Pouze částečně uspokojení věřitelé, jakož i věřitelé, kteří se do insolvenčního řízení řádně nepřihlásili tak mají možnost začít či pokračovat ve vymáhání svých pohledávek¹¹⁸. Z těchto důvodů nezbývá než doporučit, aby dlužník s podáním návrhu v žádném případě neotálel.

10.2 Rozhodnutí o osvobození dlužníka

Pokud je tedy splněna základní podmínka, kterou je výše zmíněné podání návrhu, je k osvobození dlužníka dále třeba, aby byly splněny i další podmínky vyžadované zákonem. Ten v § 414 odst. 1 výslovně požaduje, aby dlužník splnil řádně a včas všechny povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení. Při oddlužení plněním splátkového kalendáře je třeba, aby všichni nezajištění věřitelé obdrželi nejméně 30 % hodnoty svých pohledávek¹¹⁹ a zároveň, aby dlužník v průběhu oddlužení řádně plnil povinnosti uložené mu ustanovením § 412 IZ. Co se týče minimálního plnění, kterého se musí dostat nezajištěným věřitelům, existuje možnost, jak dosáhnout osvobození i v případě, že hodnota plnění je nižší než 30 % popř. nižší než plnění, na kterém se dlužník se svými věřiteli dohodl. Prokáže-li totiž dlužník, že dosažení nižšího plnění bylo způsobeno okolnostmi, které nezavinil (např. ztráta zaměstnání v důsledku zániku zaměstnavatele) a zároveň, že částka, kterou věřitelé skutečně obdrželi, není nižší než

¹¹⁷ Nemusí tedy být ještě vydáno rozhodnutí o splnění oddlužení, ale k podání návrhu je třeba, aby podmínky schváleného oddlužení byly již skutečně a fakticky realizovány.

¹¹⁸ Je sice pravdou, že část takových pohledávek již bude promlčená, ale např. u pohledávek, které dlužník výslovně uznal, se promlčecí lhůta prodlužuje na 10 let; stejných 10 let pak má věřitel na vymáhání vykonatelné pohledávky v exekučním řízení či prostřednictvím výkonu rozhodnutí.

¹¹⁹ Ledaže věřitelé před schválením oddlužení po dohodě s dlužníkem písemně souhlasili s plněním nižším než 30 % a odsouhlaseného plnění se jim skutečně dostalo.

částka, kterou by obdrželi, pokud by na jeho majetek byl prohlášen konkurz¹²⁰, soud může osvobození taktéž přiznat.

Dospěje-li soud po projednání věci za účasti dlužníka (který má právo vyjádřit se zejména k eventuelním pochybnostem o řádném a včasném plnění povinností) k závěru, že jsou dány podmínky pro osvobození dlužníka, rozhodne o tom usnesením, kterým dlužníkovi přizná:

- a) osvobození od pohledávek zahrnutých v insolvenčním řízení, ale dosud neuhrazených – z těchto pohledávek se stává tzv. naturální obligace, tedy jsou pouze věřitelem nevymahatelné, avšak jejich případným dobrovolným plněním dlužníka by na straně věřitele nedošlo k bezdůvodnému obohacení,
- b) osvobození od pohledávek, ke kterým se v insolvenčním řízení nepřihlíželo a od pohledávek, jejichž věřitelé tyto pohledávky do insolvenčního řízení řádně nepřihlásili, ačkoliv tak učinit měli.

Toto osvobození se však nevztahuje na pohledávky odpovídající peněžitému trestu nebo jiné majetkové sankci uložené za úmyslný trestný čin a na pohledávky na náhradu škody způsobené úmyslným porušením právní povinnosti.¹²¹

10.3 Odejmutí osvobození dlužníka

Ani pravomocné usnesení insolvenčního soudu o tom, že dlužníka osvobozuje od placení pohledávek, však neznamená, že dlužník v celém procesu definitivně uspěl. Právní mocí tohoto usnesení totiž počíná běžet tříletá lhůta, během níž insolvenční soud může přiznané osvobození dlužníkovi odejmout, případně k zániku osvobození může dojít přímo ze zákona. K odnětí dlužníkovy osvobození rozhodnutím soudu může dojít výlučně na základě návrhu některého z věřitelů, pokud tento věřitel tvrdí, že byl zkrácen na svých právech tím, že k přiznání osvobození dlužníka došlo na základě jeho podvodného jednání nebo že dlužník poskytl některým z věřitelů zvláštní výhody. To vše ovšem pouze za podmínky, že mu tyto skutečnosti nebyly známy před rozhodnutím o osvobození. K zániku osvobození dlužníka ze zákona pak dochází automaticky v případě, že byl dlužník v této tříleté lhůtě pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin, kterým podstatně ovlivnil schválení nebo provedení oddlužení anebo přiznání osvobození, případně kterým jinak poškodil věřitele.¹²²

¹²⁰ Tato skutečnost se však dlužníkovi bude podle mého názoru složitě prokazovat a zřejmě mu nezbude, než nechat majetkovou podstatu znalecky ocenit.

¹²¹ § 416 IZ.

¹²² § 417 odst. 2 IZ.

Odejmutí i zánik osvobození dlužníka představují pro věřitele dlužníka zásadní změnu v jejich postavení, neboť dojde k obnovení práva vymáhat jejich dosud nepromlčenou pohledávku. To se však netýká těch věřitelů, kteří se na eventuelním závadném jednání dlužníka podíleli a i oni jsou za své jednání potrestáni tím, že se nemohou zániku osvobození dlužníka dovolat a tedy pohledávky takových věřitelů nadále zůstávají nevymahatelnými.

11 Specifika společného oddlužení manželů

V průběhu celého předchozího textu byl za všech okolností a všech vztazích zmiňován pouze „dlužník.“ Existuje však velké množství případů, kdy se k problémům souvisejícím s platební neschopností nedostává jednotlivce, ale celá rodina, resp. manželé. Na tento případ však tvůrci insolvenčního zákona zřejmě nepamatovali a výsledná absence právní úpravy způsobuje řadu praktických problémů. Vzhledem k tomu, že právě neexistenci právní úpravy společného oddlužení manželů považují za jednu z klíčových otázek v rámci celého institutu oddlužení, pokusím se v následujícím textu shrnout doposud vyložené teoretické poznatky vztahující se k oddlužení jednotlivce, aplikovat je na právní postavení manželů a závěrem pak konstatovat, zda je aktuální úprava dostatečná, či zda by bylo vhodné institut společného oddlužení manželů kodifikovat. V této části své práce využiji především dostupné odborné články vztahující se k oddlužení manželů, neboť tato problematika nebyla s ohledem na absenci zákonné úpravy prozatím zpracována v knižní podobě. Názory autorů se pak pokusím porovnat s vlastními zkušenostmi s oddlužením manželů.

Při stanovení pravidel pro oddlužení manželů přichází první komplikace již v situaci, kdy manželé hodlají zahájit insolvenční řízení vedoucí k jejich oddlužení. Do současné doby totiž není na jisto postaveno, jakým způsobem mají manželé svůj návrh podat. Podle § 391 odst. 3 IZ lze návrh na povolení oddlužení podat pouze na předepsaném formuláři, jehož náležitosti upravuje vyhláška MS č. 311/2007 Sb. Tento formulář však nepředpokládá podání tzv. společného návrhu na povolení oddlužení a manželům tak nezbývá, než se rozhodnout pro jeden ze způsobů, kterým je aktuálně společný úpadek manželů řešen. Při první variantě podá insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení pouze jeden z manželů a druhý z manželů svým podpisem vyjádří svůj souhlas s povolením oddlužení. V druhém případě podá každý z manželů návrh na povolení oddlužení na předepsaném formuláři s tím, že manželé buď zároveň s těmito

návrhy na povolení oddlužení podají společný insolvenční návrh (ten nemusí mít formulářovou podobu) nebo využijí insolvenční návrh, který je již obsažen v samotném formuláři návrhu na povolení oddlužení. Rozdíly mezi oběma způsoby lze shrnout následovně:

Návrh podaný pouze jedním z manželů

Ačkoli se zdá, že právě tuto variantu zákonodárce, s ohledem na obsah formuláře předpokládal, domnívám se, že tento způsob řešení úpadku manželů není optimální. Ve svém usnesení ze dne 15.12.2009 vedeném pod sp. zn. 1 VSPH 669/2009 došel Vrchní soud v Praze mimo jiné i k závěru, že *„Není ani nemůže být rozdílu v tom, zda společné dluhy manželů se řeší v rámci insolvenčního řízení, jehož účastníkem je jeden z manželů, který podá návrh na povolení oddlužení a druhý k tomuto návrhu připojí svůj podpis, ve srovnání se situací, kdy oba manželé podají jako navrhovatelé a dlužníci společný insolvenční návrh (popřípadě každý z nich samostatně). Jinak řečeno, ať podají manželé insolvenční návrh s návrhem na povolení oddlužení společně, nebo každý zvlášť, anebo jen jeden z nich a druhý návrh spolupodepíše, vždy jde o totéž, tedy za jakých podmínek bude majetek v SJM užít pro účely oddlužení.“* Tento závěr pak ještě vrchní soud doplnil o následující: *„Jde-li o oddlužení plněním splátkového kalendáře, zavazuje se dlužníkův manžel svým podpisem poskytnout po celou dobu i veškerou součinnost potřebnou k tomu, aby se věřitelům dostalo prostřednictvím insolvenčního správce z jeho příjmů plnění v rozsahu podle § 398 odst. 3 IZ. Nedostatek součinnosti bude zpravidla bránit tomu, aby proces oddlužení byl ve vztahu k oběma manželům (i ke každému z nich zvlášť) úspěšně dovršen rozhodnutím insolvenčního soudu o jejich osvobození od placení zbývajících částí pohledávek.“*

S těmito závěry Vrchního soudu však nesouhlasím, neboť se domnívám, že v insolvenčním řízení vedeném na návrh jednoho z manželů, může být rozhodováno pouze a výlučně o právech a povinnostech tohoto manžela – navrhovatele. Souhlas manžela s oddlužením obsažený v bodě 22 formuláře návrhu na povolení oddlužení totiž považuji za pouhý souhlas manžela s užitím majetku, který je a bude ve společném jmění manželů, k úhradě závazků projednávaných v insolvenčním řízení vedeném na návrh druhého z manželů. Neznamena však, že „souhlasící“ manžel dlužníka vstupuje do řízení a stává se účastníkem insolvenčního řízení s právy a povinnostmi z toho

vyplývajícími¹²³. Podle mého názoru se tak na manžela dlužníka nevztahují účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení (tzn., proti tomuto manželovi je nadále možné vést výkon rozhodnutí či exekuci např. srážkami ze mzdy) ani u něj nemůže dojít po uplynutí pětileté lhůty k osvobození od úhrady zbytku dluhů jako u manžela – navrhovatele. Jak bylo totiž zdůrazněno v kapitole desáté, rozhodnutím soudu, kterým je dlužník osvobozen od placení zbytku jeho pohledávek, tyto pohledávky nezanikají, pouze se stávají ve vztahu k osvobozenému dlužníku nevymahatelnými.¹²⁴ Takového osvobození se však může podle mého názoru domáhat pouze dlužník samotný a v insolvenčním řízení vedeném na návrh pouze jednoho z manželů tak může být osvobozen pouze manžel – navrhovatel. Lze tedy očekávat, že věřitelům, jejichž pohledávky byly v oddlužení uspokojeny pouze částečně, nebude nic bránit v tom, aby neuhrazenou část pohledávky nadále vymáhali po druhém z manželů z titulu zákonného spoludlužnictví (přitom se může jednat až o 70 % pohledávek). To vše přesto, že se tento manžel v průběhu oddlužení podílel na uspokojení věřitelů i svými příjmy. Judikatura totiž v této souvislosti dovodila, že souhlas dlužníka manžela s povolením oddlužení zahrnuje i jeho souhlas s tím, aby v případě splátkového kalendáře byly pro plnění splátek použity i jeho případné budoucí příjmy.¹²⁵ Ze shora uvedeného vyplývá, že zároveň nesouhlasím se závěry L. Pachla, který ve svém článku „Pár poznámek ke společnému oddlužení manželů v insolvenční“ (zřejmě pod vlivem citovaného judikátu 1 VSPH 669/2009) přiznává veškeré účinky insolvenčního řízení i druhému z manželů.¹²⁶ Konečnou odpověď na tuto otázku však poskytnou až bezprostředně následující měsíce, neboť teprve na počátku roku 2013 budou soudy poprvé rozhodovat o skutečném prominutí dosud nesplacených částí pohledávek, neboť dosud insolvenční soudy rozhodovaly o osvobození vždy za situace, kdy byly splaceny veškeré přihlášené pohledávky a osvobození dlužníků se tak vždy mohlo týkat pouze pohledávek nepřihlášených nebo pohledávek, k nimž nebylo v insolvenčním řízení přihlíženo.

¹²³ Obdobný názor zastává např. P. Šimák ve svém článku věnovaném společnému oddlužení manželů. V podrobnostech viz. ŠIMÁK, Pavel. Společné oddlužení manželů. In: *www.epravo.cz* [online]. vydáno 8.7.2011 [cit. 2013-03-08]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/spolecne-oddluzeni-manzelu-74667.html>

¹²⁴ K tomu např. rozhodnutí Nejvyššího soud ČR ze dne 29.09.2010 sp. zn. 29 NSČR 6/2008.

¹²⁵ Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24.08.2010 sp. zn. 3 VSPH 535/2010.

¹²⁶ PACHL, Lukáš. Pár poznámek ke společnému oddlužení manželů. *Konkursní noviny* [online]. Praha: COOPER PRESS, s.r.o., roč. 2012, č. 24, vydáno 21.11.2012 [cit. 2013-03-08]. Dostupné z: <http://www.kn.cz/clanek/par-poznamek-ke-spolecnemu-oddluzeni-manzelu-v-insolvenci>.

Návrh podaný oběma manželi

Ani situace, kdy každý z manželů podal k insolvenčnímu soudu návrh na povolení oddlužení samostatně, však zpočátku nezajišťovala bezproblémový průběh řízení. Především v prvních dvou letech účinnosti insolvenčního zákona totiž soudy řešily oddlužení manželů odděleně, přičemž v rámci těchto oddělených řízení byl každý z manželů posuzován jako samostatný dlužník. To se projevovalo nejen v posuzování jejich příjmů, ale též ve vztahu k závazkům, kdy insolvenční soudy zcela v rozporu s ustanoveními občanského zákoníku o společném jmění manželů rozlišovaly, který z manželů na sebe daný závazek převzal. Tímto přístupem však mohlo dojít velmi snadno k situaci, která znemožnila řešení platební neschopnosti manželů za pomoci institutu oddlužení oběma manželům. To lze velmi snadno demonstrovat na následující modelové situaci:

Manžel v jistém období disponuje poměrně vysokými příjmy, zatímco jeho manželka je na rodičovské dovolené. V důsledku této situace je absolutní většina úvěrů, kreditních karet a ostatních závazků zřízena na jméno manžela. V následujícím období se sice manželka vrátí do zaměstnání, v důsledku čehož dojde k navýšení jejího příjmu, avšak manžel se po těžkém úrazu ocitne v invalidním důchodu s příjmem představujícím pouze dávky státní sociální podpory. Rodina se tak dostane do platební neschopnosti, kterou s ohledem na absenci zpeněžitelného majetku hodlá řešit prostřednictvím splátkového kalendáře.

Pokud by insolvenční soud vedl za této situace dvě oddělená insolvenční řízení, dojde zřejmě k následující situaci. V prvním řízení, vedeném na návrh manžela, by byly přihlášeny téměř veškeré závazky vzniklé v manželství a manžel by tak nebyl schopen ze svého nízkého příjmu naplnit zákonný předpoklad alespoň třicetiprocentního uspokojení všech nezajištěných věřitelů. V druhém řízení, vedeném na návrh manželky, by naopak existovaly dostatečné příjmy k řádnému uspokojení věřitelů, avšak došlo by zřejmě k úhradě pouhého zlomku dluhů (pouze těch, které by zněly na manželku), které by navíc s ohledem na výši příjmu byly uhrazeny v plné výši ještě před uplynutím pětileté lhůty. V obou případech by tak podání návrhu na povolení oddlužení nemělo v podstatě smysl. Další úskalí oddělených řízení pak představuje otázka přihlašování pohledávek do obou řízení. Může totiž dojít k situaci (a často také dochází), že se někteří věřitelé pohledávek společného jmění manželů přihlásí se svou pohledávkou jak

do řízení vedeného pod jménem toho z manželů, s nímž např. úvěrovou smlouvu uzavřeli, tak i do řízení druhého z manželů, a to z titulu zákonného spoludlužnictví manželů za pohledávky vzniklé za trvání manželství. Pokud však tímto způsobem nepřihlásí své pohledávky všichni věřitelé a tato duplicita nebude odhalena, může dojít k situaci, kdy někteří věřitelé budou uspokojováni pouze v jednom insolvenčním řízení, někteří naopak v obou řízeních. Tato situace je však v rozporu se základními zásadami uvedenými v § 5 IZ, zejména pak s nepřipustností zvýhodňování některého z věřitelů.¹²⁷ Problematiku oddělených řízení tak prozatím vyřešilo již výše zmiňované průlomového usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15.12.2009 sp. zn. 1 VSPH 669/2009, ve kterém Vrchní soud dospěl k závěru, že „*podá-li návrh každý z manželů samostatně, je zásadně namístě obě řízení spojit ke společnému projednání tak, aby společné jmění manželů náleželo do jedné majetkové podstaty a aby pro oba tyto dlužníky byl ustanoven jeden insolvenční správce*“. K tomu je však nutné doplnit, že insolvenční soudy mohou využít ustanovení § 112 odst. 1 o. s. ř., a spojit řízení manželů ke společnému projednání pouze v situaci, kdy je majetková podstata u obou manželů – dlužníků tvořena pouze majetkem ve společném jmění manželů. V případě, že některý z manželů disponuje majetkem či závazky, které nenáleží do společného jmění manželů, budou, alespoň podle aktuální judikatury, obě řízení vedena zvlášť i s komplikacemi, které tento způsob řešení přináší. Výhodou spojení návrhů obou manželů do společného řízení je především skutečnost, že takto mohou snáze splnit zákonný požadavek na úhradu alespoň 30 % pohledávek všech nezajištěných věřitelů. Pokud se tedy vrátíme k modelové situaci manželů, která byla nastíněna v úvodu této kapitoly, dojdeme k závěru, že budou-li návrhy obou manželů spojeny, bude zřejmě možné dosáhnout zákonem požadovaného minimálního uspokojení věřitelů, neboť manželka „doplní“ chybějící příjem na straně manžela a všechny společné závazky budou projednávány společně. Kromě toho ve společném řízení odpadá problém duplicitního přihlašování pohledávek, resp. je pro společného insolvenčního správce snadno odhalitelné. V této souvislosti musím též zmínit další nezanedbatelnou výhodu spojeného řízení, kterou představují o polovinu nižší náklady na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce,

¹²⁷ K problematice oddělených řízení viz. např. PRUDILOVÁ KONÍČKOVÁ, Zdeňka. Některá úskalí oddlužení manželů. In: www.epravo.cz [online]. vydáno 17.2.2012 [cit. 2013-03-08]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/nektera-uskali-oddluzeni-manzelu-80703.html>, dále též PRUDILOVÁ KONÍČKOVÁ, Zdeňka. A znovu to oddlužení. In: www.epravo.cz [online]. vydáno 22.2.2013 [cit. 2013-03-08]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/a-znovu-to-oddluzeni-89029.html>.

neboť ty jsou v tomto spojeném řízení strhávány pouze jedenkrát (nikoliv tedy od každého dlužníka zvlášť).¹²⁸

Návrhy de lege ferenda

Již sama skutečnost, že se předchozí text pokoušel o porovnání výhod a nevýhod možných způsobů řešení úpadku manželů vyvolává pochybnosti o dostatečnosti současného stavu. Ačkoli se zejména odvolací soudy opakovaně pokouší chybějící právní úpravu vyplnit svou judikaturou, je třeba konstatovat, že současná situace je dále neudržitelná. Domnívám se, že v kontinentálním právním systému není možné akceptovat, aby byl jakýkoli právní institut stvořen toliko judikaturou soudů. Domnívám se proto, že jediným řešením vzniklé situace je doplnění insolvenčního zákona i souvisejících předpisů o ustanovení týkající se společného oddlužení manželů. Při zvážení všech výhod i nedostatků shora nastíněných možností řešení úpadku manželů se domnívám, že by měl být, vedle formuláře návrhu na povolené oddlužení, vytvořen samostatný formulář pro společné oddlužení manželů. Ten by měl zahrnovat jak společný insolvenční návrh obou manželů, tak i společný návrh na povolení oddlužení. Podle mého názoru by totiž k řešení společného oddlužení manželů mělo být spíše přistupováno jako k oddlužení majetkové podstaty manželů, která by byla tvořena veškerými příjmy obou manželů, jakož i jejich veškerými výdaji. V tomto smyslu zdůrazňuji, že co se týče eventuelního majetku ve výlučném vlastnictví některého z manželů, měl by být i tento zahrnut do majetkové podstaty manželů. Samozřejmě tak nelze učinit zákonem, avšak souhlas s použitím majetku z výlučného vlastnictví jednoho z manželů pro potřeby oddlužení společné majetkové podstaty by měl být včleněn do navrhovaného formuláře s tím, že poskytnutí takového souhlasu by zároveň podmiňovalo možnost využití institutu společného oddlužení manželů. Tímto poměrně jednoduchým způsobem by byly jednak vyřešeny veškeré aktuální otázky týkající se rozsahu majetkové podstaty, jednak by bylo jeho pomocí osvědčeno, že manželé skutečně a vážně usilují o vyřešení své platební neschopnosti a k tomuto účelu jsou ochotni užít veškeré své dostupné zdroje. Stejným souhlasem by pak bylo vhodné ošetřit i eventuelní budoucí aktiva, která jinak tvoří výlučné vlastnictví některého

¹²⁸ Vzhledem k tomu, že právě tímto způsobem jsem při řešení úpadku manželů již postupovala, předkládám k tomuto bodu: v příloze II. návrhy na povolení oddlužení obou manželů, v příloze III. usnesení o spojení řízení obou manželů ke společnému řízení, v příloze IV. usnesení o úpadku, v příloze V. zprávu insolvenčního správce a v příloze VI. usnesení o schválení oddlužení dlužníků plněním splátkového kalendáře. Pouze pro úplnost uvádím, že oddlužení těchto manželů je aktuálně v první polovině zákonem stanovené pětileté lhůty, tj. další rozhodnutí doposud nebyla vydána.

z manželů, tedy např. dar, dědictví apod. Po podání takového formulářového návrhu by bylo automaticky zahájeno jedno insolvenční řízení vedené pod jednou spisovou značkou, což by usnadnilo jak práci soudů, tak orientaci věřitelů¹²⁹. Následné řízení už by pak ve své podstatě kopírovalo průběh řízení tak, jak je v současné době vedeno po spojení řízení obou manželů, tj. došlo by k prohlášení úpadku manželů, následnému schválení oddlužení manželů a po řádném splnění všech povinností uložených usnesením o schválení oddlužení i k osvobození obou manželů od placení zbytků pohledávek. Doplnění insolvenčního zákona o tuto poměrně stručnou úpravu by podle mého názoru pomohlo vyřešit řadu problémů, se kterými se v současnosti nejen insolvenční správci a soudy, ale především dlužníci samotní, potýkají.¹³⁰

12 Srovnání právní úpravy v ČR a na Slovensku – stručný exkurs

Zákon č. 7/2005 Zb., o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“ či pouze „ZoKR“), upravuje oddlužení ve své čtvrté části v paragrafech 166 – 171. Tato skromná úprava odpovídá zcela odlišnému pojetí oddlužení ve slovenském právním prostředí. Zde je totiž oddlužení chápáno pouze jako institut „odpuštění dluhů“, který nastupuje až po zákonem předvídaném způsobu řešení úpadku, konkrétně po zrušení konkurzu. Dlužníkovi – fyzické osobě – je paragrafem 166 ZoKR poskytnuta možnost, aby se po zrušení konkurzu domáhal toho, aby jej soud zbavil zbytku jeho dluhů, to neplatí pouze v případě, že konkurz byl zrušen z důvodu, že majetek dlužníka nepostačoval ani k úhradě pohledávek za podstatou.

¹²⁹ K tomu viz. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.02.2012 sp. zn. 29 NSČR 54/2011, podle nějž je insolvenční soud, který spojil ke společnému projednání insolvenční řízení manželů (dlužníků), povinen i po spojení obou řízení zakládat všechna rozhodnutí nejen do spisu, pod jehož spisovou značkou je v daném řízení nadále pokračováno, ale též do „připojeného“ spisu, včetně připojeného elektronického spisu v insolvenčním rejstříku. Tímto rozhodnutím reagoval Nejvyšší soud na situaci, kdy došlo k odmítnutí přihlášky věřitele z důvodu jejího pozdního podání. Insolvenční soud v tomto případě zveřejnil výzvu k podání přihlášek u jednoho z manželů dne 10.09.2010, u druhého však až 22.10.2010, přičemž věřitel přihlásil svou pohledávku až ve lhůtě stanovené později zveřejněnou výzvou.

¹³⁰ Dne 27.02.2013 byla na jednání vlády schválena novela insolvenčního zákona, která v případě jejího schválení v parlamentu zavede do insolvenční praxe institut společného oddlužení manželů. Podle vládou zveřejněných informací by mohli manželé nově moci podat návrh na povolení oddlužení společně (pokud budou ke dni doručení tohoto návrhu k insolvenčnímu soudu stále manželé). Společný návrh bude muset obsahovat podepsané a úředně ověřené prohlášení obou manželů, že souhlasí s tím, aby všechn jejich majetek byl pro účely schválení oddlužení považován za majetek ve společném jmění manželů. Za splnění těchto podmínek bude oddlužení manželů probíhat společně a manželé budou po dobu trvání oddlužení považováni za jednoho dlužníka.

V první řadě je třeba poukázat na rozdílnost obou úprav v osobě, která může být subjektem oddlužení. V české právní úpravě je základním předpokladem požadavek, aby osoba, která se oddlužení domáhá, nebyla podnikatelem a je zcela lhotejné, zda se jedná o osobu fyzickou či právnickou. Naproti tomu slovenská úprava poskytuje možnost oddlužení výlučně fyzické osobě, a to bez ohledu na to, zda tato osoba podniká či nikoliv. Co se týče podmínek úpadku, je zřejmé, že při tvorbě insolvenčního zákona vycházel zákonodárce částečně z původní úpravy obsažené v zákoně o konkurzu a vyrovnání, částečně se pak inspiroval v úpravách zahraničních, a to zřejmě nejvíce právě v úpravě slovenské. Při vzájemném srovnání obou úprav lze konstatovat, že v § 3 zákona č. 7/2005 Zb., o konkurze a reštrukturalizácii jsou shodně upravena 2 kritéria úpadku, a to platební neschopnost a předlužení. Kromě toho však slovenská úprava zakládá v § 3 odst. 1 větě druhé ZoKR fikci dlužníkového úpadku v případě, že návrh na vyhlášení konkurzu podá sám. Oproti české úpravě je tak významně posílena dispoziční zásada soukromého práva, kdy dlužník v případě, že si je vědom svého úpadku, nemusí čekat na naplnění zákonných podmínek úpadku, ale může návrh podat v podstatě kdykoliv. Osobně se však domnívám, že toto ustanovení není v praxi nijak hojně využíváno. Co se týče definice platební neschopnosti, požaduje § 3 odst. 2 ZoKR splnění v zásadě stejných podmínek jako úprava česká, tedy existenci závazků alespoň 30 dní po lhůtě splatnosti a mnohost věřitelů. Co se týče jednoznačnosti právní úpravy, je však slovenský předpis preciznější, když k počtu závazků výslovně uvádí „alespoň dva peněžité závazky“ a k počtu věřitelů pak „více než jednomu věřiteli“. Oproti tomu česká úprava, ačkoliv v rámci judikatury dospěla ke stejným závěrům¹³¹, zůstala při zákonném vyjádření mnohosti věřitelů a závazků poněkud vágní. K obcházení zákona v případě mnohosti věřitelů obsahuje slovenská úprava ustanovení srovnatelné s úpravou obsaženou v § 143 odst. 2 IZ s tím rozdílem, že je co do délky lhůty pro možnost postoupení pohledávky mírnější, kdy na rozdíl od šesti měsíční lhůty obsažené v insolvenčním zákoně jí postačuje lhůta 90-ti denní.

Dalším rozdílem je sama podstata institutu oddlužení. Zatímco v České republice je oddlužení (přes poměrně nešťastnou formulaci v § 1 IZ¹³²) samostatným způsobem řešení úpadku dlužníka, oddlužení podle ZKR je pouze možností, jak se dlužník po skončení konkurzu může legálně zbavit zbytku svých dluhů, které by jinak byly po

¹³¹ Viz. např. bod XIII. stanoviska občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 17. června 1998, Cpjn 19/98, uveřejněné pod číslem 52/1998 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek nebo usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.01.2007 sp. zn. 29 Odo 1121/2004.

¹³² K tomu blíže v kapitole 3 věnované pojmu oddlužení.

zrušení konkurzu dále vymahatelné. To představuje zcela zásadní rozdíl mezi českou a slovenskou úpravou, přičemž slovenský přístup se mi zdá ve svém důsledku poněkud přísný. Český dlužník má při řešení svého úpadku v zásadě na výběr, zda před věřiteli ochrání své budoucí příjmy a vzdá se v jejich prospěch veškerého svého aktuálního majetku nebo zda naopak tento majetek před věřiteli uchrání, vzdá-li se na dobu budoucích pěti let většiny veškerých svých příjmů. Slovenský přístup však zahrnuje oba způsoby, tj. dlužník se jednak vzdá veškerého majetku, který je zpeněžen v rámci konkurzu a následně je k úplnému oddlužení nucen vzdát se až 70 % veškerých svých příjmů v období následujících 3 let. Průběh řízení je totiž takový, že dlužník nejprve projde běžným konkurzním řízením, tzn., že přichází o veškerý svůj zpeněžitelný majetek a teprve poté, co se konkurz chýlí k úspěšnému ukončení, může požádat soud o oddlužení, jehož cílem je dosažení nevymahatelnosti zbytku pohledávek. Návrh na povolení oddlužení musí být podán do zrušení konkurzu (o tom je povinen soud dlužníka v průběhu konkurzního řízení informovat) a soud o něm rozhoduje bezprostředně po zrušení konkurzu, a to tak, že mu buď vyhoví a oddlužení povolí, nebo tak, že návrh dlužníka zamítne. V usnesení o povolení oddlužení (které svým obsahem spíše odpovídá našemu usnesení o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře) soud ustanoví správce, rozsah právních úkonů dlužníka, které budou v průběhu zkušebního období podléhat schválení správce a dále sumu, kterou dlužník na konci zkušebního roku poskytne správci k jejímu rozdělení mezi věřitele. Právní mocí tohoto usnesení pak začíná běžet celkem tříleté zkušební období, v průběhu kterého má dlužník obdobné povinnosti, jaké dlužníkovi ukládá § 412 IZ. Dlužník je povinen zejména vynaložit přiměřené úsilí k získání zaměstnání nebo začít podnikat, oznamovat správci informace o svých příjmech a výdajích, neprodleně nahlásit každou změnu bydliště, zaměstnavatele, místa podnikání apod. Kromě toho je pak nejdůležitější povinností dlužníka vždy na konci zkušebního roku poskytnout správci finanční prostředky určené soudem (maximálně však do výše 70 % čistého příjmu za zkušební rok). Správce od těchto prostředků odečte svoji odměnu a zbytek sumy rozdělí mezi věřitele v poměru uvedeném v rozvrhu schváleném v rámci konkurzu.

Obdobě jako u nás může soud v průběhu zkušebního období přistoupit k jeho zrušení, a to především z důvodů, že dlužník závažně porušuje své povinnosti stanovené ZoKR nebo jeho příjem nepostačuje na úhradu odměny správce. Pokud k takovému zrušení v průběhu zkušebního období nedojde, soud rozhodne usnesením o oddlužení dlužníka. Obdobně jako v naší úpravě je důsledkem vydání tohoto rozhodnutí nevymahatelnost

pohledávek, které nebyly uspokojeny v průběhu konkurzu nebo zkušebního období s tím, že neuspokojené pohledávky sice nezanikají, ale jsou dále nevymahatelné (dlužník tedy stejně jako v ČR může tyto pohledávky dobrovolně splnit a na straně věřitele nedojde k bezdůvodnému obohacení). Problém ZoKR a rozdíl od naší úpravy spočívá v tom, že oddlužení podle ZoKR se nevztahuje na pohledávky věřitelů, které nebyly uplatněny v konkurzu, a takové pohledávky může věřitel po skončení konkurzu vymáhat bez jakéhokoliv omezení v plné výši. V případě, že tedy dlužník nemá v podstatě žádný postižitelný majetek, je pro věřitele výhodnější nepřihlašovat své pohledávky do konkurzu a vyčkat s vymáháním pohledávky až na dobu po skončení konkurzu. Tuto situaci však insolvenční zákon striktně znemožňuje, když osvobození od placení pohledávek vztahuje i na pohledávky, k nimž se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, jakož i na pohledávky, které, ač měly, nebyly do insolvenčního řízení řádně přihlášeny. ZoKR by se tak měl podle mého názoru v této oblasti nechat inspirovat naší úpravou, která podle mého názoru poskytuje možnost lépe a pružněji reagovat na potřeby dlužníka, který se rozhodl k tak závažnému kroku, jakým užití jakéhokoli ze způsobů oddlužení bezesporu je.

Pouze pro úplnost uvádím, že ambicí tohoto stručného exkursu do slovenské právní úpravy nebyla detailní komparace institutu oddlužení, ale cílem bylo pouze poskytnout čtenáři stručnou informaci o rozdílném pojetí tohoto institutu v obou právních řádech, to vše za situace, kdy obě země při tvorbě nových předpisů vycházely z původně totožného právního předpisu – zákona o konkurzu a vyrovnání.

13 Závěr

Již od počátku účinnosti insolvenčního zákona je oddlužení nejvyužívanějším institutem nové úpravy a jeho „obliba“ rok od roku roste. Je těžké posoudit, zda stále se zvyšující počet návrhů na povolení oddlužení souvisí se zcela neutěšenou finanční gramotností obyvatel či zda četnost návrhů souvisí s finanční krizí, která k nám „vtrhla“ prakticky zároveň s účinností této právní úpravy.

Rozsáhlá odborná i mediální debata, která proběhla ještě před nabytím účinnosti insolvenčního zákona zapůsobila na poměrně široké spektrum osob, které často od „osobního bankrotu“, jak je institut oddlužení laicky označován, očekávaly a stále očekávají víc, než jim může reálně nabídnout. Oddlužení sice dává dlužníkům možnost zbavit se svých závazků, které by často nebyli schopni nikdy doplatit a začít znovu

s čistým štítem, avšak toto dobrodiní není poskytováno bez řádného protiplnění ze strany dlužníka. Pokud totiž dlužníci nebudou přistupovat k plnění svých povinností svědomitě a nebudou mít opravdovou vůli se očistit, musí být srozuměni s následky, které v tomto případě mohou nastat, tedy že řešení jejich úpadku oddlužením jim nebude povoleno nebo bude zrušeno, popř. že dojde k zamítnutí návrhu na osvobození od placení pohledávek.

V průběhu celé své práce jsem se pokoušela na vybrané téma nahlížet právě z pohledu dlužníka, neboť v rámci svého zaměstnání v advokátní kanceláři jsem již několik insolvenčních návrhů zpracovávala. I z tohoto důvodu jsem se do jisté míry více zaměřila na první část práce, tedy na náležitosti insolvenčního návrhu a návrhu na povolení oddlužení, splnění podmínek vyžadovaných pro použití tohoto institutu apod., neboť právě to představuje klíčovou část právní úpravy. Mnou zvolený obsah ostatně kopíruje i judikatura soudů, která je, co se týče průběhu řízení, do rozhodnutí o povolení oddlužení poměrně rozsáhlá, s postupujícími fázemi insolvenčního řízení existuje však už jen sporadicky. Především v počátečních kapitolách jsem se proto pokoušela doplňovat výklad svými praktickými postřehy i situacemi, jimiž jsem se v rámci přípravy dlužnických návrhů musela zabývat, to vše včetně mých osobních názorů na danou problematiku. Právní úprava totiž do současné doby skrývá řadu nejasností a otázek, na které jsou odpovědi hledány jen velmi pomalu. Je zřejmé, že částečně je tato situace způsobena i zatím poměrně krátkou účinností této úpravy a malými zkušenostmi s institutem oddlužení jako takovým. V případě zákonem předpokládaného pětiletého trvání splátkového kalendáře totiž dochází teprve v těchto měsících k prvním rozhodnutím, kterými soudy berou na vědomí splnění oddlužení a následně rozhodují o osvobození dlužníků od placení pohledávek. Částečně je však aktuální situace způsobena nedostatečnou přesností právní úpravy a v extrémním případě i její úplnou absencí. Zde narážím především na problematiku společného oddlužení manželů, která byla detailněji řešena v kapitole 11, a to spolu s návrhem právní úpravy *de lege ferenda*. Domnívám se proto, že insolvenční zákon by si po pěti letech své aplikace zasloužil alespoň částečnou revizi a doplnění některých ustanovení tak, aby jednoznačná právní úprava umožňovala naplnění jedné ze základních vizí nového insolvenčního řízení, tedy rychlosti a s tím související hospodárnosti.

14 Resume

Although the fundamental principles of bankruptcy law laid down by the previous legal regulation – Act No. 328/1991 Coll. – hold true, the new Bankruptcy Act No. 182/2006 Coll. have brought a lots of new elements, which completely changed possibilities of solution of the debtor's insolvency, especially in the case of non-entrepreneur debtor. From 1st january 2008 these debtors can solve their financial problems by using a new institute called discharge of debts.

The general aim of this thesis was to describe the whole process of discharge of debts by fulfilment of the instalment schedule from its initiation till the final liberation of the debtor from payment of remaining debts and finally to apply acquired knowledges on bankruptcy of married couple. Following this task, the whole thesis is divided into two main parts. The first of them (which includes chapters 2 – 10) is target on the main theme of this thesis – the insolvency of individual debtor, the second part (chapter 11) is trying to answer the question „if the regulation contained in Bankruptcy Act suffices in the case of married couple“.

The first part, at the earliest describes the development of bankruptcy law on our territory since the end of 18th century up to now, afterwards brings informations about insolvency proceedings (such as: initiation of proceedings; particular acts of insolvency courts, trustees in bankruptcy or debtors and their creditors; hearing of insolvency petition, decision about debtor's bankruptcy and the final decision about method of its solving). The second part is dedicated to the bankruptcy of married couple, because at the present days, their situation is really complicated. The problem is, that the Bankruptcy Act doesn't contain any legal regulation of the institute of collective discharge of debts, what generates many serious practical questions. The first and most important is, if the insolvency petition must be filed by both of partners or it's enough when the petition is filed by anyone of them. Although The Supreme court in Prague pronounced that both ways have the same effect, I don't agree with this opinion. I'm confident that a single petition (filed only by husband or only by wife) can't provoke a final decision by which an insolvency court acknowledges the fulfilment debt discharge of both partners (because there is only one debtor, one petitioner and only one participant of insolvency proceedings). From my point of view, the only resolution of this problem is to implement an explicit regulation of collective discharge of debts into effective Bankruptcy Act.

15 Použité prameny

Knižní prameny:

ZELENKA, J. a kol. *Insolvenční zákon: poznámkové vydání s důvodovou zprávou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy*. 2. aktualiz. vyd. Praha: Linde, 2008. s. 796. ISBN 978-80-7201-707-2.

KOTOUČOVÁ, J. a kol. *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon): komentář*. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2010. s. 1122. ISBN 978-80-7400-320-2.

PACHL, L. *Insolvenční zákon s judikaturou*. 1. vyd. Praha : Walters Kluwer, 2011. s. 484. ISBN 978-80-7357-675-2.

MARŠÍKOVÁ J. a kol. *Insolvenční zákon s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy*. 1. vyd. Praha: Leges, 2011. s. 800. ISBN 978-80-87212-75-2.

MARŠÍKOVÁ, J. *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele: příručka zejména pro neprávniky*. 2. vyd. Praha: Linde, 2011. s. 448. ISBN 978-80-7201- 862- 8

LANDA, M. *Ekonomika insolvenčního řízení*. 1. vyd. Ostrava: Key Publishing, 2009. s. 426. ISBN 978-80-7418-031-6.

SCHELLEOVÁ, I. *Základy insolvenčního práva*. 1. vyd. Ostrava: Key Publishing, 2008. s. 322. ISBN 978-80-87071-88-5.

BŘEZINOVÁ, H., *Ekonomické aspekty insolvenčního zákona: Účetnictví jako základní zdroj informací pro insolvenční řízení*, 1. vydání, Praha: RNDr. Iva Hexnerová – BOVA POLYGON, 2009. 200s. ISBN 978-80-7273-159-6.

KUČERA, F., *Zákon o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) s judikaturou a souvisejícími předpisy*, 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009. 306s. ISBN 978-80-7400-163-5.

FOLDYNA, F., POKORNÁ, J., TOMSA, M., ROZEHNALOVÁ, N., VEČERKOVÁ, E., KOBLIHA, I., POHL, T., BALABÁN, P., VÍTEK, J., MAREK, K., *Obchodní právo*, druhé aktualizované vydání, MERITUM – výkladová řada, Praha: Wolters Kluwer ČR a. s., 2010. 1210s. ISBN 978-80-7357-577-9.

DRÁPAL, L., BUREŠ, J. a kol., *Občanský soudní řád*, komentář, Praha: C. H. Beck, 2009. 3392s. ISBN 978-80-7400-107-9.

RICHTER, T. *Insolvenční právo*. 1. vydání. Praha: ASPI, Wolters Kluwer, 2008. s. 471. ISBN 978-80-7357-329-4.

WINTEROVÁ A. a kol. *Civilní právo procesní*. 5. aktualizované vydání, doplněné o předpisy evropského práva. Praha: Linde, 2008. s. 751. ISBN 978-80-7201-726-3.

ŘURICA, M. *Zákon o konkurze a reštrukturalizácii: komentár*. Bratislava: C. H. Beck, 2012. 1152s. 978-80-8960-300-8.

Periodika a odborné články:

Bulletin advokacie: Téma čísla: Insolvenční právo. Praha: Česká advokátní komora v Praze, 2007, roč. 2007, č. 11. ISSN 1210-6348.

Bulletin advokacie: Monotematické číslo o insolvenční. Praha: Česká advokátní komora v Praze, roč. 2012, č. 9. ISSN 1210-6348.

HAVEL, B. Oddlužení – zbraň nebo hrozba? *Právní rozhledy*. 2007, č. 2, s. 50-55.

KAVAN, P. Malé zamyšlení a několik výkladových poznámek k institutu oddlužení. *Právní rozhledy*, 2008, č. 12, s. 434-440.

HOLEŠÍNSKÝ P., STRNAD M. Nové způsoby řešení úpadku dle insolvenčního zákona. *Právní rozhledy*, 2008, č. 1, s. 7-16.

PACHL, L. Kdy a jak správně podat návrh na povolení oddlužení. *Právní fórum*. 2008, č. 5, s. 209-217.

PACHL, Lukáš. Pár poznámek ke společnému oddlužení manželů. *Konkursní noviny* [online]. Praha: COOPER PRESS, s. r. o., roč. 2012, č. 24, vydáno 21.11.2012, Dostupné z <http://www.kn.cz/clanek/par-poznamek-ke-spolecnemu-oddluzeni-manzelu-v-insolvenci>

KOZÁK, J. Průvodce dlužníka insolvenčním řízením. *Právní fórum*, 2008, č. 1, s.18-26.

POHL, T. Základní principy nové právní úpravy řešení úpadku v České republice, *Bulletin advokacie*, 2007, č. 11, s. 19-37.

BABUŠKOVÁ, J. Oddlužení manželů – aneb co v zákoně nenajdete, *Bulletin advokacie*, 2012, č. 4, s. 32-33.

ŘEHÁČEK O. Úpadek a jeho osvědčení. *Bulletin advokacie*. Praha: Česká advokátní komora v Praze roč. 2012, č. 9. s. 19-21.

ŠIMÁK, Pavel. Společné oddlužení manželů. *www.epravo.cz* [online]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/spolecne-oddluzeni-manzelu-74667.html>

PRUDILOVÁ KONÍČKOVÁ, Zdeňka. Některá úskalí oddlužení manželů. *www.epravo.cz*. [online] Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/nektera-uskali-oddluzeni-manzelu-80703.html>

PRUDILOVÁ KONÍČKOVÁ, Zdeňka. A znovu to oddlužení. *www.epravo.cz* [online]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/a-znovu-to-oddluzeni-89029.html>.

Internetové zdroje:

www.justice.cz

www.epravo.cz – sekce insolvenční právo

www.profipravo.cz

www.kn.cz

www.nsoud.cz

www.kraken.slv.cz

www.vlada.cz

Právní předpisy:

Zákon č. 328/1991 Sb., o konkurzu a vyrovnání v posledním znění

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, v platném znění

Zákon č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích, v platném znění

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění

Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v platném znění

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti České republiky č. 311/2007 Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení, a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona, v platném znění

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti České republiky č. 312/2007 Sb., o obsahu a dalších náležitostech zkoušek insolvenčních správců, v platném znění

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti České republiky č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů, v platném znění

Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 314/2007 Sb. o minimálním limitu pojistného plnění a minimálních standardech pojistných smluv insolvenčních správců, v platném znění

Ostatní:

Důvodová zpráva k návrhu insolvenčního zákona

Judikatura:

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.2.2009 sp. zn. KSBR 31 INS 1583/2008, 29 NSČR 7/2008

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 31.07.2000 sp. zn. 31 Cdo 1302/2000

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.06.2004 sp. zn. 29 Odo 365/2002

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.09.2012 sp. zn. KSUL 77 INS 4542/2008, 29 NSČR 17/2009

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 01.03.2012, sp. zn. MSPH 88 INS 7327/2009, 29 NSČR 38/2010

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.01.2010 sp. zn. KSBR 37 INS 294/2008, 29 NSČR 1/2008

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 20.05.2010, sp. zn. KSPL 27 INS 1784/2009, 29 NSČR 22/2009

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne ze dne 21. 12. 2011 sp. zn. MSPH 88 INS 14537/201, 29 NSČR 14/2011

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 21. 12. 2011 sp. zn. KSUL 77 INS 6209/2011, 29 NSČR 45/2011

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 31.01.2012 sp. zn. MSPH 91 INS 4684/2011 29 NSČR 52/2011

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 20.05.2010 sp. zn. KSPL 27 INS 1784/2009, 29 NSČR 22/2009

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 31.03.2011 sp. zn. KSPL 29 INS 252/2008,
29 NSČR 13/2009

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 21.04.2009 sp. zn. KSOS 34 INS 625/2008,
29 NSČR 3/2009.

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 31.03.2011 sp. zn. KSPH 39 INS 4221/2008,
29 NSČR 20/2009.

Usnesení Nejvyššího soud ČR ze dne 29.09.2010 sp. zn. KSBR 31 INS 156/2008,
29 NSČR 6/2008

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 02.12.2010 sp. zn. KSOS 22 INS 1108/2008,
29 NSČR 10/2009

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.11.2011 sp. zn. MSPH 90 INS 1404/2011,
29 NSČR 62/2011

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.10.2010 sp. zn. KSUL 44 INS 411/2009,
29 NSČR 16/2010.

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.02.2012 sp. zn. KSPA 44 INS 9571/2010,
29 NSČR 54/2011

Usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 30.01.2007 sp. zn. 29 Odo 1121/2004

Stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne
17. června 1998 sp. zn. Cpjn 19/98

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27.05.2009 sp. zn. MSPH 96 INS 841/2009,
2 VSPH 136/2009

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 31.08.2009 sp. zn. KSBR 37 INS
3006/2009, 2 VSOL 215/2009

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31.03.2008 sp. zn. KSUL 43 INS 384/2008,
1 VSPH 7/2008

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 13.03.2008 sp. zn. KSPL 29 INS 252/2008,
1 VSPH 3/2008

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30.04.2009 sp. zn. KSBR 37 INS
740/2009, 2 VSOL 117/2009

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 11.05.2010 sp. zn. KSPH 39 INS 2561/2010,
1 VSPH 280/2010

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 17.03.2008 sp. zn. KSPL 20 INS 437/2008,
1 VSPH 5/2008

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18.12.2008 sp. zn. KSPL 54 INS 4388/2008,
1 VSPH 290/2008.

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31.03.2008 sp. zn. KSUL 43 INS 384/2008,
1 VSPH 7/2008

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30.09.2008 sp. zn. KSBR 40 INS
2487/2008, 2 VSOL 119/2008

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 16.02.2009 sp. zn. MSPH 89 INS 1363/2008,
2 VSPH 230/2008

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30.09.2010 sp. zn. KSOS 34 INS
4142/2009, 3 VSOL 322/2010

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 14.09.2010 sp. zn. KSUL 43 INS 4501/2010,
3 VSPH 636/2010

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 16.07.2008 sp. zn. KSUL 45 INS 150/2008,
1 VSPH 103/2008

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 21.01.2010 sp. zn. KSOS 38 INS
4063/2009, 3 VSOL 396/2009

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 06.02.2009 sp. zn. KSUL 46 INS 124/2009,
1 VSPH 53/2009

Usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30.09.2010 sp. zn. KSBR 27 INS
381/2009, 3 VSOL 343/2010

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15.12.2009 sp. zn. KSPL 54 INS 4966/2009,
1 VSPH 669/2009

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 24.08.2010 sp. zn. KSHK 45 INS 8999/2009,
3 VSPH 535/2010

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 21.12.2011 sp. zn. KSPL 56 INS 22709/2011

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 22.11.2010 č. j. KSPL 20 INS 13733/2010

Přílohy:

- I.** vzor návrhu na povolení oddlužení dostupný z internetových stránek Ministerstva spravedlnosti www.justice.cz ke dni 11.03.2013,
- II.** návrh na povolení oddlužení manželů R. M. a A. M.,
- III.** usnesení soudu o spojení věcí ke společnému řízení,
- IV.** usnesení o úpadku manželů,
- V.** zpráva insolvenčního správce,
- VI.** usnesení o schválení oddlužení manželů plněním splátkového kalendáře.

NÁVRH NA POVOLENÍ ODDLUŽENÍ

Soud Spis. značka I INS /

Dlužník

 01 Fyzická osoba 02 Právnícká osoba Státní příslušnost^{II}

Osobní údaje	Příjmení:	Čech	Jméno:	Petr
	Titul za jm.:	Mgr.	Titul před jm.:	Ph.D.
	Datum narození: ^{III}	11.11.1911	Rodné číslo:	111111/1111
Trvalé bydliště	Obec:	Čechovice	PSČ:	111 11
	Ulice:	Čechovská	Č.p.:	11
	Stát:	Česká republika		
03 Korespondenční adresa ^{IV} ☐				

Elektronická adresa:

Akreditovaný poskytovatel certifikačních služeb:

Osoba oprávněná jednat za dlužníka

 04 Fyzická osoba 05 Právnícká osoba

06 Insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení

 ano ne

Z důvodu zde uvedených navrhuji, aby soud rozhodl o

úpadku hrozícím úpadku

dlužníka a zároveň rozhodl o povolení oddlužení.

Popis rozhodujících skutečností osvědčujících úpadek/hrozící úpadek:

07 Návrh na povolení oddlužení je podáván po podání insolvenčního návrhu věřitele

 ano ne

08 Navrhovaný způsob oddlužení

Zpeněžením majetkové podstaty Plněním splátkového kalendáře Dlužník nenavrhuje způsob oddlužení

09 Podrobný popis okolností, z nichž lze usuzovat na výši hodnoty plnění, které při oddlužení obdrží nezajištění věřitelé dlužníka:

10 Očekávané příjmy dlužníka v následujících 5 letech:

Jsem zaměstnán jako účetní ve společnosti TTT s.r.o. a můj příjem činí 25 000,-- Kč měsíčně, což je celkem 1 500 000,-- Kč po dobu 5 let.

11 Údaje o všech dlužnických příjmech za poslední 3 roky:

Příjmy ze zaměstnání – viz příložené potvrzení o příjmech za léta 2007 – 2010.

12 Počet vyživovaných osob

Manžel/manželka ano ne

Počet vyživovaných dětí

Počet jiných vyživovaných osob

13 Dřívější insolvenční či obdobná řízení řešící v posledních 5 letech úpadek:

Dlužníka ano ne Zákonného zástupce ano ne

Statutárního orgánu ano ne Člena kol. stat. orgánu ano ne

Soud: Sp. zn.:

Způsob skončení: Datum skončení

14 Údaje o nezahrazených pravomocných odsouzeních pro trestný čin majetkové nebo hospodářské povahy:

	Sp. zn.	Soud
Dlužníka	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Zákonného zástupce dlužníka	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Člena stat. orgánu dlužníka	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Člena kol. stat. orgánu dlužníka	<input type="text"/>	<input type="text"/>

15 Navrhuji, aby soud stanovil nižší než zákonem určené splátky

ano ne

Navrhovaná výše měsíčních splátek nebo způsob jejich určení a popis důvodů, které vedly k úpadku dlužníka

Navrhuji, aby soud stanovil nižší než zákonem stanovené splátky, a to ve výšiKč měsíčně. Důvody, které vedly k mému úpadku jsou Na základě výše navrhovaných splátek lze důvodně předpokládat, že nezajištění věřitelé obdrží minimálně 50 % jejich pohledávek.

16 Majetek, který není předmětem zajišťovacích práv

č.	Specifikace majetku	Množství	Pořizovací cena
1	Byt 2 + 1 č., v budově č.	1	1 000 000
2	Automobil značky..., výrobní č...., rok výroby....	zástavní právo	800 000
3	Televizor značky, výrobní číslo..., rok výroby....	1	12 000

Popis veškerého majetku dlužníka

4	pohledávka z kupní smlouvy ze dne	1	15 000
5			

17 Majetek, který je předmětem zajišťovacích práv:

č.	Specifikace majetku	Druh zajištění	Množství	Pořizovací cena
1				

Popis všech závazků dlužníka**18 Závazky, ze kterých nevyplývá právo na uspokojení ze zajištění - nevykonatelné**

č.	Popis závazku	Věřitel	Výše závazku (v Kč)
1	Půjčka od Jana Vydírala	Jan Vydíral	100 000
2	Úvěr od První banky, a.s.	První banka, a.s.	4 650 000
3	Úvěr od Druhé banky, a.s.	7 C 1/2005	500 000
4	První banka, a.s.	25 C 42/2007	120 000
5	Úvěr od Třetí banky, a.s.	9 C 98/2007 - 5	200 000
6	Splátky za zakoupený automobil	9 C 16/2007 - 3	440 000
7			
8			
9			

19 Závazky, ze kterých vyplývá právo na uspokojení ze zajištění - nevykonatelné

č.	Popis závazku	Věřitel	Výše závazku (v Kč)
1			

20 Závazky, ze kterých nevyplývá právo na uspokojení ze zajištění - vykonatelné

č.	Popis závazku	Označení rozhodnutí	Věřitel	Výše závazku (v Kč)
1				

21 Závazky, ze kterých vyplývá právo na uspokojení ze zajištění - vykonatelné

č.	Popis závazku	Označení rozhodnutí	Věřitel	Výše závazku (v Kč)
1				

22 Zákon vyžaduje souhlas manžela(-ky); to neplatí, jestliže oddlužením nemůže být dotčen majetek z nevypořádaného společného jmění manželů, rozsah vyživovacích povinností dlužníka vůči jeho manželu a nezaopatřeným dětem nebo rozsah vyživovacích povinností dlužníka manžela

Souhlasím s povolením oddlužení

Manžel(-ka)	Příjmení:	Čechová	Jméno:	Marie
	Titul za jm.:		Titul před jm.:	
	Obec:	Čechovice	PSČ:	111 11
	Ulice:	Čechovská	Č.p.:	11
	Stát:	Česká republika		

Podpis

Potvrzení úředního ověření podpisu

23 Ručitel za splnění oddlužení

Fyzická osoba Právnícká osoba ne

24 Spoludlužník za splnění oddlužení

Fyzická osoba Právnícká osoba ne

Dlužník prohlašuje, že není podnikatelem a že údaje v návrhu na povolení oddlužení a v jeho přílohách jsou pravdivé.

25 Seznam příloh:

Povinné přílohy:

1. Seznam majetku, v němž se označí jednotlivě veškerý dlužníkuv majetek, který je předmětem zajišťovacích práv sloužících k uspokojení věřitelů, a veškerý jeho ostatní majetek; majetek, který je předmětem zajišťovacích práv sloužících k uspokojení věřitelů se uvádí zvlášť.
2. Seznam závazků, v němž se označí jednotlivě veškeré závazky dlužníka vůči věřitelům, kteří mají právo na uspokojení ze zajištění a veškeré jeho ostatní závazky. Pokud je některý ze závazků vykonatelný, vyznačí se tato skutečnost v seznamu závazků a přiloží se příslušné rozhodnutí či notářský nebo exekutorský zápis. U každého závazku vůči věřiteli, který má právo na uspokojení ze zajištění, se označí odkazem na příslušnou položku seznamu majetku, popř. odkazem na údaj o očekávaných příjmech, majetek sloužící k zajištění příslušné pohledávky.
3. Listiny dokládající dlužníkovy příjmy za poslední 3 roky (např. kopie potvrzení o příjmech z pracovního poměru, kopie daňových priznání, výpisy z bankovních účtů).
4. Výpis z rejstříku trestů dlužníka, jeho zákonného zástupce, jeho statutárního orgánu nebo člena jeho kolektivního statutárního orgánu, ne starší než 3 měsíce, nebo obdobný doklad členského státu, v němž dlužník v posledních 3 letech pobýval nepřetržitě po dobu delší než 6 měsíců.

5. Listiny, kterých se návrh na povolení oddlužení dovolává a listiny, které prokazují v návrhu na povolení oddlužení tvrzené skutečnosti.

Dále:

1. Je-li návrh na povolení oddlužení podáván i jako insolvenční návrh a dlužník je zaměstnavatel - seznam svých zaměstnanců.
2. Je-li dlužník právnická osoba - výpis z obchodního rejstříku nebo obdobného registru.
3. Písemný souhlas nezajištěného věřitele, který se na tom s dlužníkem dohodl, s tím, že hodnota plnění, které při oddlužení obdrží, bude nižší než 30% jeho pohledávky. Zároveň musí být uvedeno, jaká bude nejnižší hodnota plnění, na kterém se s dlužníkem dohodl; podpis věřitele musí být úředně ověřen.
4. Podepisují-li návrh ručitelé či spoludlužníci - listiny, z nichž vyplývá spoludlužnictví nebo ručení těchto osob.
5. Je-li dlužník zastoupen na základě plné moci - plná moc.

Zde očísľujte a označte veškeré přílohy, které jsou k návrhu na povolení oddlužení přikládány:

--

Podpisem stvrzuje:

26 V

Dne

27 Dlužník 28 Jiná osoba - fyzická osoba 29 Jiná osoba - právnická osoba

Podpis

Je-li návrh na povolení oddlužení podáván zároveň jako insolvenční návrh, musí být podpis úředně ověřen nebo návrh musí být podán elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem.

Potvrzení úředního ověření podpisu

^I vyplní se pouze tehdy, pokud je návrh na povolení oddlužení podáván po insolvenčním návrhu

^{II} vyplní se pouze u zahraničních osob

^{III} datum narození se vyplní, pokud nebylo dlužníkovi přiděleno rodné číslo

^{IV} vyplňte pokud se liší od sídla či trvalého bydliště

^V vyplňte pouze tehdy jedná-li se o fyzickou osobu podnikatele

NÁVRH NA POVOLENÍ ODDLUŽENÍ

Příloha č. II.

Soud:	Krajský soud v Plzni	Sp. zn.: ⁱ	
-------	-----------------------------	-----------------------	--

DLUŽNÍK

01 Typ: Fyzická osoba

Státní příslušnost:ⁱⁱ

Osobní údaje	Příjmení:	M	Jméno:	A
	Titul za jm.:		Titul před jm.:	
	Dat. narození: ⁱⁱⁱ		Rodné číslo:	
Trvalé bydliště	Obec:		PSČ:	
	Ulice:		Č. p.:	
	Stát:	ČR	Osobní stav:	vdaná

02 Typ: Právnícká osoba

Právní řád založení:ⁱⁱ

Právnícká osoba	Název/obch.firma:		
	IČ:		Jiné registr. č.:
sídlo	Obec:		PSČ:
	Ulice:		Č. p.:
	Stát:		

03 Korespondenční adresa:^{iv}

Korespondenční adresa	Obec:		PSČ:
	Ulice:		Č. p.:
	Stát:		

Elektronická adresa:

Akreditovaný poskytovatel certifikačních služeb:

OSOBY OPRÁVNĚNÉ JEDNAT ZA DLUŽNÍKA

04 Fyzická osoba	Příjmení:		Jméno:	
	Titul před jm.:		Titul za jm.:	
	Bydliště:		PSČ:	
	Ulice:		Č. p.:	
	Stát:			

05 Právnícká osoba	Název/obch.firma:		
	IČ.:		Jiné registr. č.:
	Obec:		PSČ:
	Ulice:		Č. p.:
	Stát:		

06 NAVRHOVANÝ ZPŮSOB ODDLUŽENÍ

Zpeněžením majetkové podstaty

Plněním splátkového kalendáře

Dlužník nenavrhuje způsob oddlužení

ⁱ vyplní se pouze tehdy, pokud byl je návrh na povolení oddlužení podáván po insolvenčním návrhu

ⁱⁱ vyplní se pouze u zahraničních osob

ⁱⁱⁱ datum narození se vyplní, pokud nebylo dlužníkovi přiděleno rodné číslo

^{iv} vyplňte pokud se liší od sídla či trvalého bydliště

07 Podrobný popis okolností, z nichž lze usuzovat na vyšší hodnoty plnění, které při oddlužení obdrží nezajištění věřitelé dlužníka:

Příjmy navrhovatelky lze v následujících 5-ti letech očekávat ve výši 660.000,00 Kč. Příjmy manžela navrhovatelky lze v následujících 5-ti letech očekávat ve výši 1.320.000,00 Kč, tedy celkové příjmy rodiny v následujících 5-ti letech lze očekávat ve výši 1.980.000,00 Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že závazky navrhovatelky a jejího manžela představují částku cca 1.400.000,00 Kč a minimální zákonem požadované plnění, které by při oddlužení obdrželi nezajištění věřitelé tak představuje částku cca 420.000,00 Kč, lze usuzovat, že s ohledem na příjmy navrhovatelky a jejího manžela bude dosaženo uspokojení věřitelů v minimální výši 30 % jejich pohledávek.

08 Očekávané příjmy dlužníka v následujících 5 letech:

Navrhovatelka dosahuje průměrného měsíčního čistého výdělku cca 11.000,00 Kč a lze tedy v následujících 5-ti letech očekávat příjmy ve výši 660.000,00 Kč čistého. Manžel navrhovatelky dosahuje dlouhodobě průměrného měsíčního čistého výdělku cca 22.000,00 Kč a lze tedy v následujících 5-ti letech očekávat příjmy ve výši 1.320.000,00 Kč čistého.

09 Údaje o všech dlužníkových příjmech za poslední 3 roky:

Navrhovatelka je zaměstnána u zaměstnavatele, s. r. o., se sídlem, kde v roce 2008 dosáhla čistého ročního příjmu ve výši 132.844,00 Kč, v roce 2009 dosáhla čistého ročního příjmu ve výši 121.598,00 Kč, v roce 2010 dosáhla čistého ročního příjmu ve výši 128.307,00 Kč a za prvních 7 měsíců roku 2011 dosáhla čistého příjmu ve výši 76.101,00 Kč. Manžel navrhovatelky je zaměstnán u zaměstnavatele, a. s., se sídlem, kde v roce 2008 dosáhl čistého ročního příjmu ve výši 245.687,00 Kč, v roce 2009 dosáhl čistého ročního příjmu ve výši 267.789,00 Kč, v roce 2010 dosáhl čistého ročního příjmu ve výši 288.168,00 Kč a za prvních 7 měsíců roku 2011 dosáhl čistého příjmu 165.111,00 Kč.

10 Dřívější insolvenční či obdobná řízení řešící v posledních 5 letech úpadek:

dlužníka Ano Ne **zákonného zástupce** Ano Ne
statutárního orgánu Ano Ne **člena kol. stat. orgánu** Ano Ne

Sp.zn.: Způsob skončení: Datum skončení:

Soud:

Sp.zn.: Způsob skončení: Datum skončení:

Soud:

11 Údaje o nezaházených pravomocných odsouzeních pro trestný čin majetkové nebo hospodářské povahy:

	Sp. zn.:	Soud:
dlužníka		
zákonného zástupce dlužníka		
člena statutárního orgánu dlužníka		
člena kolektivního statutárního orgánu dlužníka		

18 Zákon vyžaduje souhlas manžela(-ky); to neplatí, jestliže oddlužením nemůže být dotčen majetek z nevypořádaného společného jmění manželů, rozsah vyživovacích povinností dlužníka vůči jeho manželu a nezaopatřeným dětem nebo rozsah vyživovacích povinností dlužníka manžela

Souhlasím s povolením oddlužení

Manžel(-ka)	Příjmení:	M	Jméno:	R
	Titul za jm.:		Titul před jm.:	
	Bydliště:		PSC:	
	Ulice:		Č. p.:	

Podpis:

Potvrzení úředního ověření podpisu:

19 Ručitel za splnění oddlužení

Ano Ne

Osobní údaje	Příjmení:		Jméno:	
	Titul za jm.:		Titul před jm.:	
	Dat.narození: ¹¹¹		Rodné číslo:	
Údaj o podnik.^v	IČ:		Jiné registr.č.:	
Trvalé bydliště	Obec:		PSC:	
	Ulice:		Č.p.:	
	Stát:			

Právnícká osoba	Název/obch.firma:			
	IČ:		Jiné registr.č.:	
Sídlo	Obec:		PSC:	
	Ulice:		Č.p.:	
	Stát:			

Rozsah ručení:	
-----------------------	--

Podpis:

Potvrzení úředního ověření podpisu:

^v Vyplňte pouze tehdy jedná-li se o fyzickou osobu podnikatele

20 Spoludlužník za splnění oddlužení

Ano

Ne

Osobní údaje	Příjmení:		Jméno:	
	Titul za jm.:		Titul před jm.:	
	Dat.narození: ¹¹¹		Rodné číslo:	
Údaj o podnik.^v	IČ:		Jiné registr.č.:	
Trvalé bydliště	Obec:		PSČ:	
	Ulice:		Č.p.:	
	Stát:			

Právníká osoba	Název/obch.firma:			
	IČ:		Jiné registr.č.:	
Sídlo	Obec:		PSČ:	
	Ulice:		Č.p.:	
	Stát:			

Rozsah závazku:	
------------------------	--

Podpis:

--

Potvrzení úředního ověření podpisu:

--

21

Návrh na povolení oddlužení je podáván zároveň jako insolvenční návrh

Z důvodu zde uvedených navrhuji, aby soud rozhodl o

úpadku hrozícím úpadku

dlužníka a zároveň rozhodl o povolení oddlužení.

Popis rozhodujících skutečností osvědčujících úpadek/hrozící úpadek:

Navrhovatelka má společně se svým manželem celkem 8 věřitelů, u nichž má celkem 13 závazků (věřitelé a jejich pohledávky za navrhovatelkou a jejím manželem jsou blíže specifikovány v seznamu závazků, který je předkládán spolu s tímto insolvenčním návrhem jako příloha č. 32). Z těchto závazků dlužníci řádně splácí pouze na pohledávku věřitele ACM Money Česká republika, a. s. a leasingové splátky na osobní automobil Suzuki Swift. Všechny ostatní platby byly naposledy provedeny v měsíci červenci 2011 a pravidelné splátky jsou tedy již více než 2 měsíce po lhůtě splatnosti. Věřitel GE Money Bank, a. s. již dlužníkům zaslal oznámení o prohlášení úvěru č./0600 (pod bodem 12 seznamu závazků) za splatný a stejně tak odstoupil od smlouvy o užívání kreditní karty (pod bodem 13 seznamu závazků). S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti se navrhovatelka i její manžel domnívají, že splňují všechny podmínky pro vyhlášení jejich úpadku, neboť mají více věřitelů, peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po splatnosti a tyto závazky nejsou schopni plnit. O povolení oddlužení žádá taktéž manžel navrhovatelky, neboť veškeré závazky vznikly za trvání manželství a tvoří tak společné jmění manželů. Navrhovatelka a její manžel proto zároveň žádají soud, aby jejich oddlužení řešil společně. Navrhovatelka je vdaná, žije ve společné domácnosti s manželem a svou dcerou A.... L....., nar., kterou má z předchozího manželství a na jejíž výživu přispívá bývalý manžel částkou 1.500,00 Kč měsíčně. Manžel navrhovatelky má kromě manželky vyživovací povinnost k nezletilému M.....i M....., nar. a na jeho výživu přispívá měsíčně částkou 2.500,00 Kč. Manželé společně žijí v bytě, který je ve výlučném vlastnictví navrhovatelky a v současné době je předmětem zástavního práva, které slouží k zajištění pohledávky věřitele ACM Money Česká republika, a. s. ve výši 160.000,00 Kč. Co se týče majetku navrhovatelky a jejího manžela, vlastní kromě majetku, uvedeného v seznamu majetku, který tvoří přílohu č. 33 tohoto návrhu pouze drobný movitý majetek představující obvyklé vybavení domácnosti, jehož cena je s ohledem na jeho stáří nulová. Navrhovatelka a její manžel se domnívají, že jsou v jejich případě splněny veškeré požadavky pro prohlášení jejich úpadku a povolení jejich oddlužení, když s ohledem na jejich příjmy jsou schopni v následujících 5-ti letech uhradit všem nezajištěným věřitelům minimálně 30 % jejich pohledávek. Ze všech těchto důvodů proto dlužnice navrhuje, aby Krajský soud v Plzni vydal toto usnesení: Zjišťuje se úpadek dlužníků - manželů: R.....M....., nar. a A..... M....., nar., oba bytem a povoluje se oddlužení plněním splátkového kalendáře.

22

Návrh na povolení oddlužení je podáván po podání insolvenčního návrhu věřitele

Z důvodu zde uvedených navrhuji, aby soud rozhodl o úpadku dlužníka a zároveň rozhodl o povolení oddlužení.

23 Seznam příloh:

- ..1) kopie plné moci ze dne 29.09.2011 s úředně ověřeným podpisem
- 2) originál výpisu z evidence rejstříku trestů ze dne 24.08.2011
- 3) kopie mzdového listu za rok 2008
- 4) kopie mzdového listu za rok 2009
- 5) kopie mzdového listu za rok 2010
- 6) kopie mzdového listu za rok 2011
- 7) kopie rozsudku Okresního soudu v Sokolově ze dne č. j.
- 8) kopie smlouvy o úvěru ze dne č.
- 9) kopie dokladu o výši aktuální dlužné částky ke dni 31.07.2011
- 10) kopie smlouvy o poskytnutí úvěru na spořicírovém účtu ze dne č.....
- 11) kopie úvěrové smlouvy ze dne..... č.
- 12) kopie sdělení o aktuální výši dlužné částky ke dni 31.07.2011
- 13) kopie upomínky od Home credit a. s.
- 14) kopie smlouvy o úvěru ze dne č.
- 15) kopie zástavní smlouvy ze dne č.
- 16) kopie dokladu o výpočtu dluhu pro doplacení k úvěrové smlouvě č.ze dne
- 17) kopie leasingové smlouvy č. ze dne + kopie splátkového kalendáře
- 18) kopie žádosti o kreditní kartu ze dne
- 19) kopie výpisů ke kreditní kartě O2 Citi za období od 18.04.2011 do 16.05.2011, od 17.05.2011 do 16.06.2011, od 17.06.2011 do 17.07.2011 a od 18.07.2011 do 16.08.2011
- 20) kopie výpisů ke kreditní kartě Classic za období od 11.04.2011 do 08.05.2011, od 09.05.2011 do 08.06.2011, od 09.06.2011 do 10.07.2011 a od 11.07.2011 do 08.08.2011
- 21) kopie splátkového kalendáře ke Smlouvě o revolvingovém úvěru č.
- 22) kopie oznámení o aktuální výši dlužné částky ze dne 14.06.2011 od PROFÍ CREDIT Czech, a. s.
- 23) kopie pokusu o smír ze dne 17.10.2011 od PROFÍ CREDIT Czech, a. s.
- 24) kopie smlouvy o úvěru č..... ze dne
- 25) kopie návrhu na uzavření smlouvy o vydání a používání platební karty ze dne
- 26) kopie smlouvy o osobní kreditní kartě č. ze dne
- 27) kopie potvrzení Komerční banky ze dne 18.08.2011
- 28) kopie smlouvy o úvěru č. ze dne
- 29) kopie oznámení banky ze dne 01.09.2011 o prohlášení úvěru za splatný
- 30) kopie smlouvy o revolvingovém úvěru a vydání a užívání kreditní karty č.ze dne
- 31) kopie odstoupení od smlouvy ze dne 06.09.2011
- 32) seznam závazků
- 33) seznam majetku
- 34) kopie výpisu z katastru nemovitostí k bytové jednotce č. v ulici

24

V dne

Podpisem stvrzuje

Dlužník Jiná osoba

25

Jméno		Příjmení:	
--------------	--	------------------	--

26 Jiná osoba – fyzická osoba	Příjmení:		Jméno:	
	Titul za jm.:		Titul před jm.:	JUDr.
	Bydliště:		PSČ:	
	Ulice:		Č. p.:	
	Stát:	ČR		

27 Jiná osoba – právnická osoba	Název/obch. firma:			
	IČ.:		Jiné registr. č.:	
	Obec:		PSČ:	
	Ulice:		Č. p.:	
	Stát:			

Podpis:

Potvrzení úředního ověření podpisu:

Je-li návrh na povolení oddlužení podáván zároveň jako insolvenční návrh, musí být podpis úředně ověřen nebo návrh musí být podán elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem.

V případě nedostatku místa použijte volný papír, který označte číslem pole a vložte jej k návrhu jako přílohu.

NÁVRH NA POVOLENÍ ODDLUŽENÍ

Soud:	Krajský soud v Plzni	Sp. zn.: ⁱ	
-------	----------------------	-----------------------	--

DLUŽNÍK

01 Typ: Fyzická osoba

Státní příslušnost:ⁱⁱ

Osobní údaje	Příjmení:	M	Jméno:	R
	Titul za jm.:		Titul před jm.:	
	Dat. narození: ⁱⁱⁱ		Rodné číslo:	
Trvalé bydliště	Obec:		PSČ:	
	Ulice:		Č. p.:	
	Stát:	ČR	Osobní stav:	ženatý

02 Typ: Právnícká osoba

Právní řád založení:ⁱⁱ

Právnícká osoba	Název/obch.firma:			
	IČ:		Jiné registr. č.:	
sídlo	Obec:		PSČ:	
	Ulice:		Č. p.:	
	Stát:			

03 Korespondenční adresa:^{iv}

Korespondenční adresa	Obec:		PSČ:	
	Ulice:		Č. p.:	
	Stát:			

Elektronická adresa:

Akreditovaný poskytovatel certifikačních služeb:

OSOBY OPRAVNĚNÉ JEDNAT ZA DLUŽNÍKA

04 Fyzická osoba	Příjmení:		Jméno:	
	Titul před jm.:		Titul za jm.:	
	Bydliště:		PSČ:	
	Ulice:		Č. p.:	
	Stát:			

05 Právnícká osoba	Název/obch.firma:			
	IČ.:		Jiné registr. č.:	
	Obec:		PSČ:	
	Ulice:		Č. p.:	
	Stát:			

06 NAVRHOVANÝ ZPŮSOB ODDLUŽENÍ

Zpeněžením majetkové podstaty

Plněním splátkového kalendáře

Dlužník nenavrhuje způsob oddlužení

ⁱ vyplní se pouze tehdy, pokud byl je návrh na povolení oddlužení podáván po insolvenčním návrhu

ⁱⁱ vyplní se pouze u zahraničních osob

ⁱⁱⁱ datum narození se vyplní, pokud nebylo dlužníkovi přiděleno rodné číslo

^{iv} vyplňte pokud se liší od sídla či trvalého bydliště

07 Podrobný popis okolností, z nichž lze usuzovat na výši hodnoty plnění, které při oddlužení obdrží nezajištění věřitelé dlužníka:

Navrhovatelovy příjmy lze v následujících 5-ti letech očekávat ve výši 1.320.000,00 Kč. Příjmy manželky navrhovatele lze v následujících 5-ti letech očekávat ve výši 660.000,00 Kč, tedy celkové příjmy rodiny v následujících 5-ti letech lze očekávat ve výši 1.980.000,00 Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že závazky navrhovatele a jeho manželky představují částku cca 1.400.000,00 Kč a minimální zákonem požadované plnění, které by při oddlužení obdrželi nezajištění věřitelé tak představuje částku cca 420.000,00 Kč, lze usuzovat, že s ohledem na příjmy navrhovatele a jeho manželky bude dosaženo uspokojení věřitelů v minimální výši 30 % jejich pohledávek.

08 Očekávané příjmy dlužníka v následujících 5 letech:

U současného zaměstnavatele dosahuje navrhovatel dlouhodobě průměrného měsíčního čistého výdělku cca 22.000,00 Kč a lze tedy v následujících 5-ti letech očekávat příjmy ve výši 1.320.000,00 Kč čistého. Manželka navrhovatele dosahuje průměrného měsíčního čistého výdělku cca 11.000,00 Kč a lze tedy v následujících 5-ti letech očekávat příjmy ve výši 660.000,00 Kč čistého.

09 Údaje o všech dlužnickových příjmech za poslední 3 roky:

Navrhovatel je zaměstnán u zaměstnavatele, a. s., se sídlem, kde v roce 2008 dosáhl čistého ročního příjmu ve výši 245.687,00 Kč, v roce 2009 dosáhl čistého ročního příjmu ve výši 267.789,00 Kč, v roce 2010 dosáhl čistého ročního příjmu ve výši 288.168,00 Kč a za prvních 7 měsíců roku 2011 dosáhl čistého příjmu 165.111,00 Kč. Manželka navrhovatele je zaměstnána u zaměstnavatele, s. r. o., se sídlem, kde v roce 2008 dosáhla čistého ročního příjmu ve výši 132.844,00 Kč, v roce 2009 dosáhla čistého ročního příjmu ve výši 121.598,00 Kč, v roce 2010 dosáhla čistého ročního příjmu ve výši 128.307,00 Kč a za prvních 7 měsíců roku 2011 dosáhla čistého příjmu ve výši 76.101,00 Kč.

10 Dřívější insolvenční či obdobná řízení řešící v posledních 5 letech úpadek:

dlužníka Ano Ne **zákonného zástupce** Ano Ne
statutárního orgánu Ano Ne **člena kol. stat. orgánu** Ano Ne

Sp.zn.:

Způsob skončení:

Datum skončení:

Soud:

Sp.zn.:

Způsob skončení:

Datum skončení:

Soud:

11 Údaje o nezaházených pravomocných odsouzeních pro trestný čin majetkové nebo hospodářské povahy:

	Sp. zn.:	Soud:
dlužníka		
zákonného zástupce dlužníka		
člena statutárního orgánu dlužníka		
člena kolektivního statutárního orgánu dlužníka		

18 Zákon vyžaduje souhlas manžela(-ky); to neplatí, jestliže oddlužením nemůže být dotčen majetek z nevypořádaného společného jmění manželů, rozsah vyživovacích povinností dlužníka vůči jeho manželu a nezaopatřeným dětem nebo rozsah vyživovacích povinností dlužníka manžela

Souhlasím s povolením oddlužení

Manžel(-ka)	Příjmení:	M	Jméno:	A
	Titul za jm.:		Titul před jm.:	
	Bydliště:		PSC:	
	Ulice:		Č. p.:	

Podpis:

Potvrzení úředního ověření podpisu:

19 Ručitel za splnění oddlužení

Ano Ne

Osobní údaje	Příjmení:		Jméno:	
	Titul za jm.:		Titul před jm.:	
	Dat.narození: ¹¹¹		Rodné číslo:	
Údaj o podnik.^v	IČ:		Jiné registr.č.:	
Trvalé bydliště	Obec:		PSC:	
	Ulice:		Č.p.:	
	Stát:			

Právnícká osoba	Název/obch.firma:			
	IČ:		Jiné registr.č.:	
Sídlo	Obec:		PSC:	
	Ulice:		Č.p.:	
	Stát:			

Rozsah ručení:	
-----------------------	--

Podpis:

Potvrzení úředního ověření podpisu:

^v Vyplňte pouze tehdy jedná-li se o fyzickou osobu podnikatele

20 Spoludlužník za splnění oddlužení

Ano Ne

Osobní údaje	Příjmení:		Jméno:	
	Titul za jm.:		Titul před jm.:	
	Dat.narození. ¹¹¹		Rodné číslo:	
Údaj o podnik.^v	IČ:		Jiné registr.č.:	
Trvalé bydliště	Obec:		PSC:	
	Ulice:		Č.p.:	
	Stát:			

Právnícká osoba	Název/obch.firma:			
	IČ:		Jiné registr.č.:	
Sídlo	Obec:		PSC:	
	Ulice:		Č.p.:	
	Stát:			

Rozsah závazku:	
------------------------	--

Podpis:

Potvrzení úředního ověření podpisu:

21

Návrh na povolení oddlužení je podáván zároveň jako insolvenční návrh

Z důvodu zde uvedených navrhuji, aby soud rozhodl o

úpadku hrozícím úpadku

dlužníka a zároveň rozhodl o povolení oddlužení.

Popis rozhodujících skutečností osvědčujících úpadek/hrozící úpadek:

Navrhovatel - dlužník má společně se svojí manželkou celkem 8 věřitelů, u nichž má celkem 13 závazků (věřitelé a jejich pohledávky za navrhovatelem a jeho manželkou jsou blíže specifikovány v seznamu závazků, který je předkládán spolu s tímto insolvenčním návrhem jako příloha č. 32). Z těchto závazků dlužníci řádně splácí pouze na pohledávku věřitele ACM Money Česká republika, a. s. a leasingové splátky na osobní automobil Suzuki Swift. Všechny ostatní platby byly naposledy provedeny v měsíci červenci 2011 a pravidelné splátky jsou tedy již více než 2 měsíce po lhůtě splatnosti. Věřitel GE Money Bank, a. s. již dlužníkům zaslal oznámení o prohlášení úvěru č./0600 (pod bodem 12 seznamu závazků) za splatný a stejně tak odstoupil od smlouvy o užívání kreditní karty (pod bodem 13 seznamu závazků). S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti se navrhovatel i jeho manželka domnívají, že splňují všechny podmínky pro vyhlášení jejich úpadku, neboť mají více věřitelů, peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po splatnosti a tyto závazky nejsou schopni plnit. O povolení oddlužení žádá taktéž manželka navrhovatele, neboť veškeré závazky vznikly za trvání manželství a tvoří tak společné jmění manželů. Navrhovatel a jeho manželka proto zároveň žádají soud, aby jejich oddlužení řešil společně. Navrhovatel je ženatý, žije ve společné domácnosti s manželkou a její dcerou A..... L....., nar., kterou má jeho manželka z předchozího manželství a na jejíž výživu přispívá bývalý manžel částkou 1.500,00 Kč měsíčně. Sám navrhovatel má kromě manželky vyživovací povinnost k nezletilému M.....M....., nar. a na jeho výživu přispívá měsíčně částkou 2.500,00 Kč. Manželé společně žijí v bytě, který je ve výlučném vlastnictví manželky navrhovatele a v současné době je předmětem zástavního práva, které slouží k zajištění pohledávky věřitele ACM Money Česká republika, a. s. ve výši 160.000,00 Kč. Co se týče majetku navrhovatele a jeho manželky, vlastní kromě majetku, uvedeného v seznamu majetku, který tvoří přílohu č. 33 tohoto návrhu pouze drobný movitý majetek představující obvyklé vybavení domácnosti, jehož cena je s ohledem na jeho stáří nulová. Navrhovatel a jeho manželka se domnívají, že jsou v jejich případě splněny veškeré požadavky pro prohlášení jejich úpadku a povolení jejich oddlužení, když s ohledem na jejich příjmy jsou schopni v následujících 5-ti uhradit všem nezajištěným věřitelům minimálně 30 % jejich pohledávek.

Ze všech těchto důvodů proto dlužník navrhuje, aby Krajský soud v Plzni vydal toto usnesení: Zjišťuje se úpadek dlužníků - manželů: R..... M....., nar. a A..... M....., nar., oba bytem..... a povoluje se oddlužení plněním splátkového kalendáře.

22

Návrh na povolení oddlužení je podáván po podání insolvenčního návrhu věřitele

Z důvodu zde uvedených navrhuji, aby soud rozhodl o úpadku dlužníka a zároveň rozhodl o povolení oddlužení.

23 Seznam příloh:

1. kopie plné moci ze dne 29.09.2011 s úředně ověřeným podpisem
2. originál výpisu z evidence rejstříku trestů ze dne 24.08.2011
3. kopie ročního mzdového listu za rok 2008
4. kopie ročního mzdového listu za rok 2009
5. kopie ročního mzdového listu za rok 2010
6. kopie průběžného mzdového listu za rok 2011-11-08
7. kopie rozsudku Okresního soudu Plzeň – sever ze dne č. j.
8. kopie smlouvy o úvěru ze dne..... č.....
9. kopie dokladu o výši aktuální dlužné částky ke dni 31.07.2011
10. kopie smlouvy o poskytnutí úvěru na sporožirovém účtu ze dne č.
11. kopie úvěrové smlouvy ze dne č.
12. kopie sdělení o aktuální výši dlužné částky ke dni 31.07.2011
13. kopie upomínky od Home credit a. s.
14. kopie smlouvy o úvěru ze dne č.
15. kopie zástavní smlouvy ze dne č.
16. kopie dokladu o výpočtu dluhu pro doplacení k úvěrové smlouvě č. ze dne
17. kopie leasingové smlouvy č. ze dne + kopie splátkového kalendáře
18. kopie žádosti o kreditní kartu ze dne 23.04.2009
19. kopie výpisů ke kreditní kartě O2 Citi za období od 18.04.2011 do 16.05.2011, od 17.05.2011 do 16.06.2011, od 17.06.2011 do 17.07.2011 a od 18.07.2011 do 16.08.2011
20. kopie výpisů ke kreditní kartě Classic za období od 11.04.2011 do 08.05.2011, od 09.05.2011 do 08.06.2011, od 09.06.2011 do 10.07.2011 a od 11.07.2011 do 08.08.2011
21. kopie splátkového kalendáře ke Smlouvě o revolvingovém úvěru č.
22. kopie oznámení o aktuální výši dlužné částky ze dne 14.06.2011 od PROFI CREDIT Czech, a. s.
23. kopie pokusu o smír ze dne 17.10.2011 od PROFI CREDIT Czech, a. s.
24. kopie smlouvy o úvěru č. ze dne
25. kopie návrhu na uzavření smlouvy o vydání a používání platební karty ze dne 11.04.2008
26. kopie smlouvy o osobní kreditní kartě č. ze dne
27. kopie potvrzení Komerční banky ze dne 18.08.2011
28. kopie smlouvy o úvěru č. ze dne
29. kopie oznámení banky ze dne 01.09.2011 o prohlášení úvěru za splatný
30. kopie smlouvy o revolvingovém úvěru a vydání a užívání kreditní karty č. ze dne
31. kopie odstoupení od smlouvy ze dne 06.09.2011
32. seznam závazků
33. seznam majetku

24

V dne

Podpisem stvrzuje

Dlužník Jiná osoba

25

Jméno		Příjmení:	
--------------	--	------------------	--

26 Jiná osoba – fyzická osoba	Příjmení:		Jméno:	
	Titul za jm.:		Titul před jm.:	JUDr.
	Bydliště:		PSC:	
	Ulice:		Č. p.:	
	Stát:	ČR		

27 Jiná osoba – právnická osoba	Název/obch.firma:			
	IČ.:		Jiné registr. č.:	
	Obec:		PSC:	
	Ulice:		Č. p.:	
	Stát:			

Podpis:

Potvrzení úředního ověření podpisu:

Je-li návrh na povolení oddlužení podáván zároveň jako insolvenční návrh, musí být podpis úředně ověřen nebo návrh musí být podán elektronicky se zaručeným elektronickým podpisem.

V případě nedostatku místa použijte volný papír, který označte číslem pole a vložte jej k návrhu jako přílohu.

KSPL INS - A - 9
 KSPL INS - A - 11

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl asistentem soudce Mgr. Janou Švarcovou
 v insolvenční věci dlužníka: R M , r.č.: ,
 a dlužníka: A M , r.č.: ,
 oba zastoupení: JUDr. , advokátem se sídlem:
 /, o insolvenčním návrhu dlužníků,

t a k t o :

Insolvenční řízení vedená pod sp. zn. KSPL INS a KSPL
 INS se spojují ke společnému řízení a řízení bude vedeno pod sp.
 zn. KSPL INS

O d ů v o d n ě n í :

Dne 14.11.2011 byl soudu doručen insolvenční návrh dlužníka R-
 M spojený s návrhem na povolení oddlužení. Věc je vedena pod sp. zn.
 zdejšího soudu KSPL INS

Dne 14.11.2011 byl soudu doručen insolvenční návrh dlužníka A
 M: spojený s návrhem na povolení oddlužení. Věc je vedena pod sp. zn.
 zdejšího soudu KSPL INS

Z obsahu obou návrhů (a jejich příloh) bylo zjištěno, že oba dlužníci jsou
 manželé a v obou případech jsou tvrzeny závazky, jež spadají do společného jmění
 manželů (ve smyslu § 143a obč. zák. nebylo prokázáno zúžení společného jmění
 manželů ani nebylo tvrzeno, že by společné jmění manželů neexistovalo, proto soud
 vycházel z domněnky stanovené v § 144 obč. zák., podle něžž platí, že pokud není
 prokázán opak, má se zato, že majetek nabytý a závazky vzniklé za trvání
 manželství tvoří společné jmění manželů). Rovněž nebylo prokázáno, že by některé
 závazky vznikly ještě před uzavřením manželství a před vznikem společného jmění
 manželů.

Z tohoto důvodu soud rozhodl o spojení obou insolvenčních řízení k řízení
 společnému postupem podle § 112 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ustanovením § 7 odst.
 1 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)
 dále jen „IZ“ tak, že spojil ke společnému řízení věc, o níž bylo řízení zahájeno
 později. Řízení proto bude vedeno pod spisovou značkou řízení, které bylo zahájeno
 dříve.

Poučení: Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné (§ 202 odst. 1 písm. a) o.s.ř. ve spojení s § 7 odst. 1 IZ).

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku.

Oběma dlužníkům, insolvenčnímu správci či věřitelskému výboru, byli-li ustanoveni, případně státnímu zastupitelství, které vstoupilo do řízení, se doručuje zvláštním způsobem.

Krajský soud v Plzni

dne /

Mgr. Jana Švarcová, v.r.
asistent soudce

Za správnost:
Jitka Nedvídková

KSPL INS - A - 12
KSPL INS - A - 13

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Ing. Pavlem Šaškem, Ph.D.
v insolvenční věci dlužníka: R : M , r.č.: ,
, a dlužníka: A M , r.č.:
oba zastoupení: JUDr. , advokátem se sídlem:
o insolvenčním návrhu dlužníků
s návrhem na povolení oddlužení,

t a k t o :

- I. Zjišťuje se úpadek dlužníků.
- II. Soud povoluje řešení úpadku dlužníků oddlužením.
- III. Insolvenčním správcem se ustanovuje **AGENTURA PRO REVITALIZACI A SPRÁVU PODNIKŮ – ARES, v.o.s.,** Jáchymovská 41/73, 360 04 Karlovy Vary.
- IV. Účinky rozhodnutí o úpadku nastávají okamžikem zveřejnění tohoto usnesení v insolvenčním rejstříku.
- V. Věřitelé, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky, se vyzývají, aby tak učinili ve **lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění** tohoto usnesení v insolvenčním rejstříku. Přihlášky včetně příloh se podávají dvojmo u Krajského soudu v Plzni, Veleslavínova 40, 306 17 Plzeň, Česká republika, na předepsaném formuláři, který je zveřejněn Ministerstvem spravedlnosti ČR způsobem umožňujícím dálkový přístup. K přihláškám, které budou podány později, insolvenční soud nepřihlíží a takto uplatněné pohledávky se v insolvenčním řízení neuspokojují. Přihlašují se i pohledávky, které již byly uplatněny u soudu, jakož i pohledávky vykonatelné včetně těch, které jsou vymáhány výkonem rozhodnutí nebo exekucí. Přihlásit lze i pohledávku nesplatnou nebo pohledávku vázanou na podmínku. K přihlášce pohledávky je třeba připojit listiny, kterých se přihláška dovolává.

Znamé zahraniční věřitele, kteří mají své obvyklé místo pobytu, bydliště nebo sídlo v některém z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska, vyrozumí insolvenční soud neprodleně o zahájení insolvenčního řízení a o vydání rozhodnutí o úpadku. Současně jim insolvenční soud zašle výzvu k podávání přihlášek pohledávek se stanovením lhůt a sankcí za jejich nedodržení, jakož i subjekt, u kterého se přihlašují (čl. 40 Nařízení Rady (ES) č. 1346/2000, o úpadkovém řízení, a § 430 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení v platném znění (dále jen IZ)).

- VI. Osoby, které mají závazky vůči dlužníkům, se vyzývají, aby napříště plnění neposkytovaly dlužníkům, ale insolvenčnímu správci.
- VII. Věřitelé se vyzývají, aby insolvenčnímu správci neprodleně sdělili, jaká zajišťovací práva uplatní na věcech, právech, pohledávkách, nebo jiných majetkových hodnotách dlužníků. Pokud tak neučiní, má se za to, že právo na uspokojení přihlašované pohledávky ze zajištění v insolvenčním řízení uplatněno nebylo.
- VIII. Soud nařizuje přezkumné jednání k přezkoumání přihlášených pohledávek na **den** v **hod. do jednací síně č. dv. 46/přízemí** v budově Krajského soudu v Plzni, Veleslavínova 40, Plzeň.
- IX. Svolává se schůze věřitelů, která se bude konat bezprostředně po skončení přezkumného jednání na stejném místě. Předmětem jednání schůze věřitelů bude:
- rozhodnutí o hlasovacích právech věřitelů, jejichž pohledávka byla na přezkumném jednání popřena, popř. pohledávka je vázána na podmínku nebo nebyla zjištěna
 - zpráva insolvenčního správce o jeho dosavadní činnosti,
 - rozhodnutí věřitelů o event. odvolání dosavadního insolvenčního správce z funkce a ustanovení nového insolvenčního správce.
 - projednání a hlasování o způsobu oddlužení
 - volba věřitelského orgánu.
- X. Dlužníku se ukládá povinnost bez zbytečného odkladu kontaktovat insolvenčního správce.
- XI. Rozhodnutí insolvenčního soudu budou zveřejňována v insolvenčním rejstříku a na úřední desce insolvenčního soudu.
- XII. Soud ukládá insolvenčnímu správci, aby
- v případě, že dlužník v návrhu na povolení oddlužení požádal o stanovení nižších než zákonem stanovených splátek, se k tomuto návrhu vyjádřil v rámci zprávy insolvenčního správce o jeho dosavadní činnosti
 - zprávu o dosavadní činnosti předložil soudu nejpozději 3 dny předem dnem, kdy je nařízeno přezkumné jednání. V obsahu zprávy pak zejména uvede osobní (osobní stav dlužníka, vyživovací povinnosti dlužníka a jeho manžela včetně uvedení iniciál a uvedení příslušného rozhodnutí soudu, jímž bylo určeno výživné hrazené dlužníkem či jeho manželem), výdělkové (přesné označení zaměstnavatele /plátce jiných příjmů/ dlužníka a jeho manžela uvedením jeho obchodní firmy /obchodního jména/, sídla /místa podnikání/ a identifikačního čísla, aktuální výše čisté mzdy /jiného příjmu/ dlužníka a jeho manžela) a majetkové poměry dlužníka (majetek dlužníka a majetek, jenž je součástí společného jmění manžela a jeho dlužníka),
 - sdělil soudu bez zbytečného odkladu, že věřiteli, jehož přihlášená pohledávka či její část byla popřena, marně uplynula lhůta k podání incidenční žaloby, a to za účelem vydání usnesení soudu o

odmítnutí přihlášky postupem podle § 185 IZ. Marné uplynutí lhůty je správce povinen soudu zároveň prokázat předložením stejnopisu vyrozumění podle § 197 odst. 2 IZ a dokladu o jeho doručení.

Poučení: Proti **výroku III.** tohoto usnesení lze podat odvolání. V odvolání lze však namítnout pouze to, že ustanovený insolvenční správce nesplňuje podmínky pro ustanovení, nebo že není nepodjatý. Insolvenčnímu správci a dlužníkům, případně státnímu zastupitelství, které vstoupilo do řízení, běží odvolací lhůta ode dne, kdy jim bylo usnesení doručeno zvláštním způsobem (ust. § 74 odst. 2 a § 75 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon, dále jen „IZ“).

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku.

Odvolání se podává do 15 dnů ode dne zveřejnění, u uvedených subjektů od doručení zvláštním způsobem, k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Plzni, Veleslavínova 40.

Proti **ostatním výrokům** usnesení není odvolání přípustné (§§ 141 odst. 1, 397 odst. 1 IZ).

Účast insolvenčního správce a dlužníků při přezkumném jednání a schůzi věřitelů je **nezbytná**.

Toto usnesení se neodůvodňuje (§ 169 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o.s.ř.“) v návaznosti na § 7 odst. 1 IZ).

Dlužníci jsou nadále povinen zdržet se nakládání s majetkovou podstatou a s majetkem, který do ní může náležet, pokud by mělo jít o podstatné změny ve skladbě, využití nebo určení tohoto majetku anebo o jeho nikoli zanedbatelné zmenšení (ust. § 111 odst. 1 IZ).

Dlužníci jsou povinni poskytnout insolvenčnímu správci při zjišťování majetkové podstaty všestrannou součinnost, zejména dbát jeho pokynů (ust. § 210 odst. 1 IZ).

Krajský soud v Plzni
dne

Za správnost:
Jitka Nedvídková

JUDr. Ing. Pavel Šašek, Ph.D., v.r.
samosoudce

AGENTURA PRO REVITALIZACI A SPRÁVU PODNIKŮ – ARES, v.o.s. se sídlem Karlovy Vary, Jáchymovská
41/73, 360 04 Karlovy Vary, insolvenční správce dlužníků: R. M. , r.č. 7 a A
M: , r.č. oba bytem

Váš dopis zn./ze dne Naše značka Vyřizuje/linka Karlovy Vary
KSPL INS tel. 353 220 795
KSPL INS tel/fax 353 228 566
Ing. Haluzová 777 127 744
e-mail: haluzova@insolvencekonkurzy.cz

Soud: KS v Plzni
Dossio:
Počet stran/příloh: 4/8
Počet stejnopisů: 1

Krajský soud v Plzni
Sp. zn. KSPL INS
Veleslavínova 40
306 17 Plzeň

- Věc: 1. Zpráva insolvenčního správce o jeho dosavadní činnosti
2. Stanovisko insolvenčního správce k rozhodnutí o způsobu oddlužení dlužníků
3. Návrh insolvenčního správce ke schválení jeho výdajů v období od zjištění úpadku

Správce konstatuje, že insolvenční řízení ve věci dlužníka R. M. sp.zn. KSPL INS
a jeho manželky A. M. spis.zn. KSPL INS.7 byly spojeny ke společnému řízení.

Dlužníci uzavřeli manželství dne 14.9.2007 v

Dlužníci jsou manželé a společné jmění manželů nebylo vypořádáno ani zúženo.

Výživovací povinnost mají manželé k sobě navzájem.

Dlužnice A. M. má dceru z předchozího vztahu , na kterou
pobírá alimenty ve výši 1.500Kč.

Dlužník R. M. má syna , na kterého má soudně stanovené
výživné ve výši 2.500Kč. Rozsudek je v přílohách insolvenčního návrhu – sp.zn.

Manželé žijí v bytě, který je výlučným vlastnictvím dlužnice A. M. i. Bytová jednotka slouží
k zajištění pohledávky zajištěného věřitele ACM Money Česká republika, a.s., který přihlásil pohledávku ve
výši 166.731,00Kč s právem na uspokojení ze zajištění do insolvenčního řízení A.

V něm se nachází obvyklé bytové zařízení.

K přihlášené pohledávce do insolvenčního řízení A. M. V3.P3 věřitel ACM Money bank Česká
republika, a.s. uplatnil právo na uspokojení ze zajištění ve výši 166.731,00Kč.

Pohledávka přihlášená do insolvenčního řízení R. M. V2.P2 věřitel s Autoleasing, a.s. je
pohledávkou podmíněnou, která bude následně po prodeji odebraného předmětu leasingu ponížena na
základě závěrečného finančního vyrovnání.

Oba dlužníci jsou zaměstnání a jejich příjmy odpovídají skutečným tvrzeným v insolvenčním návrhu a v návrhu na oddlužení.

Dlužníci se seznámili s přihlášenými pohledávkami a s doklady, kterými jsou dokládány.

A M

Do insolvenčního řízení A M byly přihlášeny nezajištěné pohledávky:

1) V-1,P-1	PROFI CREDIT Czech,a.s.	97.745,00Kč
2) V-2,P-2	GE Money Bank,a.s.	111.390,30Kč
3) V-2,P-3	GE Money Bank,a.s.	9.773,05Kč
4) V-4,P-5	Komerční banka,a.s.	56.177,89Kč
celkem		275.086,24Kč

Příjmy:

Zaměstnavatel: s.r.o..

Průměrná mzda: 11.000,-Kč (dle výplatních pásek)

mzda k výplatě: 9.509,-Kč

měsíční splátka pro oddlužení: 1.491,-Kč

R M

Do insolvenčního řízení R M byly přihlášeny nezajištěné pohledávky:

1) V-1, P-1	Home Credit, a.s.	267.490,68 Kč
2) V-2, P-2	s Autoleasing, a.s. pohledávka v plné výši jako pohledávka podmíněná (do prodeje předmětu leasingu)	206.606,00 Kč
3) V-3, P-3	Česká spořitelna, a.s.	447.478,50 Kč
4) V-4, P-4	Citibank Europe plc	83.787,18 Kč
5) V-5, P-5	ACM Money Česká republika, a.s. pohledávka v plné výši totožná s přihl.pohledávkou do insolv.řízení A. M. V-3,P-4, kde byla přihlášena v plné výši jako pohledávka zajištěná	166.731,00 Kč
celkem		1.172.093,36Kč

Správce se domnívá, že pohledávka věřitele ACM Money Česká republika, a.s. přihlášená V-5 P5 – M jako nezajištěná, by neměla být do splátkového kalendáře zařazena, když je totožnou s pohledávkou přihlášenou V-3 P –4 M a ta je zajištěna nemovitostmi ve výlučném vlastnictví p. M. Uhrazení této pohledávky ve výši 166.731 Kč by mělo být dle názoru správce řešeno pouze v režimu úhrady zajištěné pohledávky. Odhad obvyklé ceny nemovitosti ze dne 29.12.2011 činí 500.000.

Příjmy:

Zaměstnavatel: a.s.

Průměrná čistá mzda dle výplatních pásek: : 22.000,-Kč

mzda k výplatě : 10.223,-Kč

měsíční splátka pro oddlužení : 11.777,-Kč

Manželé souhlasně prohlásili, že jejich závazky jsou společné a vznikly za trvání manželství.

Celkem do obou insolvenčních řízení byly přihlášeny nezajištěné pohledávky v celkové výši: 1.447.179,60Kč

Pohledávka podmíněná:

- s Autoleasing, a.s. 206.606,00 Kč
- / pohledávka bude ponížena po prodeji vozidla/

Správce soudí, že by jí bylo vhodné do splátkového kalendáře zařadit, v této výši, ale částky nevyplácet. Nelze totiž vyloučit, že na základě vyúčtování po prodeji totiž nemusí nutně dojít k snížení a bylo by pak problematické dostat poměrnému uspokojení, pokud by pohledávka v kalendáři nebyla. Pokud dojde ke snížení pohledávky věřitelem, pak správce soudí, že by bylo na místě upravit splátkový kalendář, tak aby splácena byla pouze částka snížená. Deponované prostředky na tuto pohledávku by pak správce rozdělil poměrně mezi všechny věřitele tedy i s. Autoleasing. Navržený postup dle správce zajišťuje poměrnost uspokojení pohledávek.

K výplatám věřitelů od manželů náleží částka: $1.491 + 11.777 = 13.268$ Kč/měsíčně

odpočet odměny + náklady IS včetně DPH - 1.080Kč
výživné stanovené OS v Plzni - 2.500Kč

K rozdělení věřitelům po odpočtu odměny IS a výživného měsíčně: $9.688 \times 60 = 581.280,-Kč$

Výpočet uspokojení nezajištěných věřitelů: $581.280 : 1.447.179,60 = 0,4016640$

- insolvenční správce při výpočtu z opatrnosti vychází z veškerých přihlášených pohledávek – tedy včetně pohledávky podmíněné ve výši 206.606Kč a pohledávky totožné ve výši 166.731Kč

Z výše uvedeného lze předpokládat, že výše uspokojení nezajištěných věřitelů bude 40,16%.

Správce nezjistil žádné skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly zamítnutí návrhu na povolení oddlužení podle § 403 odst.1 IZ.

Správce je přesvědčen, že oba návrhy sledovaly poctivý záměr a že lze důvodně předpokládat, že nezajištění věřitelé obdrží více než 30% svých pohledávek.

K rozhodnutí o výhodnosti toho, kterého způsobu řešení oddlužení pro věřitele správce konstatuje:

1. Oddlužení formou zpeněžení majetkové podstaty není reálné, když nezajištěný majetek dlužníků tvoří pouze obvyklé vybavení domácnosti a jeho obvyklá cena je cca 12.000Kč
2. Oddlužení formou plnění splátkového kalendáře je reálné i za předpokladu, že bude dle Rozsudku v Pízní sp.zn. _____ hrazeno výživné ve výši 2.500,-Kč měsíčně. Výpočet uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů v průběhu 60ti měsíců je ve výši 40,166% a reálný předpoklad je vyšší, když bude ponížena pohledávka podmíněná a nezařazena pohledávka ACM Money Česká republika, a.s. do splátkového kalendáře. Správce pak předpokládá že budou vytvořeny předpoklady aby procento uspokojení nezajištěných věřitelů převýšilo 50 %
3. Insolvenční správce si dovoluje požádat soud, aby schválil a přiznal jeho výdaje a odměnu v období od zjištění úpadku z _____ do přezkumného jednání dne _____ ve výši 3.178Kč. Částka je podrobně rozúčtována v příloze č.3. této zprávy.

V Karlových Varech dne:

ing. Jaroslav Špička

AGENTURA PRO REVITALIZACI A SPRÁVU PODNIKŮ – ARES, v.o.s.

insolvenční správce dlužníků

R: M a A M

Přílohy: č.1. Soupis majetkové podstaty

č.2. Tabulka – seznam nezajištěných pohledávek

č.3. Vyúčtování odměny a hotových výdajů insolvenčního správce

KSPL / INS - B - 10
 KSPL / INS - B - 2

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Ing. Pavlem Šaškem, Ph.D.
 v insolvenční věci dlužníka: R M , r.č. , bytem
 , a dlužnice: A M , r.č. bytem
 , o schválení oddlužení

t a k t o :

- I. Soud schvaluje oddlužení dlužníků plněním splátkového kalendáře.
- II. Soud ukládá dlužníkům, aby po dobu následujících pěti let od první splátky nebo do úplného zaplacení všech pohledávek platili prostřednictvím ustanoveného insolvenčního správce pravidelně měsíčně, nejpozději k poslednímu dni v kalendářním měsíci, ze všech svých příjmů uvedených ve výroku IV., které získají po schválení oddlužení, částku ve stejném rozsahu, v jakém z těchto příjmů mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky, přičemž z takto určené částky pak insolvenční správce nejprve vyplatí zálohu na odměnu a náhradu hotových výdajů insolvenčního správce v přiznané výši ve výroku III. tohoto usnesení a dále pak další pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou (v okamžiku vydání tohoto rozhodnutí je tvoří vzájemná vyživovací povinnost manželů, vyživovací povinnost dlužníka k nezletilému synovi a vyživovací povinnost dlužnice k nezletilé dceři); po jejich plném uspokojení zůstatek rozvrhne v daném poměru mezi nezajištěné věřitele, jejichž nepodmíněné pohledávky či jejich části byly zjištěny, a postupem podle výroku V. vyplatí věřitelům, příp. deponuje na svém účtu; zbývající část připadající na nezajištěné věřitele, jejichž nepodmíněné pohledávky či jejich části nebyly zjištěny, deponuje na svém účtu.

V okamžiku vydání tohoto rozhodnutí je poměr souhrnu všech pohledávek každého z nezajištěných věřitelů následující :

	poměr	věřitel	pohledávka v Kč
1)	7,88%	PROFI CREDIT Czech, a.s., IČ 61860069, se sídlem Jindřišská 24/941, 110 00 Praha 1	97 745,00
2)	9,77%	GE Money Bank, a.s., IČ 25672720, se sídlem Vyskočilova 1422/1a, 140 28 Praha 4 – Michle	121 163,35
3)	13,44%	ACM Money Česká republika, a.s., IČ 26158761, se sídlem Čimická 780/61, 181 00 Praha 8	166 731,00

4)	4,53%	Komerční banka, a.s., IČ 45317054, se sídlem Na Příkopě 33/969, 114 07 Praha 1	56 177,89
5)	21,56%	Home Credit a.s., IČ 26978636, se sídlem Moravské náměstí 249/8, 602 00 Brno	267 490,68
6)	6,75%	Citibank Europe plc, se sídlem North Wall Quay 1, 166 40 Dublin	83 787,18
7)	36,07%	Česká spořitelna, a.s., IČ 45244782, se sídlem Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4	447 478,50

První termín takto určených plateb je stanoven do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž nastanou účinky schválení oddlužení.

- III. Soud přiznává měsíčně insolvenčnímu správci **zálohu na odměnu** ve výši 750,-- Kč + DPH dle platných předpisů (je-li insolvenční správce plátcem této daně) a **na náhradu hotových výdajů** ve výši 150,-- Kč + DPH dle platných předpisů (je-li insolvenční správce plátcem této daně).

Soud dále přiznává insolvenčnímu správci měsíčně **zálohu na odměnu** ve výši 750,-- Kč + DPH dle platných předpisů (je-li insolvenční správce plátcem této daně) za každý započatý kalendářní měsíc trvání účinků úpadku do posledního dne měsíce předcházejícího měsíci, v němž nastaly účinky schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře; dále pak přiznává za každý započatý kalendářní měsíc trvání účinků úpadku do posledního dne měsíce předcházejícího měsíci, v němž nastaly účinky schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře **jednorázovou zálohu na náhradu hotových výdajů** ve výši 1.378,-- Kč včetně DPH dle platných předpisů (je-li insolvenční správce plátcem této daně).

- IV. **Plátcům** všech příjmů dlužníků (v okamžiku vydání tohoto rozhodnutí je jím u dlužníka _____ a.s., _____, IČ _____, se sídlem _____, _____, a u dlužnice _____, IČ _____, se sídlem _____) **se přikazuje** ode dne doručení tohoto usnesení, a to bez zřetele k tomu, že rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře dosud není v právní moci, provádět stanovené měsíční srážky podle platných právních předpisů a tyto vyplácet insolvenčnímu správci.

Dlužníci jsou povinni ode dne doručení tohoto usnesení, a to bez zřetele k tomu, že rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře dosud není v právní moci, jím vyplacené další příjmy tyto dále vyplácet insolvenčnímu správci.

V. Soud ukládá insolvenčnímu správci, aby:

1. Zřídil u některého peněžního ústavu účet pro platby související s touto insolvenční věcí a zveřejnil bez zbytečného odkladu tyto informace s uvedením čísla účtu v insolvenčním rejstříku;
2. Postupoval ve vztahu k pohledávkám nezajištěných věřitelů způsobem popsaným níže, přičemž „pohledávkou“ se rozumí každý individuální nárok věřitele specifikovaný v přihlášce konkrétním důvodem a výší (tzv. dílčí pohledávka) :
 - a) deponoval částky připadající na nezajištěné věřitele, jejichž nepodmíněné splatné pohledávky či jejich části nebyly zjištěny při přezkumném jednání, na svém účtu, a v případě, že tyto pohledávky (jejich části) budou poté zjištěny, tyto doposud deponované částky vyplatil těmto věřitelům; nedojde-li ani po přezkumném jednání ke zjištění těchto pohledávek (jejich částí), přepočte a upraví splátkový kalendář v poměrech pohledávek nezajištěných věřitelů tak, aby odpovídal aktuálnímu stavu, a bez zbytečného odkladu rozvrhne tyto doposud deponované částky jako mimořádné splátky mezi ostatní nezajištěné věřitele se zjištěnými nepodmíněnými splatnými pohledávkami a další nezajištěné věřitele, jejichž nepodmíněné splatné pohledávky či jejich části nebyly do té doby zjištěny (§ 411 odst. 2 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení v platném znění; dále jen „insolvenční zákon“ či „IZ“); do budoucna bude správce poté rozvrhovat splátky podle takto upraveného splátkového kalendáře; o těchto skutečnostech je povinen bez zbytečného odkladu informovat soud;
 - b) deponoval na svém účtu částky připadající na nepodmíněné splatné pohledávky nezajištěných věřitelů, které byly při přezkumném jednání zjištěny v rozsahu menším než 50%; přičemž v případě, že dojde ke zjištění těchto pohledávek v době po přezkumném jednání v rozsahu stejném či větším než 50%, tyto doposud deponované částky (jejich části) správce vyplatí věřitelům uplatňujícím tyto pohledávky, a to ve výši odpovídající rozsahu dodatečného zjištění pohledávek; nedojde-li ke zjištění přihlášených pohledávek v rozsahu 50% či vyšším ani v době po přezkumném jednání, k těmto pohledávkám se nepřihlíží ani v rozsahu, ve kterém byly zjištěny (§ 178 věta první IZ) a částky na tyto pohledávky deponované budou správcem proto poté rozvrženy jako mimořádné splátky mezi ostatní nezajištěné věřitele se zjištěnými nepodmíněnými splatnými pohledávkami (§ 411 odst. 2 IZ); do budoucna bude správce dále rozvrhovat splátky podle takto

- upraveného splátkového kalendáře; o těchto skutečnostech je povinen bez zbytečného odkladu informovat soud;
- c) v případě, že dojde v průběhu plnění splátkového kalendáře ke zpětvzetí přihlášek nezajištěných nepodmíněných pohledávek ze strany věřitelů či vznikne-li důvod k ukončení jejich účasti v insolvenčním řízení, správce přepočítá a upraví splátkový kalendář v poměrech pohledávek nezajištěných věřitelů tak, aby odpovídal aktuálnímu stavu a do budoucna bude poté rozvrhovat splátky (včetně mimořádných) podle takto upraveného splátkového kalendáře; o těchto skutečnostech je povinen bez zbytečného odkladu informovat soud;
 - d) v případě, že správce zjistí, že došlo ke splnění odkládacích podmínek pohledávek nezajištěných věřitelů s přihlášenými podmíněnými pohledávkami, příp. v průběhu schváleného oddlužení plněním splátkového kalendáře ke splatnosti pohledávek nezajištěných věřitelů, zařadí bez zbytečného odkladu tyto pohledávky do splátkového kalendáře, přepočítá a upraví splátkový kalendář v poměrech pohledávek nezajištěných věřitelů tak, aby odpovídal aktuálnímu stavu a do budoucna bude dále rozvrhovat splátky podle takto upraveného splátkového kalendáře; o těchto skutečnostech je povinen bez zbytečného odkladu informovat soud;
 - e) v pravidelných intervalech zúčtoval veškeré příjmy dlužníka v souladu s příslušnými ustanoveními insolvenčního zákona a tímto usnesením a rozvrhoval je podle něj;
 - f) bez zbytečného odkladu vyplácel oprávněným osobám rozvrhované částky, není-li zde důvod pro jejich deponování;
3. Každé 3 měsíce podával insolvenčnímu soudu **pravidelné zprávy** o stavu insolvenčního řízení; zjistí-li, že je realizace schváleného oddlužení z jakéhokoli důvodu ohrožena, je povinen výslovně se v nich vyjádřit ohledně možnosti postupu dle § 418 IZ a podávat zprávy každý měsíc. Obsahem těchto zpráv bude zejména přehled výplat věřitelům (postup a rozvrh výplat věřitelům a rozsah deponovaných částek), míra uspokojení věřitelů (v %), míra jejich očekávaného uspokojení (v %) a výslovné vyjádření k možnosti další realizace oddlužení dlužníka plněním splátkového kalendáře. Lhůta k podání první zprávy se stanoví na 3 měsíce ode dne vydání splátkového kalendáře;
4. Zpeněžil majetek sloužící k zajištění zajištěných pohledávek postupem a za podmínek podle insolvenčního zákona.
5. Předložil ve zprávě o splnění oddlužení vyúčtování odměny a hotových výdajů.

VI. Soud ukládá věřitelům, aby:

- a) sdělili ve lhůtě do 10 dnů od zveřejnění tohoto usnesení v insolvenčním rejstříku insolvenčnímu správci **bankovní spojení** pro zasilání plateb dle tohoto usnesení, jestliže tak dosud neučinili;
- b) v případě, že byli ustanoveni jako členové věřitelských orgánů, sdělili do 10 dnů od zveřejnění tohoto usnesení v insolvenčním rejstříku insolvenčnímu soudu osoby oprávněné za ně jednat, jestliže tak dosud neučinili.

VII. Insolvenčním správcem dlužníků je: AGENTURA PRO REVITALIZACI A SPRÁVU PODNIKŮ – ARES, v.o.s., se sídlem Jáchymovská 41/73, 360 04 Karlovy Vary

VIII. Seznam podmíněných nezajištěných pohledávek je následující :

	Věřitel	pohledávka v Kč
1)	s Autoleasing, a.s., IČ 27089444, se sídlem Budějovická 1518/13B, 140 00 Praha 4	206.606,00

Odůvodnění:

Usnesením ze dne č.j. KSPL INS-12, KSPL INS rozhodl soud o úpadku dlužníků, povolil oddlužení a současně ustanovil insolvenčního správce uvedeného ve výroku VII.

Do insolvenčního řízení podalo u dlužníka 5 věřitelů včasné přihlášky nepodmíněných nezajištěných pohledávek.

Při přezkumném jednání insolvenční správce uznal u dlužníka všechny tyto přihlášené pohledávky.

Zástupce dlužníka uznal všechny přihlášené pohledávky a to včetně totožných, které byly přihlášeny věřiteli i vůči dlužníci.

Dále do insolvenčního řízení podali u dlužnice 4 věřitelé včasné přihlášky nepodmíněných nezajištěných pohledávek.

Při přezkumném jednání insolvenční správce uznal u dlužnice všechny tyto přihlášené pohledávky.

Zástupce dlužnice uznala všechny přihlášené pohledávky a to včetně totožných, které byly přihlášeny věřiteli i vůči dlužníkovi.

Žádný z přihlášených věřitelů nepopřel pohledávku jiného věřitele.

Pohledávka P-4 věřitele ACM Money Česká republika, a.s., IČ 26158761, se sídlem Čimická 780/61, 181 00 Praha 8 u dlužnice je totožná ve vztahu k oběma manželům s pohledávkou P-5 u dlužníka ve výši 166.731,--Kč, avšak s tím, že u dlužnice je tato pohledávka přihlášena jako zajištěná a u dlužníka je tato pohledávka přihlášena jako nezajištěná.

V případě rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře je pak s ohledem na skutečnost, že v řízení nebylo prokázáno zúžení stanoveného rozsahu SJM, z něhož budou hrazeny přihlášené nepodmíněné pohledávky nezajištěných věřitelů, zapotřebí do něho zahrnout všechny přihlášky nepodmíněných nezajištěných pohledávek těchto věřitelů. Pohledávky přihlášené do insolvenčního řízení na každého z manželů, které jsou totožné, se zařazují do splátkového kalendáře ve společném řízení toliko jednou.

Celková výše nezajištěných nepodmíněných pohledávek věřitelů (se zohledněním jejich totožnosti ve vztahu k oběma manželům) činí 1.240.573,60Kč.

ZAJIŠTĚNÁ POHLEDÁVKA

Do tohoto insolvenčního řízení byla u dlužnice přihlášena tato zajištěná pohledávka:

	<i>věřitel</i>	<i>pohledávka v Kč</i>
1)	ACM Money Česká republika, a.s., IČ: 26158761, Adresa: Čimická 780/61, 181 00 Praha 8	166.731,00

U dlužníka není přihlášena žádná zajištěná pohledávka.

Při přezkumném jednání insolvenční správce uznal tuto přihlášenou pohledávku.

Při přezkumném jednání zástupce dlužníků uznal tuto přihlášenou pohledávku.

Žádný z přihlášených věřitelů nepopřel pohledávku jiného věřitele.

PODMÍNĚNÁ ČI NESPLATNÁ POHLEDÁVKA

Pokud jde o přihlášky podmíněných nezajištěných pohledávek, byly v tomto insolvenčním řízení uplatněny u dlužníka podmíněné pohledávky uvedené ve výroku VIII.

Při přezkumném jednání insolvenční správce uznal všechny tyto podmíněné přihlášené pohledávky.

Při přezkumném jednání zástupce dlužníků uznal všechny tyto podmíněné přihlášené pohledávky.

Žádný z přihlášených věřitelů nepopřel pohledávku jiného věřitele, jenž přihlásil podmíněnou pohledávku.

Podmíněné nezajištěné pohledávky nejsou s ohledem na jejich charakter zahrnuty do tabulky nepodmíněných nezajištěných pohledávek (uvedených ve výroku II.), neboť ke dni vydání tohoto usnesení nejsou soudu známy skutečnosti, pro které by došlo ke splnění odkládací podmínky a tyto předmětné pohledávky by se staly pohledávkami nepodmíněnými (obdobný postup soudu pak vyplývá z věty druhé § 251 IZ). Dále soud konstatuje, že je na každém z věřitelů s podmíněnou pohledávkou, pak právem každého věřitele, který přihlásil předmětné pohledávky jako podmíněné, aby svoji pohledávku po splnění odkládací podmínky uplatnil v tomto insolvenčním řízení, především pak u insolvenčního správce tak, aby mohlo dojít k jejich zařazení do tabulky nepodmíněných nezajištěných pohledávek (výrok V. písm. d)).

Vzhledem k tomu, že se věřitelé na schůzi věřitelů nedostavili, ač byli o jednání řádně vyrozuměni vyhláškou, postupoval soud dle § 402 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona, dále také jen „IZ“) a rozhodl ve výroku I tohoto usnesení o oddlužení splátkovým kalendářem, když dospěl k závěru, že nejsou dány důvody bránící schválení oddlužení touto formou.

Vycházel přitom ze zjištění, že dlužníci jsou schopni, a to s ohledem na své osobní poměry a vyživovací povinnosti uvedené ve výroku II. a dále s ohledem na očekávané příjmy (v současné době čisté příjmy obou manželů činí celkem 33.000,-- Kč měsíčně) a další příjmy, po úplné úhradě pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek postavených na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, ze zbývajících částí svých příjmů (tzv. zabavitelných částek, které získají po schválení oddlužení, které jsou dány rozdílem čistého příjmu vypočteného postupem podle § 277 o.s.ř. a srážek dle § 278 o.s.ř. ve spojení s nařízením vlády č. 596/2006 Sb. a zák. č. 110/2006 Sb.) zvýšených o případné další příjmy, hradit postupem podle § 279 až 281 o.s.ř. takovou hodnotu plnění, která by po dobu 5 let pro nezajištěné věřitele uvedené ve výroku II. činila nejméně 30 % jejich pohledávek (§ 395 odst. 1 IZ).

Soud v souvislosti s dalšími možnými příjmy dlužníků uvádí, že smluvní závazek třetí osoby poskytovat dlužníku pravidelné peněžité plnění nestaví zavázaného do postavení osoby, již se týkají ustanovení o.s.ř. o plátcích mzdy při výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného, a tudíž jí není možno adresovat příkaz ve smyslu § 406 odst. 3 písm. d) IZ. Závazek této osoby se obecně do splátkového kalendáře promítá proto (jen) tak, že plnění poskytované z něj dlužníku je označeno jako další jeho příjem, z něž má být splátkový kalendář plněn (výrok IV).

Zvolený způsob oddlužení je pro věřitele vzhledem k majetkovým poměrům dlužníků nejvýhodnější, neboť dlužníci nedisponují majetkem, jehož hodnota by odůvodňovala schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty. V řízení nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by schválení oddlužení bránily (§ 405 IZ), a proto soud stanovil výši splátek tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Podle § 38 odst. 1 IZ insolvenční správce má právo na odměnu a náhradu hotových výdajů. V případě konkursu se výše odměny určí z výtěžku zpeněžení určeného k rozdělení mezi věřitele. Je-li insolvenční správce plátcem daně z přidané hodnoty, náleží mu k odměně a k náhradě hotových výdajů částka odpovídající této dani, kterou je insolvenční správce povinen z odměny a z náhrady hotových výdajů odvést podle zvláštního právního předpisu.

Podle § 38 odst. 3 IZ vyúčtování odměny a hotových výdajů provede insolvenční správce v konečné zprávě, a není-li jí, ve zprávě o své činnosti. Insolvenční soud může podle okolností případu po projednání s věřitelským výborem odměnu insolvenčního správce přiměřeně zvýšit nebo snížit. Důvodem ke snížení odměny je zejména skutečnost, že insolvenční správce porušil některou ze svých povinností nebo že nenavrhl provedení částečného rozvrhu, ačkoliv to stav zpeněžení majetkové podstaty umožňoval.

Podle § 38 odst. 4 IZ insolvenční soud může v průběhu insolvenčního řízení rozhodnout o vyplacení zálohy odměny insolvenčnímu správci, a to i opětovně.

Podle § 38 odst. 5 IZ způsob určení odměny a některých hotových výdajů insolvenčního správce, jejich nejvyšší přípustnou výši a podmínky a rozsah hrazení odměny a hotových výdajů státem stanoví prováděcí právní předpis.

Soud přiznal ve výroku III. insolvenčnímu správci podle § 3 písm. b), příp. c) a § 7 odst. 4 vyhlášky č. 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce, o náhradách jeho hotových výdajů, o odměně členů a náhradníků věřitelského výboru a o náhradách jejich nutných výdajů dle § 38 odst. 4 IZ zálohu na odměnu ve výši 750,- Kč + DPH dle platných předpisů (je-li insolvenční správce plátcem této daně) a na náhradu hotových výdajů ve výši 150,- Kč + DPH dle platných předpisů (je-li insolvenční správce plátcem této daně). Důvodem přiznání zálohy na tyto položky je pak skutečnost, že § 38 odst. 1 IZ sice přiznává insolvenčnímu správci právo na odměnu a náhradu hotových výdajů, nicméně z výkladu dalšího odst. 3), jež je v insolvenčním zákoně zařazen do obecných ustanovení, jež se vztahují na všechny způsoby řešení úpadku, lze dovodit, že vyúčtování odměny a hotových výdajů přichází v úvahu v konečné zprávě či ve zprávě o své činnosti, případně při rozhodnutí o splnění oddlužení (§ 413 IZ), tedy předpokládaně před skončením insolvenčního řízení. Pro závěr o přiznání zálohy na tyto položky pak svědčí i skutečnost vyplývající i z § 3 písm. b) příp. c) vyhlášky č. 313/2007 Sb., tj. v době vydání tohoto usnesení přesně neurčený časový úsek, po který budou trvat účinky schváleného oddlužení, resp. každý její započatý měsíc. Dalším faktem je pro rozhodnutí o přiznání uváděné zálohy je pak i okolnost nevylučující případnou změnu způsobu řešení úpadku (v daném případě z oddlužení na konkurs), přičemž v případě nepřiznání záloh na uváděné položky by podle § 4 odst. 2 cit. vyhl. již částky na přiznanou odměnu a náhradu hotových výdajů nebylo možno zahrnout do nároků, resp. zúčtovat s nároky na odměnu a náhradu hotových výdajů insolvenčních správců po dobu trvání konkursu a došlo by tím (i např. v situaci změny způsobu řešení úpadku na konkurs těsně před uplynutím pětileté doby trvání schváleného oddlužení plněním splátkového kalendáře) k nedůvodnému navýšení takto vzniklých nároků insolvenčních správců na odměnu a hotové výdaje, jež odporuje § 38 odst. 5 IZ (blíže též usn. KSPL 29 INS 1948/2011-B-2 ze dne 30.5.2011, 2 VSPH 830/2011-B-14 ze dne 22.9.2011).

Insolvenční správce dále požádal, aby mu soud, vedle zákonem stanovených nároků, přiznal i další odměnu a jednorázovou náhradu hotových výdajů za období

od rozhodnutí o úpadku, kdy správce činil úkony směřující ke zjištění majetkových poměrů dlužníků a zabýval se přihláškami pohledávek věřitelů, do doby, než jsou jeho nároky kryty paušálními částkami v době nastalých účinků schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře. Soud je toho názoru, že některé z těchto nároků insolvenčního správce jsou v souladu s § 38 odst. 2 ve spojení s § 168 odst. 2 písm. a) IZ důvodné. Je třeba uvést, že i když insolvenční zákon na posuzovanou situaci výslovně nepamatuje, je třeba insolvenčnímu správci náhradu důvodně vzniklých nároků přiznat (shodně též sp. zn. 1 VSPH 620/2010-B-19 ze dne 25.8.2010, KSHK 40 INS 2229/2010). Soud tak insolvenčnímu správci přiznal v souladu s výše uváděnými postupy při přiznávání záloh zálohu na odměnu ve výši 750,-- Kč + DPH dle platných předpisů (je-li insolvenční správce plátcem této daně) za každý započatý kalendářní měsíc trvání účinků rozhodnutí po úpadku do posledního dne měsíce předcházejícího měsíci, v němž nastaly účinky schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře (vypočtená analogicky podle § 3 vyhlášky č. 313/2007 Sb) a současně jednorázovou zálohu na náhradu hotových výdajů za období každého započatého kalendářního měsíce trvání účinků úpadku do posledního dne měsíce předcházejícího měsíci, v němž nastaly účinky schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře ve výši 1.378,--Kč včetně DPH dle platných předpisů, která se sestává z cestovného 1.378,--Kč (Plzeň - Karlovy Vary a zpět v délce 178 km)(výrok III. druhý odstavec).

Povinnost uložená výrokem IV. tohoto usnesení vyplývá z § 406 odst. 3 písm. d) a § 411 odst. 2 IZ.

Výroky V. a VI. tohoto usnesení jsou odůvodněny ustanovením § 36 odst. 2 IZ a § 11 odst. 2 IZ.

P o u č e n í : Proti **výroku I. a II.** tohoto usnesení může podat **odvolání** pouze **věřitel**, který hlasoval proti přijetí schváleného způsobu oddlužení, nebo věřitel, jehož námitkám uplatněným podle § 403 odst. 2 IZ insolvenční soud nevyhověl.

Proti **výroku II.** tohoto usnesení může podat **odvolání** také **dlužník**, jehož žádosti obsažené v insolvenčním návrhu spojeného s návrhem na povolení oddlužení o stanovení jiné výše měsíčních splátek insolvenční soud nevyhověl, nebo **věřitel**, který nesouhlasí se stanovením jiné výše měsíčních splátek a který proti tomu hlasoval (§ 406 odst. 3 IZ).

Proti **výroku III.** lze v případě, že bylo rozhodováno o žádosti insolvenčního správce o zvýšení odměny, podat **odvolání**.

Proti **ostatním výrokům** tohoto usnesení **není odvolání přípustné**.

Účinky oddlužení a doručení tohoto usnesení nastávají okamžikem **zveřejnění v insolvenčním rejstříku**.

Insolvenčnímu správci, dlužníkovi, plátcí mzdy a věřitelskému výboru, případně státnímu zastupitelství, které vstoupilo do řízení, se doručuje zvláštním způsobem.

Odvolání se podává do 15 dnů ode dne zveřejnění, u uvedených subjektů od doručení zvláštním způsobem, k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Plzni, Veleslavínova 40, 306 17 Plzeň.

Od schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře má dispoziční oprávnění k příjmům, které získá po schválení oddlužení, dlužník. S takto nabytými příjmy je dlužník povinen naložit způsobem uvedeným v rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře (ust. § 409 odst. 1 IZ).

Dispoziční oprávnění k majetku náležejícímu do majetkové podstaty v době schválení oddlužení, má od právní moci tohoto usnesení dlužník (ust. § 409 odst.2 IZ).

Dlužník je povinen vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost a, je-li nezaměstnaný, usilovat o získání příjmů; nesmí odmítat splnitelnou možnost si příjem obstarat. Dlužník je rovněž povinen hodnoty získané dědictvím a darem zpeněžit a jejich výtěžek, stejně jako jiné své mimořádné příjmy, použít k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře. Dále je povinen bez zbytečného odkladu oznámit soudu, správci a zástupci věřitelů každou změnu bydliště a zaměstnání; vždy k 15. lednu a 15. červenci kalendářního roku předložit soudu, správci a zástupci věřitelů přehled svých příjmů za uplynulých 6 kalendářních měsíců; nezatajovat žádný ze svých příjmů a na žádost soudu, správce nebo věřitelského orgánu věřitelů předložit k nahlédnutí svá daňová přiznání za období trvání plánu oddlužení; neposkytovat nikomu z věřitelů žádné zvláštní výhody a nepřijímat na sebe nové závazky, které by nemohl v době jejich splatnosti splnit (ust. § 412 odst. 1 IZ).

Krajský soud v Plzni
dne

JUDr. Ing. Pavel Šašek, Ph.D., v.r.
samosoudce

Za správnost:
Jitka Nedvídková